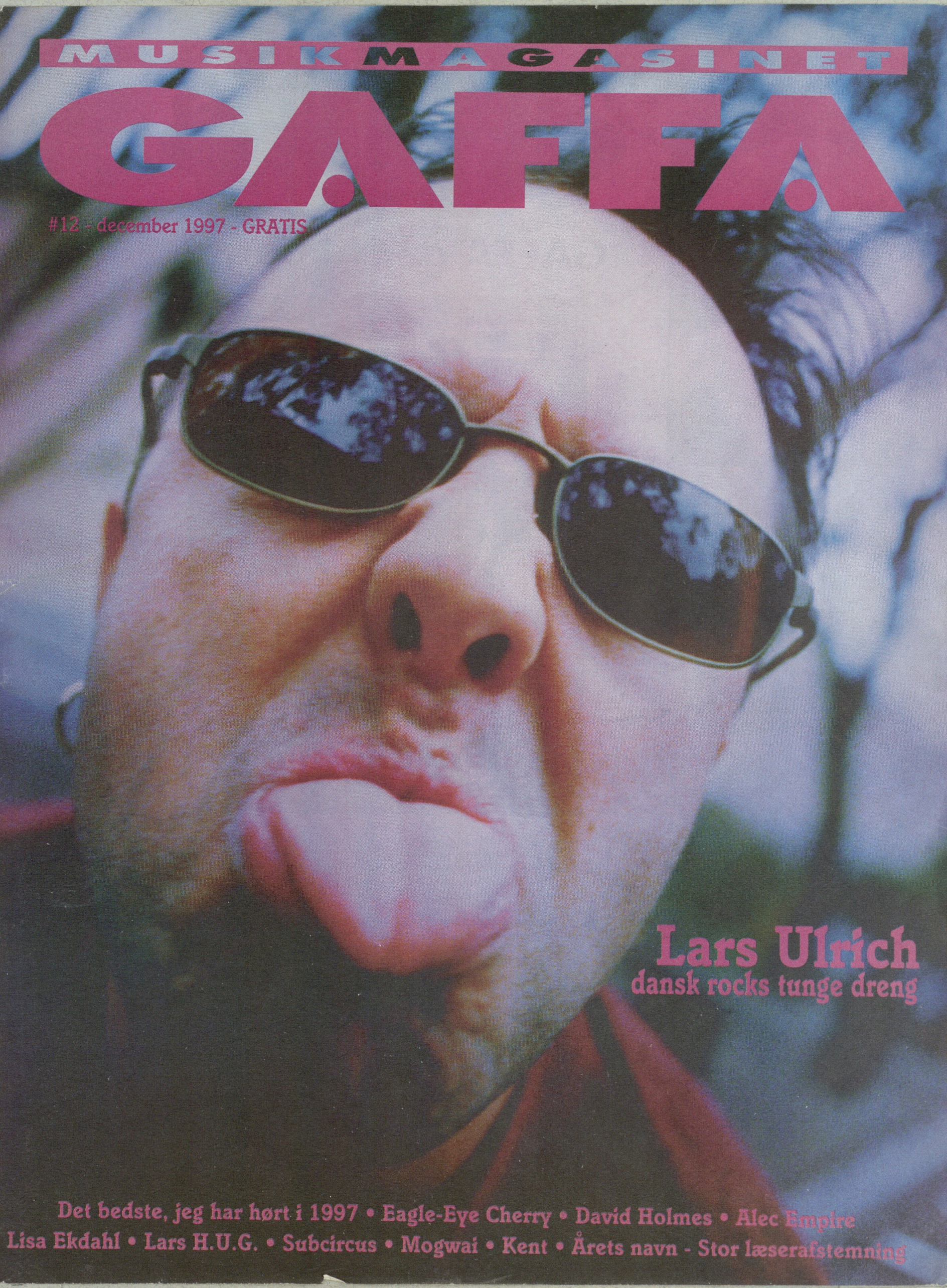
MUSIKMAGASINET

GAFFA

#12 - december 1997 - GRATIS

Lars Ulrich
dansk rocks tunge dreng

Det bedste, jeg har hørt i 1997 • Eagle-Eye Cherry • David Holmes • Alec Empire
Lisa Ekdahl • Lars H.U.G. • Subcircus • Mogwai • Kent • Årets navn - Stor læserafstemning

#12
december 1997

INDHOLD:

G-nyt 4
-rappe nyheder

Eagle-Eye Cherry 8
-adel forpligter

Subcircus 10
-rockstjerner i svøb

Mogwai 12
-Glasgows nye drømmehold

Bedst i 1997 14
-det bedste vi har hørt i 1997

Kent 18
-endnu ukent i Danmark

Lisa Ekdahl 20
-den svenske eksistens

Lars H.U.G. 22
-en dildo med en fugl for enden

Årets Navn 24
-stem og vind

Lars Ulrich 26
-med pedalen i bund

Hip hop og metal 28
-reservater for anderledes lyttende

Electronica 29
-011100100011111

Anmeldelser 33
-GAFFA guider dig gennem de nye album

Båndsalat 40
-buffet med Nils

Kalenderen 43
-what's up doc?

MUSIKMAGASINET
GAFFA
Er hos dig igen den 6.januar

Peters Leder

GAFFA går til bogen

Den 24. november udkom den første bog fra forlaget GAFFA. Bogen **brændstof til drengedrømme** handler om D:A:D og deres utrolige karriere og er skrevet af Anders Jørgensen, der er tidligere redaktør på Wild og Zoo Magazine samt Keld Rud, der til daglig er skribent på nærværende musikmagasin.

brændstof til drengedrømme er et kærligt og seriøst portræt af Danmarks største rockband gennem 80'erne og 90'erne. Bogen fortæller Disneyland After Dark alias D.A.D. alias D:A:D's historie og gennemgår gruppens karriere sang for sang, år for år i en blanding af anekdoter, interviews og biografiske oplysninger.
Gruppen har givet deres entusiastiske bidrag til bogen, som følger dem fra slutningen af 70'erne frem til færdiggørelsen af *Simpatico* i efteråret 1997.

I skrivende stund har gruppen eksisteret i 15 år og haft enorm betydning for dansk rockmusik. De er levende beviser på, hvor langt man kan drive tingene, selv om man foretrækker at følge sit eget hoved. De har bevaret en høj grad af integritet i en fascinerende karriere med flere højdepunkter end bølgedale. De har fyldt brændstof på drengedrømme.

Derfor syntes vi, at det var naturligt og på tide, at der blev skrevet en bog om gruppens bemærkelsesværdige karriere med et bud på, hvad det er for nogle menneskelige og professionelle kvaliteter, der har gjort dem til det, de er. Vi håber, at du både vil blive fornøjet og klogere af at læse **brændstof til drengedrømme**.

Peter Ramsdal

UDGIVER
FORENINGEN MUSIKMAGASINET GAFFA
SJÆLLANDSGADE 92
8000 ÅRHUS C
TEL.: 86 12 98 99
FAX: 86 18 92 22
GIRO: 4 37 68 97
E-mail: gaffa@gaffa.dk
Web: www.gaffa.dk

ANSV. REDAKTØR:
PETER RAMSDAL

ANNONCER:
OLE HYKKELBJERG
HENRIK REISVIG
TEL.: 86 12 98 99

ADMINISTRATION:
ROBERT SVANE

ABONNEMENT:
ROBERT SVANE

MARKETINGCHEF:
ROBERT BORGES

ART DIRECTION:
JESPER BIRK
LYKKE DAHLÉN LUND

KALENDER:
MALENE MOGENSEN
KORREKTUR:
OLE ROSENSTAND SVIDT
PLAKATCHEF:
KALLE BREMER
GAFFER:
JEANETTE

SKRIBENTER:
MORTEN REMMER
NILS HARBO
MORTEN BAGA
JAN OPSTRUP POULSEN
PETER STUDSTRUP
JESPER SKAANING
FINN P. MADSEN
MARTIN ROBERT NIELSEN
MORTEN BUSCHMANN
ULRICH LAURIDSEN
CARSTEN HELLER
OLE HOFF-LUND
METTE CASTBAR
MARK LEWIS
JESPER NYKJÆR KNUDSEN
HENRIK TUXEN
KELD RUD NIELSEN
JACOB ROSENBAK
MICHAEL C.U.P RASMUSSEN
LARS NIELSEN
PETER WIDMER

FOTOGRAFER:
SANDRA GREIG
STEEN TRONSGAARD
LARS BLACKMORE
MORTEN LARSEN
KLAUS THYMANN
PER HOUBY

TRYK:
FRANZEN OFFSET

OPLAG:
70.000 EKSEMPLARER

ABONNEMENT:
150,- KR. FOR 12 NUMRE
INDBETALES PÅ GIRO
4 37 68 97

DEADLINES:
REDAKTIONELT: 08.10.97
KALENDER: 10.12.97
ANNONCER: 10.12.97

"He drinks a whiskey drink...
He drinks a vodka drink...
He drinks a lager drink...
He drinks a cider drink..."

"I get knocked down - but I get up again
you're never gonna keep me down!"

CHUMBAWAMBA

99:-
KUN I DECEMBER

TUBTHUMPING
CHUMBAWAMBA

TUBTHUMPER

8 mand høje CHUMBAWAMBA storhitter i øjeblikket overalt i verden med deres 1. single "Tubthumping" med det velkendte omkvæd "I get knocked down - but I get up again - you're never gonna keep me down!" Det ultra anarkistiske band præsenterede d. 7/11 i år, et totalt udsolgt Pumpehus for resten af deres repertoire, der rangerer fra techno-inspireret lad-os-alle-danse-pop til den mere stuerene ballade-genre. Budskabet er dog klart "Revolution Nu".

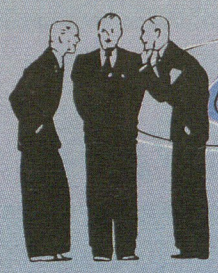
Pissing The Night Away

Albummet hedder "Tubthumper" og tæller ialt 12 skæringer.

RIGTIG MUSIK KØBES I RIGTIGE PLADEFORRETNINGER!

CCORD MUSIC - Odense · AXEL MUSIC - Scala i Kbh. K., Hovedbanen i Kbh. K., Frederiksberg, Køge, Roskilde, Odense · BLYFRI - Holstebro, Viborg · CASABLANCA - Kbh. Ø.
ORNER - Allerød · DREJESKIVEN - Vejle · DRUGSTORE - Roskilde · GUF - Ballerup, Kbh. N., Kbh. S., Kbh. K., Bronshøj, Høje Tåstrup · MUSIC MECCA - Kbh. K. · MUSIKHJØRNET
Tåstrup, Glostrup · PHONOTEKET - Helsingør · PLADESHOPPEN - Silkeborg · RILLEN - Grenå · SKIVEN - Frederiksund · SPAR MUSIK - Slagelse · STEREO STUDIO - Ålborg,
rhus, Randers, Esbjerg, Kolding, Fredericia, Herning, Viborg, Holstebro, Odense, Horsens · TEEN SHOP - Horsens · TOP 20 - Lyngby, Kbh. S., Greve · ØRESNEGLEN - Valby

"UHØRT!"
MÅNEDENS CD

G-nytt

Brændstof til drengedrømme

Så er den her endelig – bogen, som vi drengerøve har savnet siden dansk rocks nye begyndelse med kopunken og *Call Of The Wild*. Det er med stolthed, at Forlaget GAFFA kan præsentere *Brændstof Til Drengedrømme*, den første bog, der nogensinde er skrevet om D:A:D. En fanbog, der med masser af anekdoter, interviews og billeder, en komplet tourliste og diskografi og meget andet guf naturligvis allerede bør ligge under juletræet i de fleste danske hjem. GAFFAs borende X stillede fem kontante spørgsmål til den ene af bogens forfattere, Anders Jørgensen.

Hvor meget sex, drugs & rock'n'roll er der i D:A:D?

- Der var alle tre ting frem til 1990. Nogen fik meget af den ene ting, andre tog for sig af noget andet, men der skete et skift på det tidspunkt. For det første opløste de deres kollektiv, hvor de nærmest boede i hovederne på hinanden og efterhånden havde prøvet hele den dér drengerøvsting. For det andet var det pludselig besværligt at være et dansk band med verdenskontrakt hos Warner. Siden er der jo også kommet nye skud på D:A:D's stamtræ.

Hvordan oplever du de fire gutters roller i bandet?

- Man kan måske sige, at Stig er den utilregnelige, Jesper er den store rockstar foran mikrofonen, Cobber kører den meget ligepå rock'n'roll-stil, og Peter spiller bare trommerne og passer sig selv sådan lidt usynlig efter eget ønske. De supplerer hinanden på en sjov og overraskende måde, så du aldrig rigtig ved, hvor du har dem.

Hvad har overrasket jer mest under jeres research på bogen?

- Det er nok, at Disneyland After Dark oprindelig havde en kvindelig forsanger i Lene Glumer. Så faktisk har de 15 års jubilæum her i december 1997. Hun røg imidlertid hurtigt ud. Det overrasker mig også, at de egentlig ikke havde tænkt sig at sætte kohovedet på forsiden af den nye *Simpatico*. Det kom der så alligevel.

Hvorfor slog de aldrig igennem i USA?

- For det første tror jeg, amerikanerne har svært ved at forstå den særlige humor og selvironi, som er et varemærke for D:A:D. For det andet kom de i karambolage med Warner, som blandt andet ikke brød sig om videoen til *Bad Craziness*. De havde også kun én rigtig tour i USA, og de nåede aldrig op som mere end nummer hundrede-et-eller-andet på listerne, men måske var det ikke meningen, at de skulle slå igennem, for D:A:D har aldrig solgt deres sjæl til kooperationen og har altid været meget selvstyrende. De mener selv, at de skulle være flyttet til Staterne, hvis de for alvor skulle have spillet deres kort.

Har D:A:D på noget tidspunkt været rigtig tæt på at blive opløst?

- Nej, det siger de, at de ikke har. Der blev trådt vande i en lang periode op til *Helpyourselfish*, og det har selvfølgelig også sin musikalske forklaring, men der er ingen tvivl om, at de sidste to albums har været besværlige at lave for dem.

Anders Jørgensen og Keld Rud: Brændstof Til Drengedrømme
Forlaget GAFFA. 112 sider. 139,95 kroner.

Ole Hoff-Lund

SEX TIL RANDI

Navn: Randi Laubek

Hvilken plade har du sidst købt?
Jeg følger faktisk utrolig lidt med i, hvad der kommer af nye plader, men den sidste, jeg har købt, må være Björks *Homogenic*, og det har været en utrolig god oplevelse at lære den at kende.

Hvad er dit favoritalbum gennem tiderne?
Kate Bush er i hvert fald i blandt dem. En plade som *Never For Ever* er helt oplagt, ligesom de helt tidlige, men de er ikke produceret nær så godt. Så er der Stevie Wonders *Fullfillingness' First Finale*. Jeg er meget påvirket af de gode sangere, så selv om Pink Floyds *The Wall* og *Dark Side Of The Moon* er fremragende plader, så vil jeg hellere nævne *Purple Rain* med Prince.

Hvad var den første plade, du købte?
Det var Frankie Goes To Hollywood, som jeg hørte fuldstændig vildt dengang. Den har jeg på vinyl. Men det er jo også Trevor Horn, der har produceret, så den er og bliver fantastisk.

Den første koncertoplevelse?
Mine allerførste koncerter foregik på det lokale punkværtshus i Aalborg, der hedder 1000fryd, men hvis vi snakker om den første rigtig store koncert, var det Miles Davis i Aalborg Hallen i 1987 eller 1988, da jeg var 14 år gammel. Den står meget stærkt.

Den bedste koncert?
Mmmmm, det er Björk på torsdag (den 20.11., red.). Det håber jeg i hvert fald. Jeg glæder mig helt vildt.

Hvis du skulle lave en coverversion af et nummer, hvad skulle det så være?
Nu spiller jeg jo allerede tre covernumre, fordi jeg simpelthen ikke havde sange nok på min debutplade til at fylde en hel koncert ud. Det er Kate Bushs *Deeper Understanding*, Princes *If I Was Your Girlfriend* og Bob Marleys *Waiting In Vain*. Men det er en helt anden situation, hvis jeg skulle lave et kopinummer til min næste plade. Det kræver, at jeg har noget helt specielt på hjerte, der kan tilføje noget nyt til originalen.
Ole Hoff-Lund

Headbang i Jylland

2. juledag kan almindeligt dødelige, der normalt ikke giver sig i kast med rock hårdere end Kandis, få et unikt indblik i den danske metalundergrund. Her bliver instruktøren Niels Arden Oplevs (manden bag *Portland*) film *Headbang i Hovedlandet* vist på TV2. I filmen følger vi tre metalmusikere fra tre jyske metalbands i deres daglige gøremål: koncerter, studiebesøg og intenst øldrikkeri. GAFFA har talt med en af hovedpersonerne, Lasse Bak fra århusianske Illdisposed, om filmdebuten. Over en periode på 14 dage fulgte Niels Arden Oplev med kamerahold Lasse. Det var sommeren 1996. Efter at have set filmen, er Lasse godt tilfreds med resultatet, som han mener giver et godt billede af både Illdisposed og den jyske metalscene:

- Niels Arden Oplev kontaktede os. Han var rundt for at prøvefilme forskellige bands i Jylland, så han kunne se, hvad det var for noget pjat, vi havde at sige. Han skulle lave sådan en film om undergrundsmetal. Han faldt selvfølgelig for vores charme. Han havde filmet gud og hver mand, og de var alle nogle nørder. Det er de fleste, der spiller sådan noget musik, men han syntes, vi var nogle sjove fyre. Og de havde en masse penge. De havde et budget på over en million. Så vi kunne få en allerhelvedes masse bajere og sprut. Så jeg kunne bare pege, så fik jeg alt muligt. Det var hele showet værd.

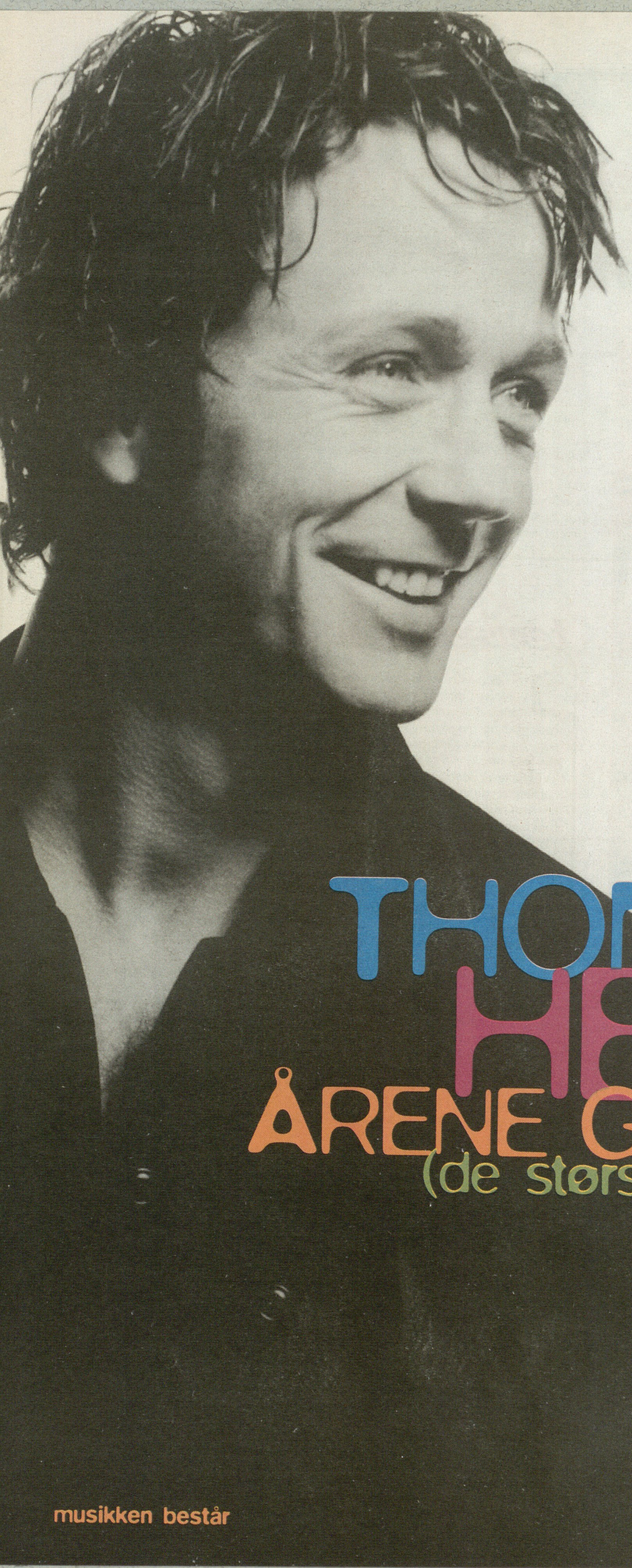

Har der været en bagtanke med at optræde i filmen. I får vel noget omtale ud af det?

- Nej, vi har ikke tænkt så meget over det. Hvis han vil filme os og give os nogle bajere, så er det helt fint. Men der er vel en god PR-værdi i det. Så set ud fra bandets synspunkt, er det vel udmærket.

Illdisposed er samtidig også albumaktuelle netop nu med *There's Something Rotten...*

- Med hensyn til pladen er det jo, at vi denne gang med et glimt i øjet kan konstatere, at vi er fuldstændig overlegne. Der er ikke lavet noget herhjemme, der matcher det.
Keld Rud Nielsen

THOMAS HELMIG

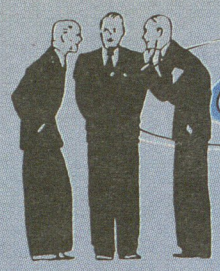
ÅRENE GÅR

(de største af de første)

musikken består

Genlyd

BMG

G-mytt

Ny sanger i Lovebites

Som GAFFA for et par måneder siden kunne fortælle, har pop-sekstetten Lovebites været på jagt efter en ny forsanger, efter at Solveig Sandnes i sommer forlod gruppen. Nu er det langt om længe lykkedes at finde hendes efterfølger, og når Lovebites 10. december står på scenen på Rust i København, er det den 21-årige Mathilde Lunderskov, som står i spidsen for gruppen.
Efter samarbejdet med Solveig Sandnes endte, er samarbejdet med pladeselskabet Mega - efter Lovebites' eget ønske - nu også afsluttet, og det er endnu ikke afgjort, hvem der udsender gruppens næste album:
- Vi blevet løst fra vores kontrakt med Mega, så nu vil vi i ro og mag finde ud af hvem, der skal udgive vores næste plade, siger guitarist og sangskriver Karina FossFenn, der understreger, at den beslutning ikke haster, selv om materialet til pladen ligger klar:
- Vi har masser af nye sange, som kun mangler den sidste hånd, og vi glæder os helt vildt til at komme videre og lave en ny plade. Selvom jeg stadig er meget glad for *Nothing But Joy*, vil vi næste gang lave en rigtig god plade med den helt rigtige producer, og selvom vi ikke har travlt, håber jeg, at vi i slutningen af foråret kan udsende en ny single efterfulgt af et album lige efter sommeren næste år.
På billedet kan alle se, hvordan Lovebites ser ud. Hvordan de lyder, må man gå på Rust for at finde ud af.
Ulrich Lauridsen

Krakeleret pop fra terrængående nyt band

Jeep er navnet på et nyt københavnsk band, som netop har udgivet debutalbummet *Crack* på produceren Kim Hyttels ligeledes nystartede pladeselskab Cannical Records.
Forsanger og sangskriver Gunnar Cleeman kalder selv bandets stil for krakeleret pop, og udover albummets titel henviser det til Jeeps melodiøse, men også lidt skæve poprock.
- Vi syntes, at der trængte til noget nyt på den danske musikscene, så vi tog et lån i banken, sagde til Kim Hyttel, at vi gerne ville lave en plade, som vi selv ville have lyst til at lytte til, og det synes jeg, vi har gjort. Vores musik og Kims lyd er ikke noget, som man har hørt før, og vi lyder ikke som et eller andet bestemt engelsk eller amerikansk band, så vi er ret tilfredse med resultatet.
Gunnar Cleeman er det eneste tilbageblevne medlem af gruppen Crazy Call Buddha, som var forløberen for Jeep, mens gruppens fire øvrige medlemmer har været med i grupper som City-X, Stalin Staccato, Stonk og Simcess, så det er ikke helt unge og uprøvede kræfter, der står bag *Crack*.
Selvom Gunnar Cleeman ikke mener, at Jeep lyder som nogen anden gruppe, afviser han dog på ingen måde, at Beatles mere end nogen anden gruppe har haft betydning for ham som sangskriver og musikelsker:
- Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg er kæmpe Beatles-fan og har været det, siden jeg som ni-årig hørte mine forældres *Abbey Road* og tænkte: Det er simpelthen stort, det her. Beatles kunne noget med harmonier, som ingen andre havde gjort før dem. Det kan man sikkert høre på *Crack*, for det er fortrinsvis mig, som skriver musikken.
Jeeps musik er meget stor i lyden og har udover Beatles-indflydelsen reminiscenser til en gruppe som T-Rex og John Lennons soloplader. En musik, som Gunnar Cleeman tror har stor holdbarhed - også uden for Danmark:
- Vi tror, at Jeep kan blive til noget rigtigt stort og vil selvfølgelig gerne have, at så mange som muligt kan lide os. Reaktionerne indtil nu viser blandt andet, at vi ikke appelerer til én bestemt aldersgruppe, og jeg håber meget, at vi vil blive spillet i radioen, for det er jo det bedste sted at komme ud med musikken, hvis folk skal lære os at kende.
Mens Jeeps debutudgivelse allerede nu er på pladebutikkernes hylder, har gruppen ikke planer om koncerter før til foråret, hvor en omfattende Danmarksturné venter.
Ulrich Lauridsen

Venue '98 - musik over grænser

Venue er i sin sjette udgave endnu engang med til at hælde benzin på landets ulmende spillesteder. Venue '98 afvikles i dagene 29/1 - 1/2, og som noget nyt bliver der afholdt koncerter på tre skånske spillesteder, KB i Malmö, The Tivoli i Helsingborg og Mejeriet i Lund. Som de foregående år er fokus dog rettet mod spillesteder i København og i de fleste større provinsbyer. Programmet til Venue '98 bliver først offentliggjort i begyndelsen af januar, men allerede nu er de første navne bekræftet: Larry And The Lefthanded (SF), Gus Gus (ISL), Jack (UK), Speaker Bite Me (DK), Puddu Varano (DK), Mono (UK), Moonspell (PT), Lo-Fidelity Allstars (UK), Natascha Atlas (EGY), Louis (DK) samt Saturnus (DK).
Peter Ramsdal

Forsinket fødselsdagskoncert på Vega

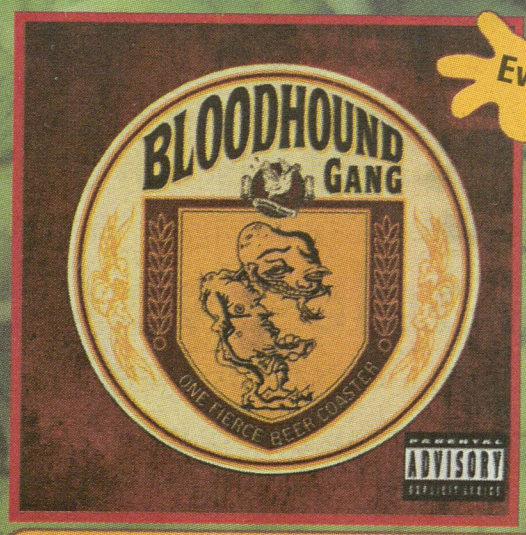
Når gæsterne og Den Gule Enke er forduftet efter festlighederne nytårsaften, er det tid til årets første rockbegivenhed. På årets anden dag, den 2. januar, slår spillestedet Vega i København dørene op til en forsinket fødselsdagskoncert med blandt andre Nikolaj Nørlund, C.V. Jørgensen, Sort Sol, Deepfried Toguma, Puddu Varano samt en række forskellige DJs. Samme aften vil Vega Prisen blive uddelt, en af LO nystiftet musikpris på 25.000 kroner, som gives til et dansk band eller artist, som har gjort sig bemærket i 1997.
Peter Ramsdal

SKA' DU HA' 6 TIL JUL?

Årets nytårs album

BLACK GRAPE - Stupid Stupid Stupid
Party Party Party, drugs drugs drugs, rock'n'roll roll roll, dance dance dance, funky funky funky... Get higher higher higher! Selv anmelderne fester, men sørg for at børnene er lagt i seng.

Even more stupid!

BLOODHOUND GANG - One Fierce Beer Coaster
"the roof, the roof, the roof is on fire"...
"Fire Water Burn" og andre usammenhængende indfald. 30.000 danskere har allerede brændt fingrene.

Dansk Top 10 radiohit

SISTER HAZEL - ...Somewhere More Familiar
Halv-akustisk rock à la Del Amitri og Hootie & The Blowfish. Du kender singlen "All For You", der er blevet råspillet på de danske radioer.

Dansk Top 10 radiohit

SMASH MOUTH - Fush Yu Mang
Californiske Smash Mouth's debut-album er en fantastisk omgang ska-punk-surf-pop-rock'n'roll. Lige nu er albummet Top 20 i USA og hitsinglen "Walkin' On The Sun" spilles konstant i dansk radio og på MTV.

Årets blues-rock album

B.B. KING - Deuces Wild
Blues-legenden B.B. King har haft studiet fuld af fornemme gæster. Hør en perlerække af blues/soul klassikere fremført af navne som Rolling Stones, Eric Clapton, Mick Hucknall, Van Morrison, Bonnie Raitt, Joe Cocker, Dionne Warwick, Tracy Chapman og mange flere.

Nr. 1 i England

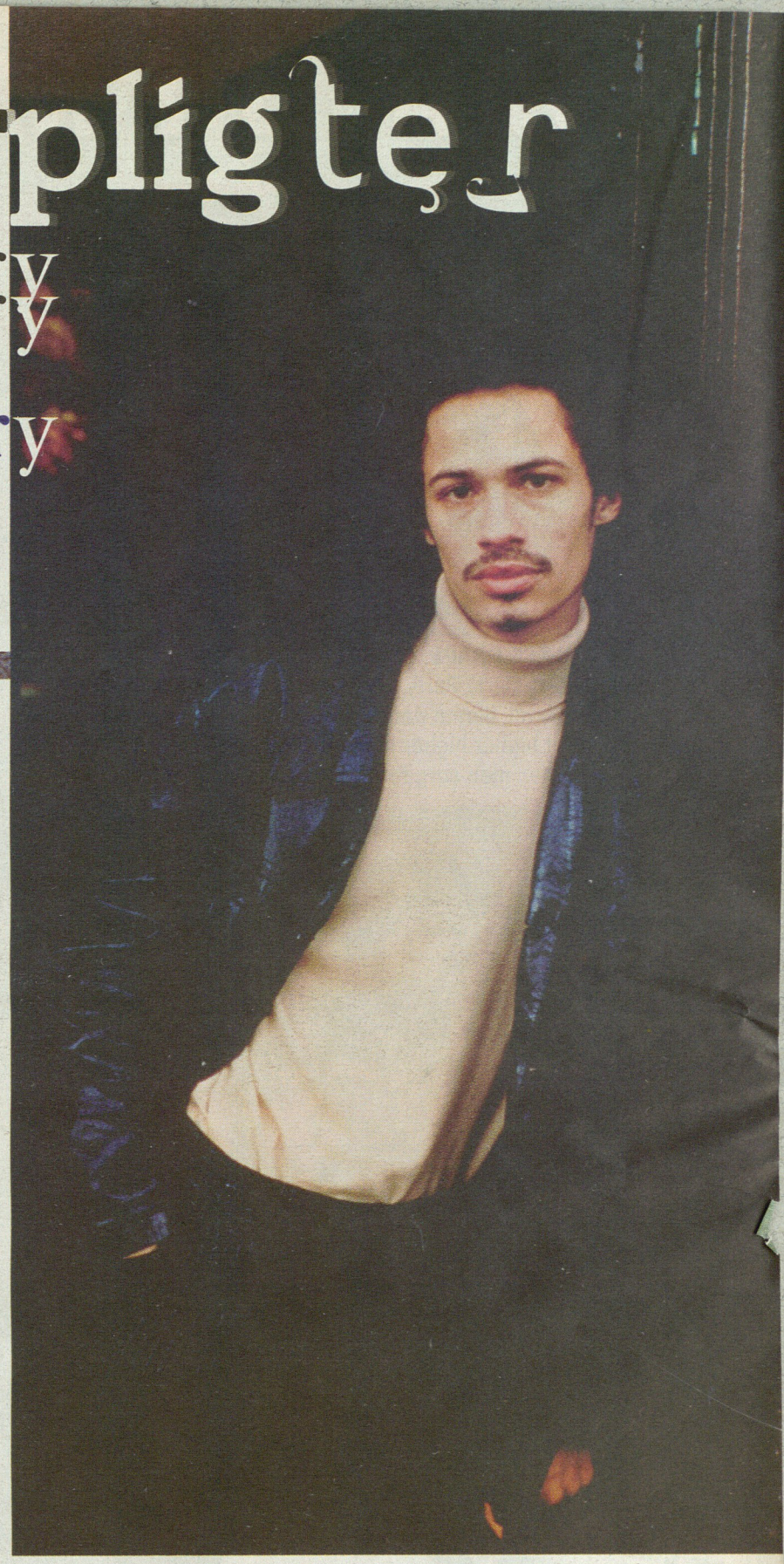
OCEAN COLOUR SCENE - Marchin' Already
Ocean Colour Scenes melodiske rock har sparket dem helt op i den engelske rockscenes Superliga. Venskabet med Oasis så man bl.a., da Ocean Colour Scene varmede op for Oasis i Forum. Indeholder de to radiohits "Better Day" og "Traveller's Tune".

UNIVERSAL

Adel forpligter

Hans far var jazztrompetisten Don Cherry
søsteren hedder Neneh Cherry
Nu debuterer singer/songwriteren
Eagle-Eye Cherry
som den tredje i det musikalske familiedynasti med albummet *Desireless*.

Af Mette Gastbak

Eagle-Eye Cherry har ikke noget imod at tale om sin berømte far og søster: Hvis jeg ikke brød mig om Neneh og hendes musik, kunne det være, jeg ikke ville tale om hende. Men jeg holder af min søster, og det samme kan jeg sige om min far.

For 29 år siden lå en nyfødt dreng og sov. Den stolte far, Don Cherry, så for første gang ned i vuggen, da den lille pludselig spærrede det ene øje helt op. "Ørneøje!" grinede faderen, og da året var 1968, kunne intet navn have været mere naturligt til et barn født ind i en kunstnerfamilie.

Det var også en familie af forskellige nationaliteter, og således rejste de fra moderens Sverige til faderens New York, da Eagle-Eye var i sine tidlige teenageår. Der mødte han siden hen sin svenske kæreste, droppede sin skuespillerkarriere på TV og valgte at flytte til Stockholm for to år siden.

Hvad fik dig til at skifte skuespillet ud med musikken?

- Som barn mistede jeg min første tand, mens jeg spillede trommer. Det lå der en vis symbolik i, synes jeg. Men så begyndte jeg at læse til skuespiller på School of Performing Arts i New York, og når jeg tænker tilbage på det, var det rart at have noget, der var mit eget, for musik fyldte jo meget i min familie. På skolen var der imidlertid mange musikere, og en dag, da vi sad og jammede, lukkede jeg øjnene, mærkede et kæmpesus og tænkte: "Wow, nu forstår jeg, hvad det er, min far taler om." Min far og jeg havde altid en musikalsk dialog kørende, som fortsatte på telefonen, efter jeg var flyttet hjemmefra. Jeg kunne komme hjem og høre, at han havde indspillet nogle akkorder på telefonsvareren.

Til minde om far

Jazzpersonligheden Don Cherry døde for godt to år siden. Han nåede ikke at opleve Eagle-Eyes første pladeudgivelse, men sønnen har dedikeret sit album til ham samt indspillet en af hans sange.

- *Desireless* er en smuk sang, som jeg også havde indspillet, hvis far var i live. Nej, jeg ville nok alligevel have valgt en mindre trist sang. Og han ville helt sikkert have været med på pladen. Men da min far døde, vidste jeg, at jeg ville indspille en sang til hans ære, og *Desireless* var den mest passende. For sådan følte jeg mig, da han døde, uden lyst til noget som helst. Jeg havde virkelig svært ved at komme op om morgenen.

Eagle-Eye Cherry holder en lille pause, før han fortsætter:

- Hvad der er så flot ved hans liv som musiker er, at han ikke bare var jazzmusiker, han har haft gang i rigtigt mange projekter. Han har spillet med Ornette Coleman og Lou Reed, prøvet funk/jazzfusion, reggae...

Du fokuserer heller ikke på en bestemt genre. Der er mange stilarter på din plade, som blues, og traditionel afrikansk sang?

- Det handler om at male billedet, der fortæller historien. Derfor er mange af sangene lunefulde. Pladen afspejler også, at jeg har skullet finde ud af, hvem jeg er musikalsk. Singlen var faktisk den sidste sang, jeg skrev. Jeg havde fundet ud af, at de andre sange var ret langsomme, og at pladen behøvede lidt energi. Det gav ligesom sig selv, at pladen blev melankolsk, eftersom min far lige var død. Der er mange ting, jeg lærer henad vejen. Når jeg hører pladen i dag, ville jeg nok foretrække lidt mere dynamik. Men pladen skulle med vilje virke upoleret. Næste gang er jeg ikke i tvivl om, at jeg kan lave en bedre plade. Men det også vigtigt at have lyst til at forbedre sig. Hvis jeg havde nået det perfekte med denne plade, hvad var så pointen med at lave en til? Alt i alt er jeg meget glad for dette album, og har det godt med det hele omkring det. Hvad angår *Desireless*, måtte jeg simpelthen indspille en af min fars sange for at holde ham i live.

Det er lidt underligt, at din første plade, som indeholder ti sange, du selv har skrevet, har fået titel efter den ene sang, din far har skrevet?

- Jeg havde en bunke af titler at vælge imellem. Men ingen af dem føltes rigtig. Så skete der det, at pladeselskabet fastsatte datoen for min udgivelse. Det var toårsdagen for min fars død. Og da jeg allerede havde tilegnet albummet til min far, var *Desireless* en passende titel. Desuden ved jeg, min far ville have været rørt. Min farmor glædede sig i hvert fald over det, og hun har virkelig følt det svært at miste sin søn.

Familie på tværs af grænser

Din familie har et ret tæt sammenhold?

- Ja, men vi er spredt ud over hele verden. Neneh bor i London igen, så det er slut med mine ferier i Spanien, min bror Christian bor i København, og min mor bor i USA. Jeg ville aldrig have klaret at flytte så meget rundt, som vi gjorde, hvis ikke vores forældre altid havde været der for os og taget os med på arbejde og alle steder. Selvfølgelig var der også hårde tider, men på grund af den stærke kærlighed, vi følte for hinanden, overlevede vi alt. En sjov ting er, at noget af det, jeg elskede ved min far, var samtidig en ting, jeg hadede. Han havde et særdeles ungt sind, der gjorde, at jeg til tider følte, jeg var far for ham! Han blev aldrig ældre end 17 år, ha-ha. Af og til drømte jeg om at have en far, der kørte Volvo og hentede mig fra skole. Men det, mine forældre gjorde rigtigt, var at lade deres børn være en del af alt, hvad de lavede. Der kom ikke nogen babysitter, når de skulle til koncert. De tog os med. Nogle vil måske ikke synes, det er et liv for et barn, men jeg ville hellere sove backstage end ligge derhjemme og savne mine forældre.

Nummer tre i rækken

- Min far lærte mig meget om livet og om at nyde det. Han lærte mig, at der skal være en forbindelse mellem éns følelser og det, man spiller. Han viste mig, hvordan man fokuserede på de enkle ting i livet. Der var engang, min søster arbejdede på en plade og brugte fire år i studiet, at min far sagde: "Hvad laver de dog derinde, der kan tage så lang tid?" Da han lavede plader, tog det kun et par dage. Det har været fantastisk at følge de to musikkarrierer. For min far har det altid handlet om at spille koncerter og få penge for det. Hvor det i Nenehs verden handler mere om, hvilket tøj, man skal have på til en fotosession. Jeg har altid været klar over, at når jeg udgav en plade, ville jeg være ekstra meget i søgelyset på grund af min far og Neneh. Det har været et pres, ikke fordi jeg føler, jeg skal leve op til min far. Han ville bare have sagt, at det gælder om at kløj på i stedet for at holde sig tilbage. For han har da også prøvet at give dårlige koncerter, ikke kun gode. Men mest af alt har jeg tænkt på, om folk vil sige, at jeg kun fik min pladekontrakt, fordi jeg er Nenehs bror. Derfor holdt jeg lidt igen, indtil jeg var sikker på, at materialet var i orden.

Jeg var spændt på, hvor meget du ville tale om din far. Det siges, at Bob Dylans søn, Jacob Dylan fra The Wallflowers, skrider fra et interview, hvis faderens navn bliver nævnt.

- Jamen, han har heller ikke boet sammen med sin far. Da han var lille, var han vidne til en alvorlig skilsmisse. Men i det hele taget at være Bob Dylans søn, hvor vildt! Måske hvis jeg ikke brød mig om Neneh og hendes musik, kunne det være, jeg ikke ville tale om hende. Men jeg holder af min søster, og det samme kan jeg sige om min far. Jeg er stolt af at være hans søn!

Eagle-Eye Cherry giver koncert den 3. december på Park i København.

COLUMBIA

NIKOLAJ NØRLUND

NYE OPTAGELSER

EN FØDT KLASSIKER – og andre anmeldercitater:

SÅ SANDT SOM DET ER SUNGET
Det er svært at finde overflødige ord og toner på et udspil, der rager højt op i den dansksprogede rocks brogede historie.
Kim Skotte, Politiken

ORD MED VÆGT
Ordene brænder på læberne, eller lægges ind med nænsom kattepote, hvor kløerne lynsnart kan trækkes frem. Instrumenterne og stemmen følger ordene og melodien som skygger på et album der kan måle sig med andre af post punk- og post hippiegenerationens store og væsentlige udgivelser ...
Per Reinholdt Nielsen, Berlingske Tidende

SERIØSE STEMNINGER
Denne plade vil finde sit publikum ikke mindst hos den unge generation og dermed bliver Nikolaj Nørlunds betydning for dansk rockmusik og ikke mindst for dansk poesi intet mindre end uvurderlig. Nye Optagelser er det bedste, der på nationalt plan er sket inden for disse to kunstarter i meget lang tid.
Lars Rix, Aktuelt

EN FØDT KLASSIKER
Sangskriveren Nikolaj Nørlund leverer årets mest kunstnerisk fuldbyrdede dansksprogede pladeudgivelse.
Klaus Lynggaard, Information

I KONTAKT MED SIG SELV
Nikolaj Nørlund fordyber sig og dyrker sprogets muligheder som måske ingen anden rocksangskriver i disse år. Frimodigt, nysgerrigt og opfindsomt. Enkelt, fortroligt og intimt.
Jakob Lambertsen, Jyllands-Posten

DANSK ROCKS UNDERFUNDIGSTE ORIGINAL
Her gøres ingen målrettede forsøg på at tækkes en generation Nørlund ikke vil bilde nogen ind, at han selv tilhører. Også i den henseende er troværdigheden i højsædet på et album, der bliver ved med at vinde ved genhør.
Lars Villemoes, Weekendavisen

Sony Music

DANMARKSTURNE FRA MIDT FEBRUAR

Rockstjerner i svøb

For luftforandringens skyld drog Tommas og Nikolaj til London, og der er de blevet hængende sammen med håbet om at nå deres store drøm: at blive rockstjerner. Sammen med to englændere dannede de Subcircus, der hurtigt fik pladekontrakt, og som netop har genudsendt deres roste debutalbum *Carousel*.

Nikolaj Bloch (t.v.) og vennen Tommas Arnby (nummer to fra venstre) er draget til england for at få drømmen om musikalsk verdensherredømme opfyldt som to fjerdedele af bandet Subcircus.

Af Ulrich Lauridsen

Foto Sandra Greig

Da trommeslageren Tommas Arnby kom tilbage til Danmark efter et ophold på en musikskole i USA, kunne han ikke rigtigt finde sig tilpas. Derfor tog han til London, hvor vennen og guitaristen Nikolaj Bloch besøgte ham et års tid senere. Da også han havde svært ved at finde de rette personer at lave musik med og ligeledes blev fristet af luftforandringen, rykkede han teltpælene op i København og flyttede dem til London. Her mødte han kort tid efter sangeren Peter Bradley Jr., som søgte musikere til et band, og sammen gik de på udkig efter en trommeslager og en bassist.

Sådan omtrent lyder begyndelsen på historien om Subcircus, som Tommas og bassisten George Brown altså blev de sidste to fjerdedele af. Subcircus udsendte i 1996 første gang *Carousel,* og udover pæne anmeldelser og en bunke koncerter siden, har udgivelsen givet Nikolaj og Tommas en masse viden om den engelske musikbranche og ikke mindst troen på, at netop de en dag får det store gennembrud.

Livet er for let i Danmark

Men hvorfor skulle de til London for at realisere drengedrømmen? Og ville det ikke have været lettere, hvis de var blevet i Danmark?

- Der er flere grunde til, at jeg tror, at det her ikke kunne være sket for mig, hvis jeg var blevet i Danmark, siger Nikolaj og fortsætter:

- Når jeg skrev noget musik derhjemme, kunne jeg aldrig finde nogen, som ville være med til at spille det. Og i stedet for tog jeg ned til et eller andet røvballeband, som jeg spillede i, men som ingenting betød for mig.

Tommas er enig:

- Jeg har altid vidst, at jeg ville noget med musik, og da jeg var 19, tog jeg til USA udelukkende for at spille musik. Da jeg kom hjem, kunne jeg mærke, at det bare ikke var rigtigt at blive der. Miljøet var så lukket, og der blev fokuseret alt for meget på det interne marked, og jeg havde ikke følelsen af, at der for alvor var muligheder for at blive - ja, rockstjerne. Her i England føler man virkelig, at mulighederne er her.

Også Nikolaj mener, at muligheden for at komme til tops er langt større i England end i Danmark, hvor han mener livet er lidt for let:

- I Danmark er der masser af støtteordninger for musikere, men for mig virkede det ikke, tværtimod. Jeg tror, at meget musik og kunst i det hele taget har godt af at være lidt på kanten, og at der ikke bare kommer en check dumpende hver måned. Hvis man er lidt presset, bliver man også mere seriøs og målrettet, og det er vigtigt, hvis man vil noget.

Vigtige omgivelser

Også omgivelserne, mener Nikolaj, har stor betydning for Subcircus' musik som, han ganske enkelt ikke mener kunne være skrevet i Danmark:

- Nej, jeg tror ikke, at vi kunne have lavet det samme band i Danmark. Hvis de to andre var flyttet med til Danmark og vi på den måde var det samme band, ville vi ikke have lydt, som vi gør. Jeg tror, vores lyd skyldes, at vi befinder os her i miljøet, hvor der hele tiden kommer nye bølger, som alle enten forsøger at undgå eller hoppe på. Da jeg boede derhjemme, lød alle bands, der synger på engelsk, som en kopi af et eller andet engelsk eller amerikansk band, og bare det at man ikke opholder sig et sted, hvor sproget er engelsk, gør, at man hurtigt kommer til at lyde som en kopi.

Også Tommas mener, at omgivelserne har stor betydning men medgiver også, at det giver en speciel frihed at være væk 'hjemmefra':

- Jeg føler mig hurtigt meget fastlåst i Danmark, men det har ikke så meget med Danmark, som det har noget med mit eget hoved at gøre. Det er som om, at fordi vi ikke er derhjemme, så tør vi nogle ting, som vi ellers ikke ville turde, eller i hvert fald ikke ville gøre. Her er jeg fri for alle de forhindringer, som jeg ville have oppe i hovedet i Danmark, og jeg kan fokusere på det eneste, som gælder her: Det, du laver, skal være godt og ærligt, og så skal du være selvsikker. Så er du til gengæld også sikker på at få noget tilbage.

Middelmådige pladeselskaber

Både Tommas og Nikolaj understreger flere gange, at de er glade for at være danskere, og at det, de siger, ikke er et angreb på hverken Danmark eller danskere i almindelighed. På ét område tør de dog godt kritisere:

- Pladeselskaberne i Danmark fungerer slet ikke, som de gør her, hvor de er med til at bære grupperne frem, siger Nikolaj, som suppleres af Tommas:

- Det virker lidt som en børnehave, hvor man slet ingen ambitioner har, og hvor der ikke findes nogen med selvtillid nok til at sige, at denne nye gruppe er de nye R.E.M., og så satse stort på dem. Presse dem, møde op til øvere, poste penge i reklamer og så videre. Det er som om, at indstillingen er, at det band er da meget fedt, og de lyder lidt ligesom, jeg selv gerne ville lyde, hvis jeg spillede musik. Og så giver man dem lidt demo-studietid, men de store sats sker ikke, og det er skideærgerligt, for der er mange seriøse og ambitiøse bands, som kunne blive til noget.

- Vi mangler et band fra Danmark, som rigtigt slår igennem, så alle andre kommer til at tro på, at det kan lade sig gøre, og får øjnene op for, hvordan man skal gribe det hele an. Men indtil det sker, vil jeg sige: Vil du opnå noget stort - også udenfor Danmark, så tag afsted med det samme. Det nytter ikke derhjemme fra, kommer det fra Nikolaj.

Flere showcases end koncerter

Subcircus' vej til pladekontrakt var ikke særlig lang, men til gengæld et godt eksempel på det maskineri, som de engelske selskaber sætter i gang, når en ny gruppe er blevet opdaget:

- Vi øvede i et øvelokale i nærheden af King's Cross, og øvelokalets ejer, som var vores manager i starten, formåede at få lokket rigtig mange interesserede derned udelukkende på baggrund af et bånd, som vi havde lavet med kun én mikrofon nede i øvelokalet og så den hype, der starter, når først ét selskab er interesseret, forklarer Nikolaj.

Tommas fortæller videre:

- Det skete meget på hype, for lige så snart der er én interesseret, så bliver alle andre også nødt til at være det, for det kunne jo være... Og så bliver det næsten til en lille konkurrence, hvor alle er afventende og håber nogle af de andre byder på bandet først, så de kan slå til lidt efter. Vi var i den lidt specielle situation, at Peter havde kontrakt med PolyGram som soloartist, så for at der ikke skulle komme nogle besværligheder ud af det, måtte vi 'showcase' for PolyGram først, så de havde faktisk tilbudet først. Heldigvis ville de ikke have os, for vi ønskede det dér spil mellem mange selskaber, så vi kunne vælge den kontrakt, der var bedst for os.

Vi bliver store

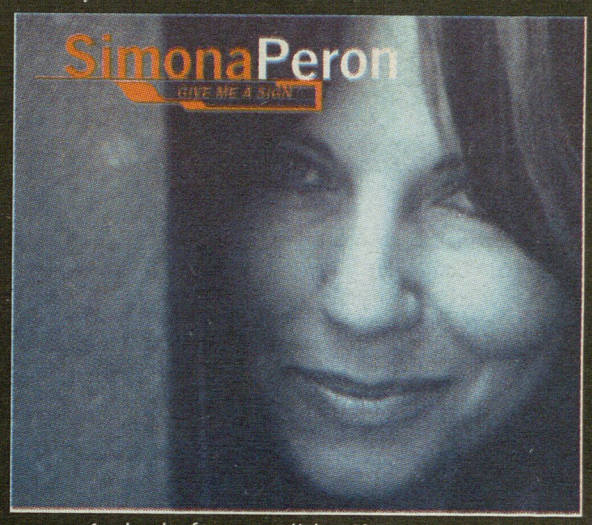
- Vi valgte Echo, selv om der var andre, som ville give os flere penge. Men vi valgte også efter, hvilke personer vi skulle arbejde sammen med, og hvor meget vi måtte bestemme selv. På Echo har vi 100% vetoret og bliver spurgt om alt, inden det sker, siger Nikolaj, der også vejede sig selv før den endelige beslutning:

- Vi var ikke menneskeligt klar til at være på et multinationalt selskab, som sikkert ville forvente, at vi var klar til at være verdensstjerner den næste dag. I stedet for spillede vi 160 jobs det første år efter pladen, så vi har arbejdet os stille og roligt op, så vi kunne lære det hele fra bunden og uden at starte for højt, hvor man let kan falde ned. Det var det, vi ville, og kan vi holde sammen 3-4-5 plader endnu, så tror jeg ikke, at vi kan undgå at ende med det, vi vil: Verdensherredømme, siger han smilende, så man både aner ironien og alvoren bag sætningen.

- Nej, seriøst. Vi vil gerne kunne leve at spille musik og ikke lave andet, og jeg tror faktisk på, at vi bliver virkelig store!

Fresh'n'Funky - ny single: Welcome To The Club

1. single fra canadiske **Simona Peron**

Colorblind - Light Me Up

Fresh'n'Funky - album: Mission Funky

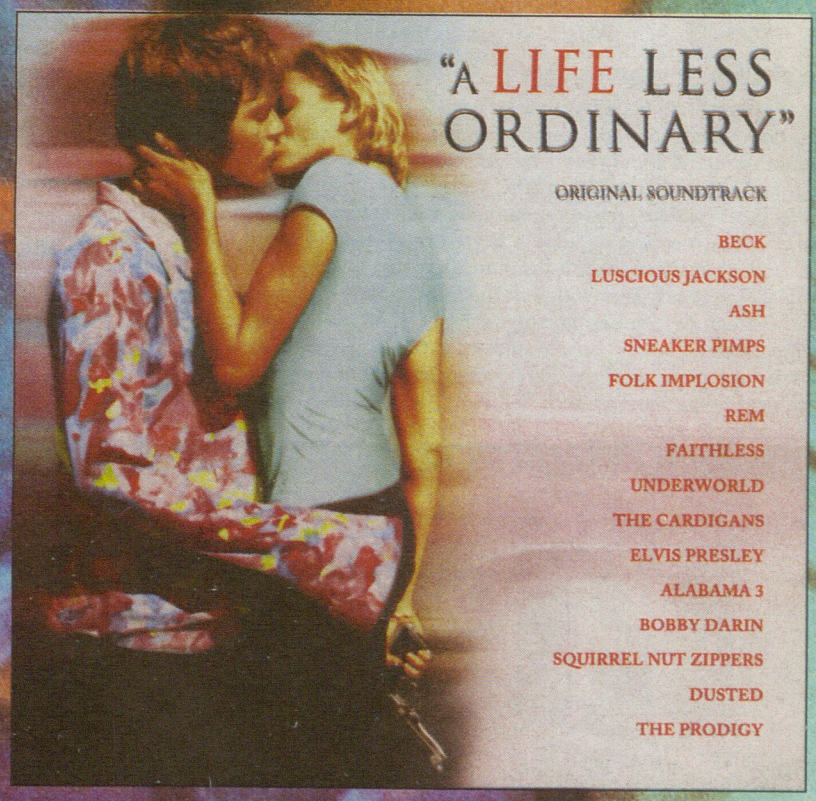
fire varme nyheder til en kold tid

ICEBERG RECORDS

- et ualmindeligt stærkt god soudtrack til en ualmindelig film fra holdet bag "Trainspotting"

incl: smashhittet
"Deadweight" fra Beck samt
The Prodigy, REM, Cardigans o.m.a...

A LIFE LESS ORDINARY

SE DEN I BIOGRAFEN FRA D. 25/12

a Polygram company

Mogwai - Glasgows nye drømmehold

På mindre end et år har den skotske gruppe Mogwai givet to fuldlængde-prøver på deres melankolske og smukke instrumentalrock - af mange betragtet som den mest overbevisende og innovative rockmusik siden My Bloody Valentine.

Af Morten Bagai

1997 vil for de fleste stå som året, hvor Oasis endnu engang løb med publikum og de høje salgstal, mens Radiohead løb med kritikernes hæder. Undertegnede vil dog vove den påstand, at årets stærkest lysende komet på den britiske rockhimmel skal findes uden for det besnærende rampelys. Nærmere betegnet Glasgow, Skotland i skikkelse af fire unge herrer, der tilsammen kalder sig Mogwai. På mindre end et år har de givet to fuldlængde-prøver på deres melankolske og ubeskriveligt smukke instrumentalrock - først med singleopsamlingen *Ten Rapid*, og nu med den egentlige debut *Mogwai Young Team*, der uden at anstrenge sig synderligt er den mest overbevisende og innovative rockplade siden My Bloody Valentines *Loveless* fra 1992.

Mogwai blev dannet for snart to år siden en af Glasgows forstæder og består af Stewart Braithwaite (Plasmatron), Dominic Aitchinson (Demonic), Martin Bulloch (Bionic) og John Cummings aka Captain Meat, der trods tydelige tegn på tømmermand efter aftenens udskejelser formår at ridse bandets korte historie op for de endnu uindviede:

- Stewart var med i et rigtigt dårligt band og besluttede sig for at ville lave noget ordentlig musik og bad Dominic, der også var i et ret dårligt band om at hjælpe ham. De indrullerede så senere Martin, der også spillede i et lorteband, og til sidst kom jeg så til - fra et møgdårligt band i øvrigt! Vi fik ret hurtigt indspillet noget materiale, og fik udgivet en hel del singler på en masse forskellige labels, indtil vi signede til Chemikal Underground, og her er vi så!

Inspiration og improvisation

Der er blevet sagt og skrevet meget om Mogwais lyd; fra *Tracys* drømmende melodilinier til den infernalske, hjernevridende støj på *Without Portfolio*, men måske er det mest fantastiske i virkeligheden den måde, hvorpå deres inspirationskilder lader sig høre i musikken samtidig med, at bandet bevarer et udtryk, der helt og fuldt er deres eget. Her er et band, der spiller med sammenbidt determination som Joy Division, en blanding af støj og melodi som The Jesus & Mary Chain, en voldsomhed og følelsesmæssig intensitet som My Bloody Valentine og en kontrol over musikkens tempo og nivauer som postrockens pionerer Slint. Ofte koncentreret og sammenpresset i eet eneste nummer, som den formidable finale *Mogwai Fear Satan*, og på en måde, der unægteligt får en til at tænke på om bandet ligefrem er bevidst om disse inspirationer i

- Ja, helt sikkert! For eksempel havde det andet nummer på pladen arbejdtitlen *Slint* indtil vi i sidste øjeblik fandt på at ændre det til *Like Herod.*

Nu vi taler om titler, kan du forklare titlen Mogwai Fear Satan?

- Jamen, vi havde jo lavet det her nummer, som vi syntes lød ret satanisk og vi havde egentlig mest lyst til bare at kalde det *Satan*, men vi bor allesammen hjemme hos vores forældre, og Martins er er temmelig religiøse, så det blev også ændret i sidste øjeblik, for han ikke skulle få problemer. Der er nu ingen af os, der er religiøse - snarere tværtimod.....

- Sådan som det er lige nu er de fleste bare interesserede i at blive popstjerner, tjene penge og hænge ud med supermodeller. Vores ambition er først og fremmest at lave musik vi selv kan lide, siger Captain Meat fra Mogwai.

Musikalske følelsesudladninger

Selvom musikken på *Mogwai Young Team* for langt den største dels vedkommende altså er instrumental, er der alligevel stemmer at høre i en del numre. Dog oftest i form af brudstykker af telefonsamtaler, der indimellem også kører baglæns, og talte passager som Arab Strap-sangeren Aidan Moffets intime bekendelsesseance på *R U Still In 2 It.* I alle tilfælde er stemmen mixet ret langt ned, og nogle gange endda så lavt, at man som lytter ikke har mulighed for at uddrage ordenes betydning.

- Vi bruger først og fremmest stemmen som et hvilket som helst andet instrument, så det vigtigste er, at ordene og tonefaldet passer til stemingen i den pågældende komposition. Selvfølgelig kan man sige at ordene har en betydning uafhængigt af musikken, men det betyder helt klart mindre for os.

Hvad handler sangene så om?

- Øøøhh... Ikke rigtig noget, forstået på den måde, at vi ikke skriver sange om et eller andet emne. Der er helt klart nogle følelser i musikken som ganske givet når ud til de folk der lytter til den, men i den sidste ende er det op til folk, selv, at få noget ud af af musikken. Men jo, jeg tror bedst, man kan beskrive vores numre som musikalske følelsesudladninger frem for almindelige popsange med vers-omkvæd-vers struktur.

Musikken er er et korstog

Denne tilgang til musikken samt fraværet af en traditionel rockvokal har fået en del anmeldere til at putte Mogwai i den relativt nye musikalske kategori, post-rock, der også tæller bands som Tortoise, Trans Am og Movietone.

- Selv om vi helt klart har en del tilfælles med de bands, opfatter vi ikke os selv som post-rock på nogen måde, og faktisk synes jeg at den betegnelse er ret åndssvag i det hele taget. Mogwai er et rockband, og vi ser vores musik som et bud på, hvordan den genre burde lyde netop nu!, siger Captain Meat med en overbevisning, der indikerer et endnu af de fascinerende aspekter af dette band. Nemlig, at musikken for dem er andet og mere end bare en karriere blandt mange mulige. For de fire unge mænd i Mogwai er musikken det altoverskyggende i deres tilværelse.

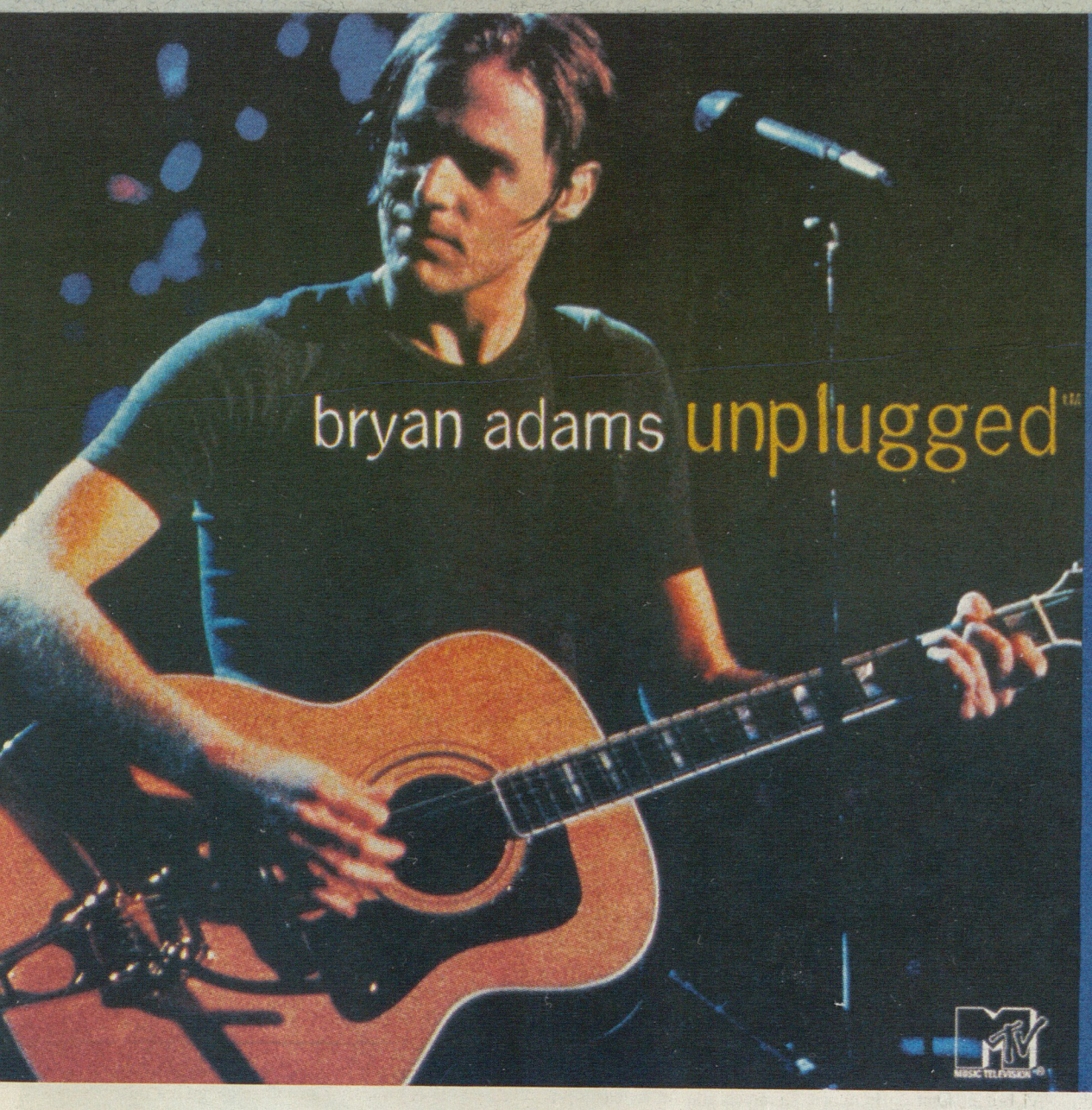
Captain Meat har ikke mange positive ord tilovers for dagens britiske musikscene, der er domineret af navne som Spice Girls og Oasis - folk, der adskillige gange har udtalt, at det at lave musik i høj grad gælder om at tjene en masse penge hurtigst muligt.

- Sådan som det er lige nu er de fleste bare interesseret i at blive popstjerner, tjene penge og hænge ud med supermodeller. Vores ambition er først og fremmest at producere noget, der tilfredsstiller os selv. Noget, der er så godt at folk fortjener at høre det og ikke bare et eller andet, der engang kan skaffe en et job som vært i et fucking quiz-show. At lave musik burde være som et korstog - det er det for os...

Mogwais 5 favoritalbums:

Joy Division: Closer (Factory, 1980)
My Bloody Valentine: Loveless (Creation, 1991)
Slint: Spiderland (Touch & Go, 1991)
The Jesus & Mary Chain: Psychocandy (Blanco Y Negro, 1985)
Aerial M: Aerial M (Domino/MD, 1997)

A PolyGram Compa

bryan adams "MTV unplugged"

inkl. monsterhittet:
"BACK TO YOU"
samt alle hans
største klassikere.

fås overalt fra d. 1•12.

Helt NY 1998 udgave!

- af Rillen's store CD-katalog!!!

- *Nu 11.081 grupper/solister repræsenteret - 504 sider!*
- *Nu 44.485 titelopslag!*
- *Nu voldsomt forøget importrepertoire - tusinder af sjældne titler!*
- *Nu også med tusinder af internetadresser på pladeselskaber!*
- *Nu omfangsrig og detaljeret klassisk afdeling!*
- *Nu også separate genrer for soundtracks, diverse og tributes m.m!*
- *Nu med flere billeder og design i lækkert off-set tryk!*

For mere info: www.rillen.dk

1998 CD-års kataloget udmærker sig ved den sjældne kombination af et købskatalog og et biografisk opslagsværk i ét !

Således er det her uhyre nemt at få oplyst en gruppe/solists komplette repertoire og samtidig hvor meget af dette, der rent faktisk er tilgængeligt. Ligeså oplyses også udgivelsesåret for den enkelte titel; er det import? til hvilken pris? osv.

Altsammen uvurderlige oplysninger for den rock/pop/jazz/etc-interesserede læser/køber.

Er du rimeligt musikalsk interesseret, bør du ikke snyde dig selv for denne guide gennem den mere og mere uoverskuelige musikbranche!

- Og Stadig **Kun 79 kr.(!)** - og med fuld returret!

Samtidig medsender vi gratis vort nyeste (100 siders) månedsblad - samt uforpligtende abonnementstilbud.

Homepage: **http://www.Rillen.dk**
E-Mail: **Rillen@Post4.tele.dk**

Tlf.nr.: **8632-4322**
Fax nr.: **8632-4216**

Send venligst årskatalog & gratis månedsblad + abn.tilbud til

Navn: _____

Gade: _____

Postnr./by: _____

Tlf.nr.: _____
(BRUG VENLIGST BLOKBOGSTAVER)

klip ud og send ind !

Gaffa 12/97

Sendes ufrankeret

Modtageren betaler portoen

Til:

RILLEN

Storegade 7
Postboks 10
+++0094+++
8500 Grenaa

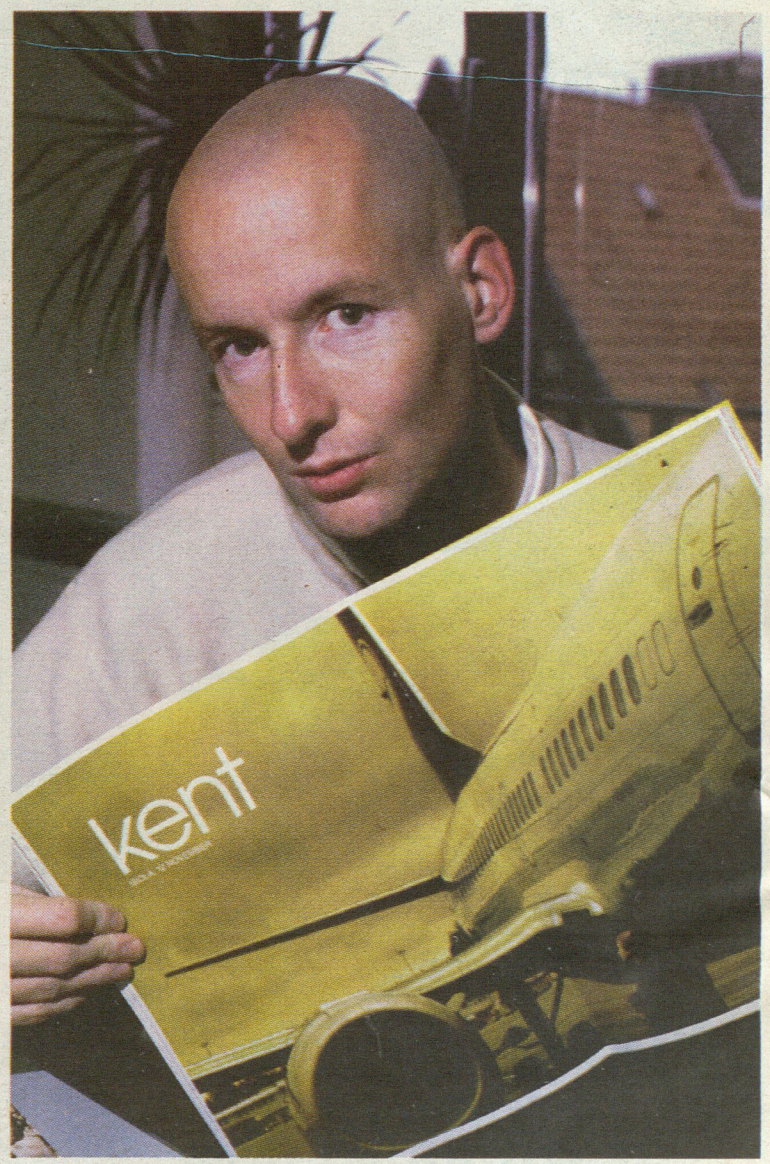
Skriv, ring, fax- idag!

Det bedste, jeg

Dårligt ude af kommunalvalgets stemmebokse, er det endnu en gang dommedag for GAFFA-entusiaster over det ganske land - årets navne skal kåres. Som en lille appetitvækker konfronterede vi en række danske musikalske profiler for at høre, hvilken musik de havde terroriseret naboerne med i år. Kort sagt lød spørgsmålet:

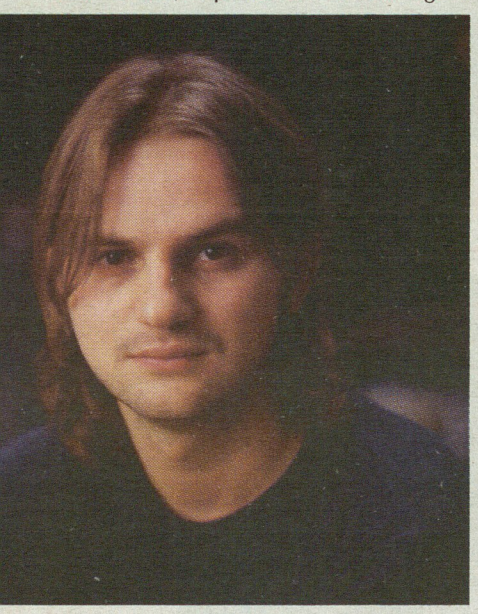
Hvad er det bedste, du har hørt i 1997?

Af Henrik Tuxen
Foto Per Houby m.fl.

Tim Christensen
- mellotron-spillende guitarhelt

For mig er der ingen tvivl om, at Radioheads *OK Computer* er årets plade - det er nok i det hele taget 90'ernes bedste. Jeg læste et sted, at pladeselskabet havde givet dem frie hænder til at gøre, hvad de ville. Det synes jeg er utroligt godt set i forhold til et band som Radiohead, i stedet for at presse dem til kun at producere hits - de evner at komme væsentligt dybere ind i musikken end som så. *The Bends* var en virkelig fed plade, men svær at følge op - men det er lykkedes over al forventning, måske netop i kraft af de frie hænder.

OK Computer punkterer fuldstændig tidens snak om, at rocken er død - at genren ikke længere giver mulighed for andet end klichéer og gentagelser. Radiohead evner at kigge både frem og tilbage i tiden på én gang og har produceret et stilmæssigt mix, som jeg mener er tænkt rigtigt. Når man hører pladen for første gang, tænker man "What!!!" og får nærmest lyst til at lægge den på hylden, men der er alligevel noget, der får én til at lytte videre, og med tiden åbner albummet sig gradvist og bliver ved med at vinde.

Jeg er selv lidt af et retrohovede og kan have svært ved at falde for nye ting, men skal jeg nævne noget andet, må det være The Verves *Urban Hymns*. Flotte strygerarrangementer med *The Drugs Don't Work* som kronen på værket. Så har jeg opdaget et overset mesterværk fra 1968 - *Odyssey and Oracle* med The Zombies.

Årets skuffelse har til gengæld været Oasis; her er snakken om rockens død mere på sin plads. Liam Gallagher er ellers en fantastisk sanger, og jeg var vild med dem tidligere, specielt *What's The Story (Morning Glory)*. Det er fint nok at kopiere 60'er musik på sine to første plader, men når man på den tredje først og fremmest kopierer sig selv - så begynder det at se temmeligt tomt ud. Jeg var også meget skuffet over lyden og attituden ved årets koncert i Forum.

Nina Forsberg
- tidligere popdiva, nu grammyeret rocksangerinde

Jeg har haft et år, hvor jeg ikke rigtigt har fordybet mig synderligt i andres musik, det har der ikke rigtigt været plads til. Det skyldes nok, at jeg har koncentreret mig virkelig meget om selv at skrive sange i år - det er faktisk blevet til henved 50 stykker. I sådan en periode er der ikke plads til at lukke for meget andet forstyrrende ind, jeg har simpelthen ladet være med at forelske mig i andres ting.

Jeg har købt plader som *Urban Hymns* med The Verve, *Coming Up* med Suede og de nye plader med Radiohead og Depeche Mode. De er alle sammen gode, men der er ikke noget, der for alvor har tændt mig. Jeg har hørt dem, konstateret, at pladerne er fede, men de er ikke gået ind under huden - men det kan være, det sker med tiden. Ok, jeg vil sige, at et nummer som Suedes *Filmstar* ramte mig lige med det samme.

Så er der et band som Crowded House, det kan jeg altid sætte på uden at blive dårlig over det. Der er stor forskel på at høre musik, der virker behagelig og afslappende og på at skulle koncentrere sig om, hvad der foregår, så man bliver helt stiv i nakken. Crowded House er i den første kategori, dejligt musikalsk.

Så har jeg anskaffet mig nogle gamle Bowie-plader, blandt andet den med alle singlerne, og den nye fra i år, *Earthling*. Jeg har set nogle live-klips med ham fra i år, som jeg har været dybt imponeret over. *Earthling* var hypet til at være det helt store banebrydende hit - og jeg synes, at det er en god plade, men jeg er ikke solgt.

Jens Unmack
- butiksbestyrer med specialet musikalsk kærlighed

Jeg hører så meget musik, at jeg dårligt ved hvor jeg skal begynde. Jeg har lige fået det spritnye album *Isola* med svenske Kent, og det lyder fantastisk godt. En anden stor plade er Billy MacKenzies sidste soloalbum *Beyond The Sun* - den gamle forsanger i 80'er bandet The Associates. Her har han virkelig fundet tilbage til sangens hjerte, efter at han i perioder havde en tendens til at jodle lidt for meget. Stemningsmæssigt minder den om Jeff Buckley, men som med Buckley er det desværre også slut for Billy MacKenzie. Han begik selvmord i begyndelsen af året efter færdiggørelsen af et æstetisk smukt, flot og trist album.

Så er Radiohead umulige at komme uden om, når musikåret skal gøres op. Jeg har også haft fornøjelsen af at se dem live to gange i år.

The Verves *Urban Hymns* er en anden af de rigtigt fede plader. Stemningen er meget stærk og intens, hvilket understøttes af stort rum og dybde i lyden.

Så har Primal Screams *Vanishing Point* matchet en fantastisk forlængelse i mit liv - jeg har opdaget dub-reggae musikken. (Bandleder Bobby Gillespie er erklæret duboman, red.). Der er et forrygende "space" i dub-musikken - jeg bor på femte sal, og her virker den flyvende puls ekstra stærkt. Nogle fede dub-plader, jeg har lyttet til, er Dr. Aliman Tados *Best Dressed Chicken in Town* og det nye box-sæt med dubkongen, Lee Perry.

Jeg har været meget begejstret for Suedes *Sci-Fi Lullabies* på det sidste. I det hele taget er Suede er et band, jeg holder utroligt meget af.

Det var jo næsten engelsk det hele, men der har også været nogle amerikanske træffere. Bob Dylans nye er en smuk og fantastisk plade, Wilco's *Being There* er en perle, og så var Built To Spills tredje album *Perfect From Now On* - det mesterværk, som jeg hørte konstant i begyndelsen af året.

har hørt i 1997

Søren Rasted
- alternativ Barbie-kreatør med spidse lokker

Urban Hymns med The Verve er en skidegod og meget afbalanceret plade. Når man tænker på, hvad forsangeren har været igennem, virker et nummer som *The Drugs Don't Work* meget modbydeligt, men samtidig helstøbt. En engelsk plade, der ikke er specielt engelsk - under alle omstændigheder langt væk fra den normale britpop.

Et helt andet album, jeg har lyttet meget til i år, er *Best Of Dodos* - hånden på hjertet, der er simpelthen vildt mange gode sange på den plade. Et nummer som *Go'nat* er for eksempel ekstremt velskrevet. Samtidig er det musik, der trækker på mange personlige minder. Dodos har deres helt egen sound og formår at arbejde melodierne igennem. I det hele taget har jeg i stigende grad lyst til at høre dansk musik for tiden - nu, hvor Aqua er så meget i udlandet.

Pink Floyds *Dark Side of the Moon* er en gammel vinylfavorit. I år fik jeg endelig købt den på cd, og det har været en dejlig revival. Det er et album, der i allerhøjeste grad fungerer som en samlet helhed. I næsten al pop og rockmusik er vokalen det bærende element - eksempelvis hos os selv - men hos Pink Floyd indgår sangen nærmere som en integreret del af en samlet lydkollage. De har en fed mørk sound, som jeg er meget fascineret af. Skal jeg fremhæve et nummer må det være *The Gig In the Sky*.

Så er der *Simpatico* med D:A:D. Jeg kender den ikke så godt endnu, men har allerede fundet flere skidegode numre. Stærkest står balladen *I Hate To Say I Told You So*, men numre som *Simpatico* og *Empty Heads* virker også meget stærke - det er det dejligt mix, der er på pladen, men jeg savner, at der kommer lidt cowboyguitar tilbage i musikken. *Helpyourselfish* var for hård til min smag, så er jeg mere til *Riskin' It All* og specielt *No Fuel Left For The Pilgrims* - en legendarisk plade. D:A:D bruger humor og ironi som virkemidler og er skidegode til at arbejde med den. Som at se en god action film.

Så har jeg hørt meget på *Sjælland* med C.V. Jørgensen, der har et par år på bagen. Jeg elsker Kasper Windings produktioner og synes, at ham og C.V. er et virkeligt godt team. En sang som *Blåt Blod Til Alle* mener jeg er helt fantastisk. Der en helt særlig stemning over C.V. Jørgensens sange. Teksterne og tonerne nærmest springer ud af mørket på en lækker måde - lidt de samme kvaliteter som med Pink Floyd.

Men den største af dem alle er Matt Johnson og The The. Der er ikke en eneste af de plader, jeg ikke har hørt mindst 500 gange. De største er *Dusk*, men frem for alt *Infected* - det er den plade der har inspireret mig mest, overhovedet. Han synger fantastisk, og pladen er tidløs.

Selvom han skuffede med *Hanky Panky*-pladen, opfatter jeg stadig Matt Johnson som en legendarisk mørk personlighed, der burde være langt mere kendt end han rent faktisk er.

C.V. Jørgensen
- den danske sang bor i Bistrup.

For mig har det været et box-sæt-år. Et retro-år, hvor jeg har lappet nogle musikalske huller rundt omkring. Først og fremmest skal det være funky; et godt eksempel er sættet med Marvin Gaye - *Anthology The Best Of*. Her er tale om virkelig skøn musik, han er en mand, der har rødderne på rette plads. Der er mange lighedspunkter med Dr. John, som jeg altid har lyttet meget til, men af en eller anden grund har jeg tidligere sprunget Marvin Gaye over, i dag forstår jeg ikke hvorfor. Han er en vidunderlig sanger, og der ligger et godt groove i stort set alle numre. Her er tale om decideret opløftende musik.

Jeg befinder mig primært i jazz- og soul-afdelingen i øjeblikket, og her er Miles Davis jo obligatorisk stof. Der er blandt andet kommet et 5-dobbelt live-album - *Dark Magus* - for nyligt. Det er mindst ligeså funky som Marvin Gaye. Her er der til gengæld tale om gammel kærlighed; jeg købte *Kind Of Blue* som 14-årig, men i de senere år er jeg begyndt at dykke ned i posen for alvor.

I den nyere afdeling vurderer jeg årets Bob Dylan-plade til at være en født klassiker. Den heftige måde. han eksperimenter med lyde og udtryk på, minder mig om den måde, jeg selv arbejder på for tiden. Når man sidder i sit studie uden producer, drejer man jo på knapperne på en eller anden måde. Dylan har igen allieret sig med Daniel Lanois som producer, og han har ganske givet en stor del af æren for det flotte resultat. Pladen skal have tid, men den vinder hele vejen igennem, efter hver eneste gennemlytning.

Bob Dylan magter stadig at fortælle historier på ganske enestående vis.

En anden perle fra i år er *The Boatman's Call* med Nick Cave. En meget afdæmpet affære, i virkeligheden en folkplade. Han kommer ud i hvert et hjørne af musikken - en skelsættende plade med virkelig gode sange. Jeg kan lide en del af hans ældre materiale, men jeg kan ikke sige, at der er tale om gammel kærlighed, hvad Nick Cave angår.

Allan Vegenfeldt
- den danske sanger er en tatoveret murerarbejdsmand

Danmarks i manges øjne stærkeste vokalist - får for tiden genopfrisket visse andre gamle dyder. Vækkeuret kimer kl. 05.00 hver morgen, og kort efter er murerarbejdsmand Vegenfeldt i arbejdstøjet. Da GAFFA fanger ham efter fyraften, er det C.V. Jørgensen, der klinger på hjemme stereoen.

- Jeg har ikke haft de helt vilde oplevelser med nye plader eller koncerter i år. Faktisk har jeg mest hørt radio, men jeg kan ikke sige, at jeg har opdaget nogle nye bands i år, som jeg virkelig har tændt på. M People er nok noget af det fedeste, jeg har hørt.

Til gengæld er jeg faldet for Walker Brothers fra 60'erne. Det er nærmest schlagermateriale, hvor skønsangen styrer forløbet. Så er jeg også stødt på en live-piratvideo, med MC5 fra 1969 - det rykker helt vildt.

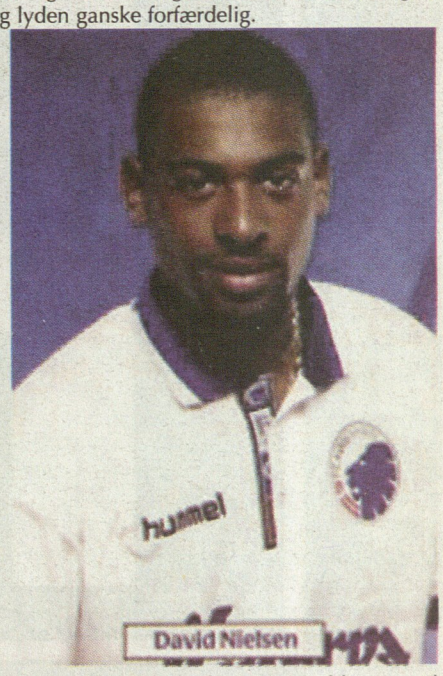
Den sidste koncert, der virkelig gjorde indtryk på mig var Wayne Kramer, men jeg tænker lidt på at se Ian Hunter i Pumpehuset i aften - efter dagens FCK-kamp - det kan være, at det er dét, der skal til.

David Nielsen
- springgymnastisk målkonge, med en fortid som Kirk Hammett

Jeg kan faktisk lide alle genrer for musik, og jeg både hører og ser mange ting. En af de gode ting ved at flytte til København er muligheden for at komme til koncerter. Hver gang der er noget ordentligt, så er jeg og kæresten på pletten. De fedeste koncerter i år har været Michael Jackson og U2 i Parken, og Spearhead og Paradise Lost i Pumpehuset.

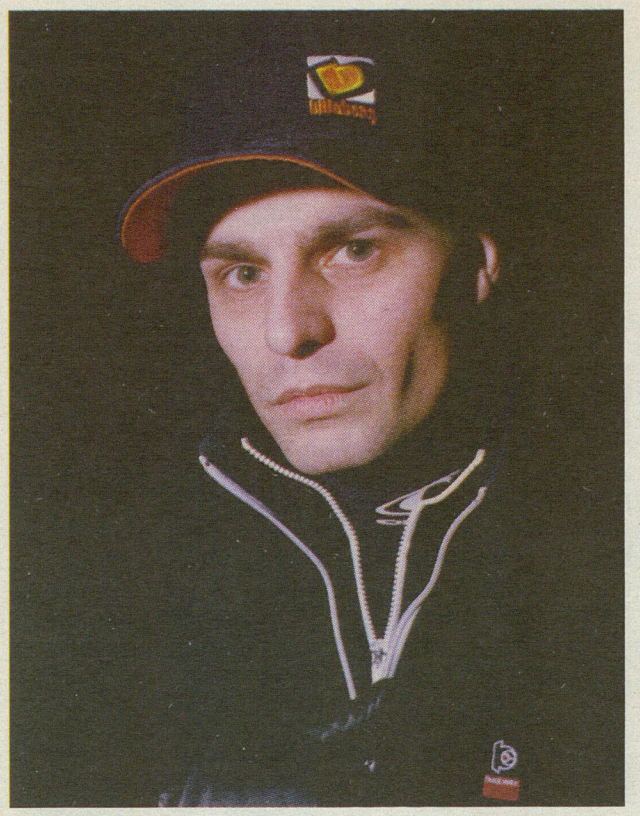
Den største skuffelse var helt sikkert Toni Braxton. Her troede vi, at vi skulle ind og se en flot og charmerende dame, og så var både hun og lyden ganske forfærdelig.

Når det kommer til, hvad jeg har hørt herhjemme, har det mest været den hårde rap side jeg har dyrket i år. De plader, jeg har hørt mest, har været Notorious B.I.G. og 2Pac.

Mine danske favoritter er uden sammenligning D:A:D. Jeg har hørt den nye single, men har ikke fået købt det nye album *Simpatico*, endnu. Så glæder jeg mig vildt meget til den nye Metallica-plade. Fra jeg var 13-18 år gammel hørte jeg kun Metallica. Før i tiden var jeg guitarist i et band, der spillede Metallica-kopinumre.

fortsættes næste side

Lars Top-Galia

-højteknologisk, guitarspillende energibundt

Den stærkeste plade i år tror jeg må være Wu-Tang Clan med *Wu-Tang Forever*. Det er en virkelig kanon hip hop-plade, der er forfriskende aggresiv og banebrydende, som Public Enemy var det i sin tid.

Som så mange andre plader i dag er den rædselsfuld lang - en virkelig irriterende tendens - jeg indrømmer gerne, at Unspoiled Monsters også lider af denne skavank. Men Steen (Jørgensen, red.) var kommet ind i *Wu-Tang Forever* og anbefalede den kraftigt. Først prellede den af på mig, men med tiden blev jeg rystet over den. Den kører i et fuldstændig vildt højt energiniveau hele tiden - her er tale om nødvendig rap, i skarp kontrast til de danske hip hop-plader, der er udgivet de sidste par år. Det kan da godt være, at det er godt for det danske sprog, men det er en genre, jeg har den største foragt for - lort fra ende til anden. Her er tale om satire, det er måske meget morsomt, men ikke berigende.

Wu-Tang Clan rammer med en voldsom aggression på et tidspunkt, hvor guitarmusikken efter min mening har ligget temmelig brak - en tendens, der nåede sit kvalmende højdepunkt med Oasis-koncerten i Forum i september. Men når man sætter ni af de hårdeste rappere sammen i en gruppe, så må eksperimentet simpelthen eksplodere.

Rocken har længe været i bund, og af samme grund har teknologiske eksperimenter domineret udviklingen på musikscenen. Men et eller andet siger mig, at det er ved at vende igen - måske er rocken på vej tilbage i en mere basisk form, en hård bluesorienteret stil med mindre vægt på det britiske element. Metallicas fede koncert i Den Grå Hal forleden var et tegn på en sådan udvikling. De spiller jernhårdt og effektivt med kirurgisk præcision - hvert et snit er rent. Det kan være, at en mere basisk form for amerikansk rockmusik er ved at være nødvendig igen.

DJ Shadows *Endtroducing* er en plade fra 1996 som jeg har hørt virkelig meget i år. Det er som hip hop uden rap, intenst og personligt og samtidig suverænt befriet for at være bundet til en fast genre, hvilket altid fører en masse restriktioner med sig.

Så har jeg været meget begejstret for *Vanishing Point* med Primal Scream. Det er en vellykket og bevidst sløset plade, der virker effektiv, selv om de er nogle fuck-hoveder. Med *Screamadelica* var det første gang et rockband kunne tilføre dancescenen noget, men der var stadig svage punkter. Denne gang er det lykkedes totalt for dem.

Til sidst er der Iggy Pop & The Stooges' *Raw Power* fra 1973 - det er den bedste rockplade, der nogensinde er lavet. En uhyrlig og visionær plade, der indeholder den ene perle efter den anden. Der er typisk sådan plade, som mange prøver at lave, men aldrig magter.

Årets klassiske indslag er Aleksander Scriabins *Promerheus: Poem of Fire*, komponeret i 1913. En indspilning med det slovakiske radiosymfoniorkester og Nicholas Uljanov som dirigent. Jeg havde hørt den meget for 15 år siden, på grund af titlen, og fik lyst til genhøre den, hvilket ikke skuffede.

Jeg købte den over Internettet på CD-Now, en fed måde at handle musik på i øvrigt.

Juice

- chokoladebrune designersild

Anne: Jeg kan sige på alles vegne, at sangerinden Erykah Badu har været vores favorit i år. Det er helt nye sange, der klinger af blues, jazz og r&b. Selvom det er helt nyt materiale, har det samtidig gammeldags kvaliteter som hos for eksempel Billie Holiday. Det var ikke noget, vi havde ventet, det kom som en dejlig overraskelse.

7 0 2 er en anden fælles favorit ligesom Aliyahs *One In A Million*. Goodfellaz har været det store hit for Lena. Personligt er jeg totalt vild med Mary J. Blige og det nye Janet Jackson-album *The Velvet Rope*.

Michael Jackson koncerten, det rykkede - musikken, sceneshowet og hele det visuelle indtryk. Han er simpelthen "The Man". Jeg har det sådan, at jeg virkelig ville føle, at jeg havde gået glip af noget, hvis jeg gik igennem livet uden at have set Michael Jackson. Jeg havde da også plakater hængende af ham på væggen, da jeg var teenager.

CHILInet
Powered by telia

Hvis der findes nogen, der tænker lige som dig, så finder du dem hurtigst på Chili-NET.
Start med at få kløerne i en gratis Chili-ROM, der giver dig en måneds gratis internetabonnement.
Bestil den på tlf. 3817 9911 eller på www.chilinet.dk

Med de to første plader fik Kent etableret sig som det største rockband i Sverige. Nu lurer janteloven om hjørnet, men på det nye album *Isola* viser Kent, at de ikke lader sig skræmme

Kent på toppen af Sverige

Af Mette Gastbak

- Jeg havde lyst til at gøre noget, som man normalt ikke får lov til i Sverige. Det er ikke tilladt at være fordringsfuld, at skrive en række seriøse sange, der hænger sammen. Så vi tænkte, det var på tide at lave et alvorligt album, siger sangeren Joakim fra svenske Kent.

Sverige har noget, som Danmark ikke har: Et rockband, der ligger i toppen af populære grupper i hjemlandet, på trods af at de synger på modersmålet og ikke på engelsk.

De fem fyre i Kent leverer eftertænksom, følelsesstærk rockmusik til de kræsne koncertgængere, der hengiver sig til melankolsk britisk rock fra Depeche Mode over The Cure til Radiohead. Den nye single *Om Du Var Här*, der allerede er blevet spillet en hel del i dansk radio, minder dog mest om Manic Street Preachers. Selv siger Kent, at det ikke er en gruppe, de har lyttet til, og på coveret er det da også tydeligt, at de svenske drenge er særdeles bevidste om deres musikalske referencer. I deres sorte lædertøj, make-up og enten kulsorte eller kridhvide hår lurer en blanding af en mut Martin Gore og en drenget Robert Smith. Imidlertid er der ingen make-up, da GAFFAs udsendte møder tre af bandmedlemmerne: Sanger og sangskriver Joakim Berg, gui-tarist Sami Sirviö og trommeslager Markus Mustonen.

Når jeres musik er så international, hvorfor synger Joakim så på svensk?

- Vi var i Finland og spille, og der spurgte de om det samme. For ved kysten kan man godt forstå svensk, men ikke inde i landet, fortæller Sami, der selv kommer fra Finland og har en kær finsk accent, der røber, at han ikke er så utilnærmelig, som han umiddelbart ser ud til at være. Det er faktisk en ganske hyggelig person, der gemmer sig i det seje sorte tøj.

- Det er intet problem i Norden. Her kan man ligesom forstå, hvad jeg synger. Det ville være underligt at synge på engelsk, når jeg nu bor i Sverige. Da vi begyndte, var der ingen, der sang på svensk. Nu synger alle nye bands på svensk.

Joakim sidder med briller på. De er sorte som tøjet og klæder ham, selv om han vælger at tage dem af på fotos og til koncerter. Det er synd, for brillerne giver ham et selvsikkert udseende, der understreger alvoren i det, han siger.

Udenlandsk konkurrence

Bliver der spillet nok svensk musik i svensk radio i forhold til engelsk og amerikansk musik?

- Ja, statsradioen spiller mindst 70% svensk musik. Det er ifølge loven. Det, synes jeg, er godt, for der findes en del kommercielle radiostationer, som mere beskæftiger sig med udenlandsk musik, fortæller Joakim. Markus nævner en station, der kun spiller tysk techno, og sådan har man i Sverige en række stationer, der kan dække enhver smag.

Er I klar over, hvilken succes I blev på Roskilde Festivalen i 1996?

- Næh..., kommer det beskedent fra Sami, og Markus er lige så forundret:

- Vi troede, det bare var svenskere, der kom og hørte på os.

- Roskilde var specielt spændende for os, fordi vi er kommet der i tre-fire år.. begynder Joakim.

- Fem år! afbryder Sami, og Joakim fortsætter:

- Det var så stort at være der som band.

- Det var også en udfordring at spille i et andet land, mener Sami. Joakim er enig:

- Spiller vi i udlandet, ved vi, at mange ser os for første gang. Det er et nyt publikum at erobre. Det var som et spark mellem benene. Jeg var meget mere sulten.

Den hemmelige ø

Det tredie album fra Kent hedder *Isola*. Det betyder en ø på italiensk, og allerede dér markerer bandet, at der er noget nyt og mystisk i vente.

- Singlen er den sang, som lyder mest som de gamle plader. Den er en bro til *Isola*. Vi har tænkt helt anderledes i produceringen af den nye plade, fortæller Joakim.

- De første to var mere liveagtige optagelser. Vi har eksperimenteret mere i studiet denne gang. Sidenhen fik vi så en rød tråd at gå efter, forklarer Sami.

- Jeg havde lyst til at gøre noget, som man normalt ikke får lov til i Sverige. Det er ikke tilladt at være fordringsfuld, at skrive en række seriøse sange, der hænger sammen. Så vi tænkte, det var på tide at lave et alvorligt album.

Joakim hoster lige en gang, før han går videre.

- Det er ikke sådan, at man kan læse teksterne og lytte til musikken og forstå hele historien. Det er ikke meningen, man skal tage sangene, som om de er kapitler. Man skal lægge mærke til detaljerne. Cover og alting er et samlet hele. I teksterne røber jeg ikke præcis, hvad de handler om, for så holder folk op med at tolke selv. Det bliver også for enkelt, hvis alle ved, hvad pladen handler om.

Er det en provokation?

- Dels er det en provokation, dels var det på tide at lave en sådan plade. Det var noget, vi havde lyst til at prøve. Vi vil gerne udfordre os selv hele tiden. De to første albums var én ting, nu er det på tide at lave noget, der er anderledes. Joakim ser glad ud, og Markus siger henvendt til ham:

- Næste gang finder du på historien først, og så kommer melodierne bagefter.

- Ja, det er lidt i den retning, vi er gået. At lave et soundtrack til en film, som folk ikke kender til.

Den jävla jantelov

- I Sverige er her meget jantelov. Folk opfatter nemt seriøsitet som arrogance. Joakim retter på brillerne.

- Det er begyndt at gå for godt for os. Og det er ikke tilladt. Så denne plade er lidt som at sætte sin hals på spil. Det ville være nemmere for os at være ironiske, for så kunne vi undskylde os med det. Men det må ikke gå godt for et band, der har integritet.

Men det er i orden, at Roxette har succes?

- Ja, på den måde, at egentlig var Roxette ikke accepteret i Sverige, men da de slog igennem internationalt og blev god markedsføring for Sverige, blev de accepteret.

Det fænomen oplever Danmark med Aqua i dag. De blev ikke regnet for noget, men alle klapper i hænderne af deres succes.

- Det er som med ishockey- og fodboldlandsholdet. Alle skælder ud på dem, når det går dårligt, men bliver ekstatiske, når det går godt!

Joakim runder afslutningsvis af med at pointere, det selvfølgelig er de svenske anmeldere, det kan være svært at danse med. Kent kan da heller ikke have problemer med et publikum, der synes, de er lige så store som Oasis, og som går med T-shirts med Kent-logo. Alligevel er det en kærkommen tanke for Joakim, Sami og Markus at flytte til København, hvis de ellers bliver taget godt imod af det danske publikum.

Kent giver koncert den 12. december i Århus på Blitz og den 13. på Loppen i København.

156.000
læsere hver måned
Kilde: Index Danmark/Gallup (1. halvår 1997)
MUSIKMAGASINET GAFFA
Yderligere info: tlf. 86 12 98 99

Den svenske eksistens

Lyse og blide

Lisa Ekdahl

er mindre svensk,
end vi tror,
men mere svensk,
end hun selv tror.

Af Mette Gastbak

Vejret i Stockholm er gråt, og regndråber glider ned ad vinduet. Udenfor er fortovet øde; til gengæld skubber bilerne sig frem i slanger på vejen. Enkelte sejlivede cyklister trodser efteråret og tramper hårdt for at holde gang i dynamoen. En 154 cm nipsgenstand vælter ind af døren med skuldrene op om ørerne og et bredt smil. Det er Lisa Ekdahl. Mens hun ruller sig ud af halstørklædet, forklarer hun, at næsten alle svenskere bruger dynamolygte.

- Troede du, at du var med i en gammel film, hæ-hæ-hæ?

Dét grin kommer virkelig bag på én. Hvordan kan en så let og lys stemme transformeres til den hæse latter?

Vi sidder på Lisas arabiske stamrestaurant, Little Persia. Foruden os er det eneste, der fylder i landskabet, en stor vandpibe og et ungt arabisk par med deres barn. Lisa tager også tit sin to-årige søn Milton med. Vi er kun et stenkast fra Lisas lejlighed, så hun kan gå herhen.

- Da jeg boede på landet, cyklede jeg hele tiden. Her i byen synes jeg, der er for meget trafik, og jeg har det svært med min koncentration. Jeg kan koncentrere mig meget, men ikke om alt på én gang. Jeg kører heller ikke bil, selvom jeg har kørekort. Så jeg prøver at tage bussen i stedet for. Jeg er bange for at være til fare i trafikken, fordi jeg har det med at lade tankerne være et andet sted.

Farvel til Sverige

- Jeg tror, jeg flytter på landet igen. Muligvis i et andet land, så jeg er nok ikke så svensk, som folk tror, hæ-hæ. Jeg har været tre måneder på Cuba, hvor jeg boede i et lille kvarter i Havana og forestillede mig, at jeg hørte til der. Jeg holder meget af Sverige, men der er altså noget ved landet, som jeg ikke bryder mig om. Her er så koldt, og det virker hæmmende på en eller anden måde.

Vil du ikke savne de lyse aftener, vi har i Norden? I dine tekster virker du meget tiltrukket af lys...

- Ja, lys er vigtigt for mig, men så kommer jeg hjem om sommeren! Hæhæhæ...

Det er ikke langt fra, at når Lisa bliver gammel, vil hun minde om eventyrenes kloge kone i skoven. Godmodigt gnækkende med et helt uimodståeligt glimt i øjet og altid med et svar på hånden. Det fine ansigt mangler bare rynkerne og den krogede næse.

- Da jeg flyttede til Stockholm, væk fra naturen, begyndte jeg at se på himlen, for den er jo også en del af det, menneskene ikke har skabt. Jeg elsker alt, der ikke er gjort af menneskehånd. Alt, hvad vi skaber, er på en invitation fra naturen mere eller mindre. Jeg ser også på, hvad der foregår omkring mig, men jeg må være særdeles opmærksom, fordi svenskerne er sådan et stille folk, meget tilbageholdende og siger ikke så meget. Sverige er blevet mere kontinentalt, men stadig er vi meget os selv jævnført med andre lande. Jeg kan mærke en enorm forskel, når jeg kommer til København, hvor folk er mere blandede. Vi er meget svenske. For eksempel da vi kom med i EU, troede vi, at vi rigtig skulle påvirke de andre lande. Vi forstår ikke, at vi kun er ét land ud af mange. Vi er et meget selvstændigt land. Jeg tror, at danskerne er mere åbne end svenskerne. Har du mærket det??

Jeg tror nærmere, vi er mere villige til at lade os påvirke af strømninger udefra. Selve danskheden består meget i konkrete ting, vi kan samles om, som vores dronning eller fodboldlandsholdet.

- Aha. Hvor skægt. I vores land er vi slet ikke så patriotiske. Det er svært for en svensker at sige: "Jeg elsker mit land, det er det bedste land i verden." Selvom vi da nok elsker Sverige i smug. Vi viser bare ikke vores flag så meget mere. Det svenske flag er desværre blevet et symbol på fremmedhad. Man kan ikke længere have så meget som et lille flag i mærket på sin jakke uden at blive regnet for at være skinhead. De har taget vort flag fra os. Vi burde egentlig bare kunne tage det tilbage. Lisa rækker ud efter sit lille glas arabiske te.

Da jeg flyttede til Stockholm, væk fra naturen, begyndte jeg at se på himlen, for den er jo også en del af det, menneskene ikke har skabt. Jeg elsker alt, der ikke er gjort af menneskehånd, siger Lisa Ekdahl.

Sproget

Din stil er stadig svensk, men det er som om, at Jojje Wadenius (Lisas producer, der også tidligere har arbejdet med Paul Simon og Steely Dan, red.) har givet den rødder i jazz og latinske rytmer.

- Jeg synes, som du siger, at den er blevet mere international. Jojje har boet i New York i mange år, og det har givet min musik et amerikansk islæt. Jeg bryder mig ikke om amerikansk popmusik, men jeg er rigtig begejstret for den singer/songwriter-tradition, der findes i New York. Det ligger egentlig ikke langt fra, hvad jeg laver, men fordi jeg synger på svensk, kommer det til at virke svensk. Også fordi mit sprog er ægte svensk, og ikke amerikaniseret svensk, som man hører det hos mange andre sangere. Jeg vælger mine ord med omhu og benytter mig også af gamle svenske ord, som ikke bruges så meget mere.

For enden af regnbuen

Du lader til at være et ret ubekymret menneske?

- Jeg er nok ubekymret, men i den forstand at jeg ikke bekymrer mig om detaljer. Jeg bekymrer mig mere om eksistentielle problemer, - desværre, for de er ikke nemme at løse. For eksempel når man lever i en kultur som vores, hvor man ikke længere behøver at kæmpe for at overleve - fordi vi har et socialt sikkerhedsnet og mad at spise - synes jeg, det er éns pligt at tage andre udfordringer op. Man må i hvert fald have et mål at gå efter. Vi lever så trygt, at vi burde have mere energi at give af. Det beror på, hvem man er, men man burde kunne gøre mere for andre mennesker, for børnene - også dem i andre lande.

Da det var på tale, at Sverige skulle være OL-vært, blev der brugt SÅ mange penge alene til reklamekampagnen, mens der aldrig er penge til virkeligt vigtige sager. Det er mystisk.

Hvad er din målsætning i livet?

- Siden jeg var 17-18 år, har jeg måttet tage mig selv i nakken. Det må jeg stadig. Jeg føler, at det, jeg egentlig vil, er, at jeg vil være et menneske, der er ligetil, men som aldrig forstiller sig selv. Det er mit mål. Snart må jeg til også at gøre noget for andre mennesker. Men det er et ganske stort arbejde, så det er ikke underligt, at jeg ikke er kommet så langt med det. Nu vil jeg dog til at lave noget mere omfattende velgørenhedsarbejde. Måske et støtteprojekt med andre kunstnere. Om det bliver en plade, en koncert eller en turné, ved jeg ikke endnu.

Tror du på Gud?

- Jeg tror på Gud. Jeg føler virkelig, at jeg er troende. Men jeg tilhører ikke nogen kirke. Jeg er interesseret i det, som er evigt og uendeligt. De kristne værdier interesserer mig ikke særligt. Jeg er mere interesseret i det, som er tidløst. Man forbinder gerne hændelser med klokken, men tiden er jo noget, man har opfundet. Virkeligheden er ikke dén, som vi har fundet på.

Hvad tror du, der sker med et menneske, når det dør?

- Det ved jeg virkelig ikke.

Næ, og hvad skulle Lisa også bruge den viden til? Døden kan man jo ikke ændre. Men livet derimod...

Lisa Ekdahl giver seks koncerter i Danmark i december. Århus, Musikhuset (8), Århus, Musikhuset (9), København, Pumpehuset (10), Hørsholm, Trommen (11), København, Pumpehuset (12), København, Pumpehuset (13).

a sound innovator BOSS®

1977 OD-1 OverDrive
A Guitar Breakthrough

The world's first overdrive pedal was also the legendary prototype for the BOSS compact effects pedal series. Its mellow but richly expressive overdrive sent sound waves around the world. And this classic yellow stompbox continues to grace stages and studios

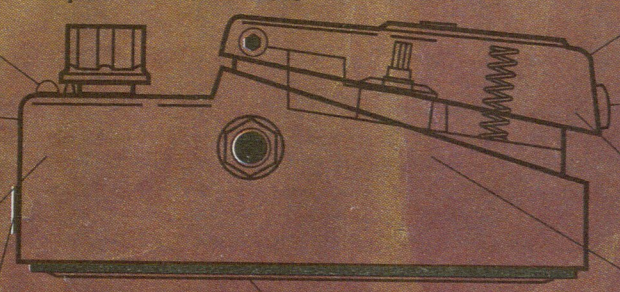
1997 OD-3 OverDrive
A New Overdrive Sound for a New Era

While taking the best from its celebrated predecessor, the OD-3 uses new two-stage overdrive circuitry that improves harmonic structure and dramactically increases sustain to open up new dimensions in overdrive sounds.

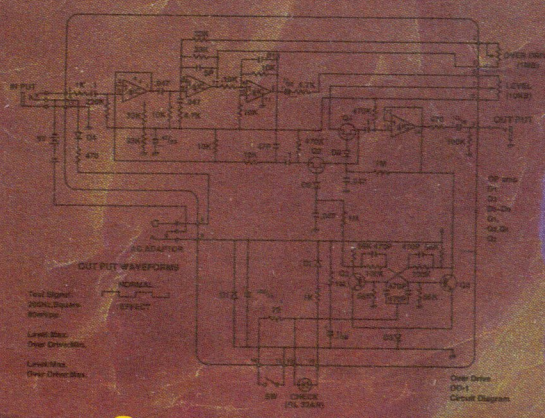
20th Anniversary OverDrive

■The World's Finest Compact Effects Pedals

■The Legendary BOSS OverDrive Sound

The mild overdrive effect – the sound of cranked vintage tube amps – is made possible through BOSS's original asymmetrical overdrive circuitry. This circuitry leaves the fundamental guitar tone and nuance intact, for a rich and expressive sound that's made history.

Making History All Over Again

The year was 1977. Hitting the scene in its unmistakable yellow casing, the BOSS OD-1 was introduced as the world's first overdrive pedal for guitarists. The warm, smooth overdriven tones that this pedal produced quickly made it a classic, paving the way for the world's first and foremost line of compact effects pedals.

Now, 20 years later, comes a new BOSS overdrive pedal unlike anything you've heard before – one which will usher in a new era in overdrive history.

Twentieth 1977-1997 Anniversary NICE BOX BOSS

Forhandleranvisning og yderligere oplysninger - kontakt: Roland Scandinavia as - Postboks 1961 - 1023 København K.
Fax: 3296 3111 - e-mail: info@roland.dk - Hvis du er på internettet, så check også: www.roland.dk

D:A:D

D:A:D SIMPATICO LIVE '98:

29/01 HERNING, HERNING KONGRESCENTER
30/01 SØNDERBORG, SFS-HALLEN
31/01 MIDDELFART, LILLEBÆLTSHALLEN
05/02 AALBORG, AALBORG-HALLEN
06/02 VIBORG, TING-HALLEN
07/02 ÅRHUS, SCANDINAVIAN CONGRESS CENTER
12/02 KØBENHAVN, KB-HALLEN
13/02 NAKSKOV, NAKSKOV IDRÆTSCENTER
14/02 RINGSTED, RINGSTED KONGRESCENTER
19/02 ESBJERG, MULTIHUSET TOBAKSFABRIKKEN
20/02 SVENDBORG, SVENDBORG IDRÆTSHAL
21/02 ODENSE, ODENSE IDRÆTSHAL
27/02 RANDERS, RANDERS-HALLEN
28/02 HORSENS, PARKHALLEN

NEW ALBUM ~ SIMPATICO ~ OUT NOW
12 SOLID TRACKS ~ INCL. THE SINGLE ~ EMPTY HEADS

Medley

En dildo med en fugl for enden

GAFFAs læsere bliver igen i år opfordret til at deltage i kåringen af årets bedste musiknavne både i Danmark og i udlandet. I den anledning opsøgte vi sidste års grønthøster Lars H.U.G. for at få hans bud på en kandidat. Hans seneste plade, *Kiss And Hug From A Happy Boy*, er tæt på at have solgt 100.000 eksemplarer, så hvis der findes en opskrift på succes, står den her.

Af Ole Hoff-Lund *Foto* Henrik Sørensen

Husmanns Vinstue. Sådan lød beskeden fra Århus Musikkontor, da interviewet skulle aftales. Det havde Lars H.U.G. (Hugh Uno Grammy) foreslået fra sit feriested i Grækenland, og sådan blev det. En solid dansk frokostrestaurant i Pisserenden i København med sild, tatar og kolde bajere og et klientel, der stadig bærer tydeligt præg af, at kvinder tidligere var forment adgang. Med andre ord den helt rette stemning for en uhøjtidelig drøftelse af alt fra klichéer og konsekvenser til Mars og musikpriser.

- Det er jo grundlæggende noget lir med alt det priseri. En Grammy er jo ikke andet end en dildo med en fugl for enden. Og så kan den ikke en gang sige noget. Det skal man som musiker ikke lade sig dupere for meget af, for man ved godt selv, hvad man kan og ikke kan, og det behøver man ikke andre mennesker til at fortælle sig. Det er glamour og berømmelse og galla og glimmer, og det tror jeg, både almindelige mennesker og artisterne kan se igennem.

Sådan svarer Lars H.U.G., da jeg indleder vores samtale med at spørge til hans syn på musikbranchens årlige rygklapperi. Lige for tiden er han mindst lige så optaget af at male som at lave musik, og inden for de seneste år har Lars H.U.G stået for udsmykningen af både Pussy Galore på Sankt Hans Torv, Skovridergården i Charlottenlund, UNICEFs nye børnebog samt omslaget til Tor Nørretranders bog om Internettet "Stedet Som Ikke Er".

Den rigtige indstilling

Det er ved at være et år siden, at du blev den store grønthøster både i GAFFAs kåring og ved Grammyuddelingen. Det bliver du af gode grunde ikke i år, men kan du fortælle lidt om, hvordan den succes påvirker dig?

- Jeg føler ikke, at jeg kan noget specielt, og jeg oplever mig ikke som en stor kanon. Jeg ved godt, jeg kan synge, men jeg kan ikke noder, og jeg kan ikke følge med i musikalske sammenhænge, hvor det gælder om at ramme en bestemt klang på fire over eller lægge bassen om til F, eller hvad fanden man gør. Jeg kan kun spille mig selv og kun på mine egne præmisser, stort set - ellers bliver det sådan noget neonistisk fusionsjazz, jeg står og lirer af mig.

Hvem skal have årets danske musikpris?

- Det er ikke mit bord. Det skal man holde sig væk fra, når man selv er kunstner. Det har man komiteer til med alle de dér kloge hoveder, der selv gerne ville have været musikere. Men der er masser af talenter, og nogen gange kunne man måske godt ønske sig, at der var flere, der troede mere på sig selv og brændte noget mere for det, de lavede. Mange tænker for meget på succes som et mål i sig selv og på, hvad de skal lave for at slå igennem. Hvor jeg mener, at så kan man finde erhverv, som beskæftiger sig i meget højere grad med den dér penge-lig-med-succesverden. I musikbranchen er der en lang række kunstneriske udfordringer, og hvis man ikke er villig til at tage dem seriøst, så skal man nok heller ikke regne med at blive så længe i branchen. ABBA kan jo være noget af det fedeste at lytte til, fordi det er gjort med den rigtige indstilling, men hvis man på forhånd kalkulerer med, at nu skal denne her sang handle om børnelegetøj, og man skal have en piercet søløve på scenen, så bliver det for hult. Men al respekt for Aqua og Me & My, og jeg synes det er fedt, at de scorer kassen, men det er ikke noget musik, jeg nogensinde ville lægge på pladespilleren.

Løfter hagen i glæde

Hvordan har du det med techno?

- Jeg synes, at meget af det er tomme kalorier, men jeg kan sagtens se fascinationen af det, ligesom jeg kan se fascinationen af fast food. Men det tilfredsstiller mig ikke på den måde, og det er en personlig erfaring, jeg har, for da jeg arbejdede på den sidste plade, var den lagt meget op til techno, hvor jeg sad med en helvedes masse isenkram og samplinger, som jeg havde lavet i Thailand, og hvor ved jeg. Men heldigvis ville min tekniker selv være musiker og kunstner - og det må man jo respektere, når man selv bilder sig ind, at man er det - og så stod jeg med valget mellem at smide det hele over bord eller finde en ny mand, som kunne sætte sig ind i hele det virvar af lyde og knapper, der skulle stå på en bestemt måde. Og pludselig slog det over i, at jeg mødte folkene fra Once Around The Park, som virkelig kunne spille musik i sin dybeste forstand, som viste spilleglæde, og som havde øre for at lytte til andre end sig selv. Og for at blive i deres terminologi: Det fik jeg hagen over.

Det forstår jeg ikke?

- Det er, når man løfter hagen i glæde. Og det var en oplevelse, for pludselig fik musikken et menneskeligt ansigt, og jeg kunne smide alle de der dippedutter ud, og pludselig handlede det om, hvad mikrofonen optog ind i gennem en kanal og så over på et bånd. Jeg skulle ikke lægge ting til eller trække noget fra. Jeg skulle ikke tilføre det effekter, og det skulle ikke videreproduceres og smøres med fernis og garniture. Så er en sang bare en sang, og hvis man har en god melodi og et harmoniforløb og er omgivet af gode mennesker med indlevelsesevne, så er det næsten ligegyldigt, hvad der sker.

Skal du spille sammen med dem igen?

- Jeg vil ikke gisne om, hvad fremtiden vil bringe. Vi har jo kun hinanden til låns, og tre af dem fra Once Around The Park har lige været i USA for at indspille en ny plade, kendt under navnet Circus. Hvis jeg overhovedet skulle give et hint om de bands, der kommer, så tror jeg man skal holde ørerne åbne over for dem, for det er virkelig fedt.

Forbliver solo

Kan du kort forklare, hvad der er sket med dig som kunstner i de år, der er gået fra Kliché til i dag?

- Det jeg mest har lyst til at snakke om er konsekvensen af de skridt, man tager. For man går hele tiden ud ad en vej, der forgrener sig i tusind retninger, og for hver gang, man tager et valg, udelukker man en masse andre ting. Det er man nødt til at gøre sig klart, så man for det første vælger rigtigt, og for det andet er i stand til at nyde turen og ikke hele tiden ønsker, at man havde gjort noget andet.

På et tidspunkt må du også have truffet en beslutning om, at fra nu af var du solo. Det kan vel heller ikke laves om?

- Det er klart, at jeg nogen gange kan savne den dér bandting, men den har jeg til gengæld fået tilbage i fuldt flor sammen med Once Around The Park, hvor vores idealer har været beslægtet med hensyn til, hvor musikken skulle føre hen. Tanken om at lave et band igen er tiltrækkende, men på den anden side har jeg taget skridtet og er gået min egen vej, og at gendanne en gammel død dinosaur som Kliché ville være tåbeligt og synd. Så jeg bliver nok alene.

Hvilke udenlandske kunstnere føler du dig beslægtet med åndeligt eller musikalsk?

- Kunstnere kan altid se sig selv i andre, men derfra og til at identificere sig med nogen, dér er et stykke vej. Indimellem går der Elvis i den, og så får jeg storhedsvanvid. Men der er visse kunstnere, hvor jeg kan mærke en udefinerlig beslægtethed, og det kan lige så godt være Peter Belli som Kim Larsen eller Frank Sinatra eller Tony Bennett. Brian Wilson fra Beach Boys. Jeg har altid været en enorm stor beundrer af Beach Boys.

Kim Behnke i smølfeland

Du modtog på et tidspunkt et treårigt musiklegat fra staten, og da tiden var ved at være gået, sagde Kim Behnke fra Fremskridtsparti-

et, at han synes, det var spild af penge. Hvad vil du sige til ham?

- Jeg vil sige, at jeg var ikke klar over, at han var skabskommunist. Konsekvensen af det, han snakker om er, at han er kommunist, for hvis man hyrer musikere for statens penge til at lave den musik, man gerne vil have, så er man kommunist. Jeg fik pengene, fordi jeg var et talent, og jeg er stolt af at være den første beatmusiker, der fik det legat, men der følger jo ikke en klausul med, der siger: Her er tre gange 180.000 kroner, og så har du værsgo at lave noget musik, vi kan lide. Skulle jeg så lave den dér med "Kim Behnke i smølfeland" eller skal det være "Kim Behnke bider sig selv i røven". Fuck you, mand, selvfølgelig skal jeg ikke lave noget for de penge. Det er mit eget problem. Jeg synes, jeg har vist, at jeg er en troværdig kunstner, for jeg har lavet en fed, fed plade, og den har trodset en masse normer og fordomme og forbehold. Jeg har lavet noget jazzinspireret, og jeg har sunget på engelsk, og det kommer fra hjertet. Så sidder Kim Behnke dér og siger, at jeg skulle hellere synge på dansk, og alle mine gamle plader var så gode. Dybest set har jeg lidt ondt af ham, fordi jeg synes, det må være forstemmende at skulle placere sig på et politisk landkort ud fra et trip, som handler om at gøre opmærksom på sig selv og på en holdning - i gåseøjne - som udspringer af svinehunden med nogle letkøbte argumenter. Det er synd for ham.

Hvad mener du så om den indvandrerhetz, som har givet blandt andet Kim Behnke så meget vind i sejlene?

- Hvis hjertet bare er i orden, så er det fint med mig. Jeg har mange venner med en anden hudfarve end mig, og jeg kan sagtens gøre grin med deres hudfarve og deres kulturelle særheder, ligesom de kan sige til mig, at jeg ligner en fed, hvid gris. Jeg tror, man ville komme meget længere, hvis man indførte en lov, som sagde, at hver gang man mødte én med en anden farve, så skulle man gøre grin med hinanden. Diskussionen handler om, hvor vidt vi ønsker at opføre os anstændigt og med respekt. Vi skal være her allesammen, og så lad os kritisere hinanden med et som udgangspunkt og ud fra ønsket om, at vi får det bedre indbyrdes i stedet for at køre debatten på nogle falske forudsætninger.

Lars H.U.G. om:

Christiania?

- Jeg har et stort hjerte for Christiania, og jeg kom der meget i 70erne. I dag sker det ikke så tit, men jeg synes, det er enormt rart at vide, at vi som danskere har det dér med, at vi har en masse regler, men vi behøver ikke at overholde dem allesammen. Det er også fedt, at christianitterne får plads til at eksperimentere med deres liv og kreere noget, uden der står fire eksperter fra Bygningsdirektoratet, der skal se tegningerne over køkkeninventaret, og om det ligger ordentligt i skuffen.

Danmark i 90´erne?

- Vi lever efterhånden i et behandlersamfund, hvor der står ti uddannede samfundshjælpere bag et hvilket som helst menneske, der ligesom har haft en ulykkelig barndom eller en far, der tissede dem i munden eller er blevet bidt af en hund. Vi har et hav af undskyldninger for, hvortor det ikke lige kører for os, og den eneste, der kan ordne det, er sgu en selv. Alle de velmenende mennesker kan jo ikke løse dem, og man kan ikke ligge på dit dødsleje og sige, jamen, det var sgu også fordi, jeg ikke fik nok i boligsikring, vel. Man bliver næsten skubbet så meget, så man falder baglæns.

68´erne?

- Altså Flover Power bevægelsen og det dér love shit er vildt overdrevet, for dengang var man sgu meget mere deprimeret og meget mere folsom. Jeg er mere tilhænger af den generation, der er født ud af Flower Power børnene, og jeg ser meget gerne et nyt oprør. Ikke med silikonebryster, men med noget ægthed i. Det ville være rart, hvis der kom en endnu mere seriøs bølge, som satte egoet i skyggen og evnede at få gang i nogle medmenneskelige værdier, men det er nok ikke trendy nok endnu.

FCK?

- 22 sædceller, der forsøger at komme ind i et æg, det interesserer mig ikke så meget. Det er Björks udlægning af fodbold, og den holder jeg mig til.

Liv på Mars?

- Altså, der er liv allevegne. Vi sad jo ikke her, hvis der ikke var liv på Solen. Alt er liv. Det er bare en anden form for bevidsthed, som vi mennesker måske ikke er i stand til at leve os ind i. Indianerne sagde, at Guderne sover i stenene, så derfor er der selvfølgelig også liv på Mars.

Bob Dylan?

- Det er bare et andet eksempel på liv. Hatten af for ham. Lad os håbe han lever længe.

Seagull

Nyhed

Seagull er canadisk fremstillede guitarer, hvor vægten er lagt på det gode træ. Alle Seagull modeller har massivt dæk, der er fremstillet af træ der har vokset mindst 800 år før det bliver fældet. Dette langsomt voksende træ har de bedste akkustiske egenskaber. Alle Seagull guitarer er desuden lakeret på en særlig måde, der gør at træet kan ånde og dermed blive bedre og bedre med årene. Med Seagull´s nye Duet serie forenes den store akustiske lyd med 100 % elektrisk gengivelse af guitarens klang.

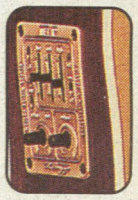
SEAGULL CW DUET ROSEWOOD

Massivt cederdæk, massiv rosentræ ryg, L. R. Baggs Duet II EQ-system, rosentræ gribebrædt, mahogni hals.

SEAGULL CW DUET MAPLE

Massivt cederdæk, massiv ahorn ryg, L. R. Baggs Duet II EQ-system, rosentræ gribebrædt, mahogni hals. (Ikke afbilledet)

L. R. Baggs® har udviklet verdens bedste EQ-system til akustisk guitar. Duet II-systemet er et todelt pick-up system med en piezo pick-up og en kondensator mikrofon der via en klasse A pre-amp kan mixes flydende eller splittes. Systemet er ideelt til digital-indspilning og til alle live-situationer.

SEAGULL S-6 ORIGINAL

Massivt cederdæk, ryg af kirsebærtræ, rosentræ gribebrædt, mahogni hals. Findes i flere andre varianter.

SEAGULL S-6 MAHOGNY

Massivt cederdæk, ryg af mahogni, rosentræ gribebrædt, mahogni hals.

SEAGULL S-6+ FOLK

Massivt cederdæk, ryg af bejdset kirsebærtræ, folk version.

Seagull er en guitar der skal høres - prøv den hos en af følgende musikhandlere:

Aabenraa:	Aabenraa Musik 74 62 00 30	København:	Musikhuset Åge Jensen 33 14 29 00	Svendborg:	Musik Danmark 62 21 05 05
Esbjerg:	Knud Eskildsen Musik 75 12 30 22	København:	Marno Sørensen 33 11 16 36	Sønderborg:	Musik Med Mere 74 42 50 03
Fredericia:	Musikken 75 92 59 00	Køge:	Køge Musikcenter 53 65 02 90	Thisted:	Thy Musik Center 97 92 51 10
Frederiksberg:	Denis Musik 33 24 88 75	Nakskov:	Musikcentret 53 92 08 53	Vejle:	Tartan Musik 75 83 99 10
Frederikshavn:	Center Musik 98 42 42 70	Odense:	A.Andersen 66 13 33 22	Viborg:	Musik Danmark 86 61 05 40
Haderslev:	Kvik Musik 74 53 53 50	Odense:	Musik Danmark 65 93 25 65	Ålborg:	Alfred Christensen Musik 98 13 24 33
Helsingør:	Rock Sound 46 26 00 39	Odense:	Sound City 66 13 10 59	Ålborg:	Knud Eskildsen Musik 98 18 52 00
Herning:	Knud Eskildsen Musik 97 22 10 00	Randers:	Centrum Musik 86 43 37 00	Ålborg:	Musikcentret 98 13 19 66
Hillerød:	Musik i Hillerød 48 24 11 70	Ringe:	John Godtfredsen Musik 62 62 20 22	Ålborg:	Rockshoppen 98 13 28 11
Hjørring:	Musikhuset Hjørring 98 92 03 00	Ringsted:	Musikcentrum 53 61 45 44	Århus:	Knud Eskildsen Musik 86 19 22 99
Holbæk:	Musik Danmark 59 44 34 05	Roskilde:	Musik Butikken Rytmix 46 32 42 02	Århus:	Rock City 86 12 75 22
Holstebro:	Alfred Christensen Musik 97 42 33 44	Roskilde:	Musik Danmark 46 35 06 24	Århus:	Musikhuset Åge Jensen 86 19 06 44
Horsens:	Musik Bixen 75 62 79 72	Slagelse:	Musik Danmark 53 52 80 50	Års:	Kimbrer Musik 98 62 45 35
Kolding:	Musik Bixen 75 53 86 66	Slagelse:	Musikhuset 53 52 24 44		
København:	Guitarværkstedet 33 13 00 85	Skive:	Musikcentret 97 52 25 50		

Importør: Musikengros 74 42 67 74

Årets navne

Velkommen til årets begivenhed i GAFFA - kåringen af orkestre og solister, der har vist sig fra deres mest fremragende side i dette herrens år 1997.

Det er op til dig, kære læser, at kåre hvem, der skal have kindkys og hvem, der skal have kæberaslere. Glem alt om hitlister og mediehysteri og udpeg lige præcis dine favoritter.

Send skemaet afsted inden den 22. december, så deltager du samtidig i lodtrækningen om en uendelig række af svimlende præmier.

Resultatet offentliggøres den 6/1 i GAFFAs januarnummer.

Stem & Vind!

1 Marshal guitarforstærker

Soundcraft Spirit mixerpult

Fyld ud, klip ud, send ind & vind!!!

Årets

danske sanger
1. _____
2. _____
3. _____

udenlandske sanger
1. _____
2. _____
3. _____

danske single
1. _____
2. _____
3. _____

udenlandske single
1. _____
2. _____
3. _____

danske sangerinde
1. _____
2. _____
3. _____

udenlandske sangerinde
1. _____
2. _____
3. _____

nye danske navn
1. _____
2. _____
3. _____

nye udenlandske navn
1. _____
2. _____
3. _____

danske band
1. _____
2. _____
3. _____

udenlandske band
1. _____
2. _____
3. _____

danske livenavn
1. _____
2. _____
3. _____

udenlandske livenavn
1. _____
2. _____
3. _____

danske album
1. _____
2. _____
3. _____

udenlandske album
1. _____
2. _____
3. _____

musikalske original (DK)
1. _____
2. _____
3. _____

mest håbløse (DK)
1. _____
2. _____
3. _____

danske film
1. _____
2. _____
3. _____

udenlandske film
1. _____
2. _____
3. _____

dit navn og adresse:
Navn: _____ Jeg ønsker mig: _____

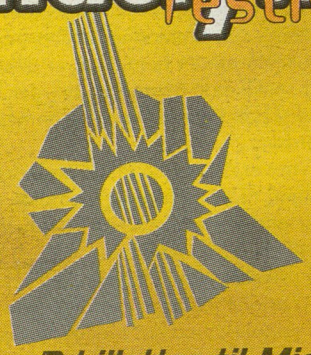
Adresse _____

Postnummer/By: _____

Send til: Musikmagasinet GAFFA, Sjællandsgade 92, 8000 Århus C

1997

Midtfyns Festival

2 billetter til Midtfyns Festival.

Roskilde Festival

2 billetter til Roskilde Festival

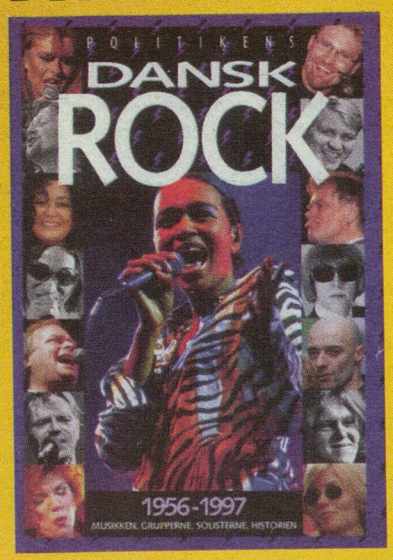

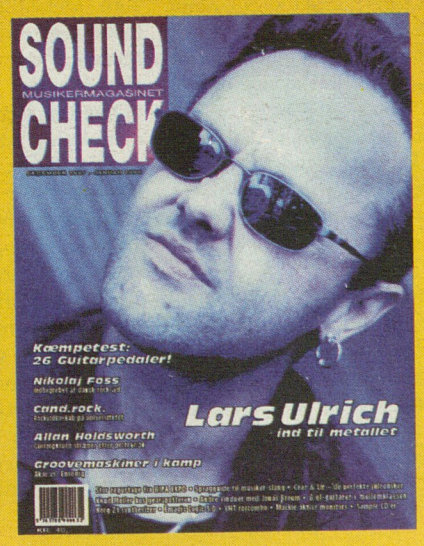
SAS Jackpot

2 fly billetter til London

2 billetter til Danmarks smukkeste Festival

5 Dansk Rock Leksikoner

10 årsabonnementer på Soundcheck

Monrad & RISLUND

Den Store Julebasar

I øjeblikket går hele landet amok i guirlander, grise, gæs, grønne grangrene og gaver. På deres nye CD har Monrad & Rislund taget julen og dens fortrædeligheder under "kærlig" behandling.
Den Store Julebasar fås både med og uden - altså med eller uden en eksklusiv CD-ROM af høj kvalitet og underholdningsværdi. Indeholder bl.a. julekalender, julefrokost-guide, quiz og meget andet.

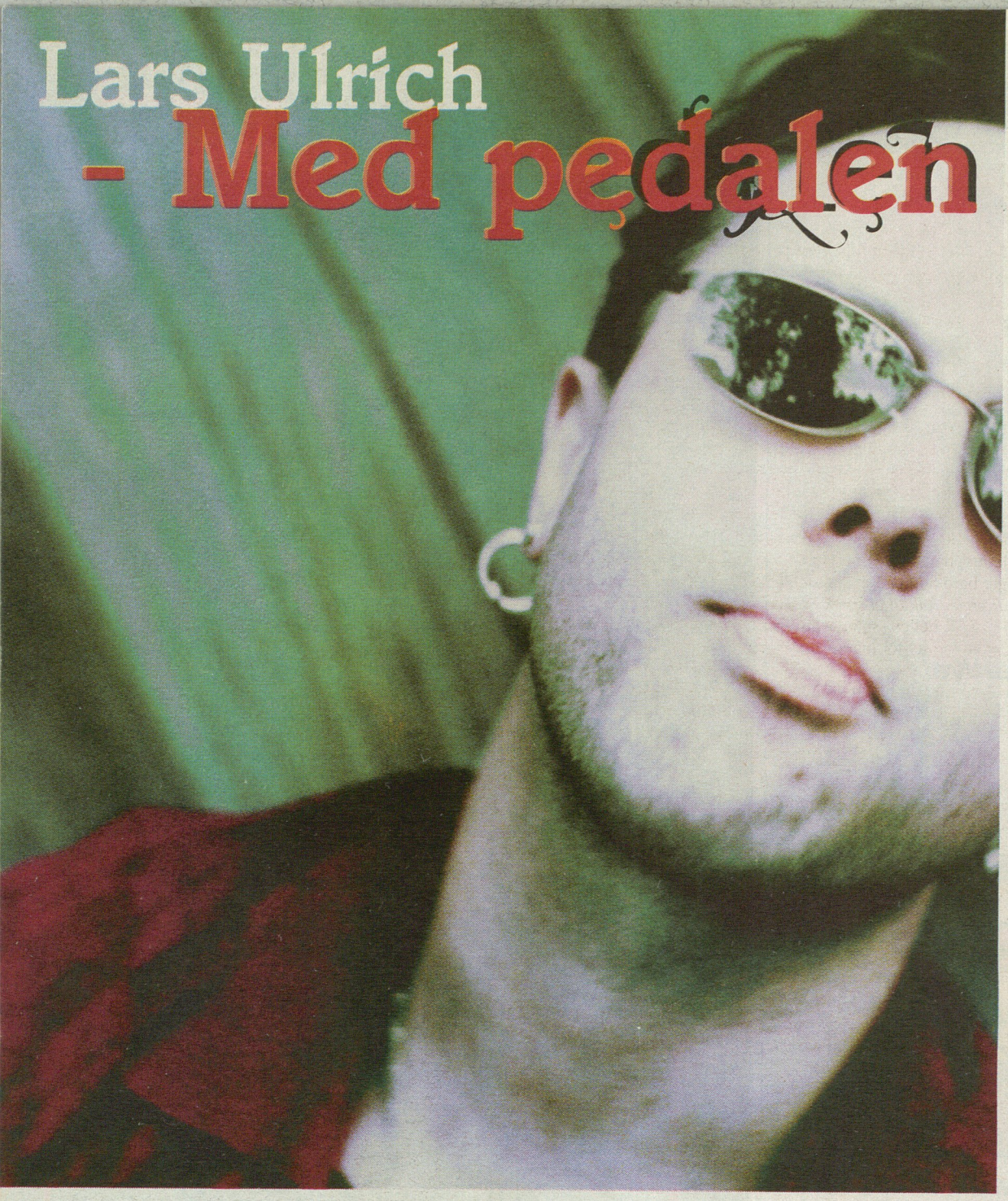
Den Store Julebasar (med eller uden) er ufravigeligt den sjoveste juleplade i årevis!

NY CD UDE NU
KAN KØBES OVERALT

Medley

A Bimse Production

Lars Ulrich
- Med pedalen i bund

Et af verdens absolut mest sælgende bands har igen ladt instrumenterne og har netop udsendt albummet *Reload*. Til stor overraskelse for såvel Lars Ulrich som GAFFAs udsendte udarter interviewet i San Francisco-forstaden Sausalito sig til en delvis terapeutisk selvanalyse for hovedpersonen.

Af Henrik Tuxen

Foto Morten Larsen/Schiller

6. oktober, Kastrup Lufthavn (ubarmhjertigt tidligt om morgenen).

- De ringede fra USA-kontoret i fredags. Metallica er kommet temmelig meget bagud i forhold til tidsplanen. De har aflyst samtlige interviewaftaler over hele verden...(lang pause)... undtagen jer.

Polygrams repræsentant når lige at fuldende sætningen, før GAFFA-holdet har prajet en taxa hjem til dynerne - en aflysning på falderebet ville ikke være kommet som et større chok. Gennem de foregående to måneder har det ikke været til at hive en dato ud af Metallica-hovedkvarteret.

Da vi næste formiddag betragter den berygtede 'djævleø' Alcatraz - med det tidligere fængsel for særligt farlige livstidsfanger - fra den legendariske Golden Gate Bridge, er det fortsat usikkert, hvad dagen vil bringe. Turen går fra downtown San Francisco til forstaden Sausalito, hvor Metallica har buret sig inde med producer Bob Rock i Plant Studios for at færdiggøre det arbejde, der blev påbegyndt tilbage i 94-95. Metallicas 7. studiealbum *Reload*.

Ved ankomsten får vi at vide, at albummet *skal* være totalt færdigt mixet tre dage senere på trods af, at det endnu ikke er færdigt indspillet!

Morgenhår og badebukser

- Hej, er det jer. Mixet er lige ved at være der, tag noget at drikke og slap af, så kommer jeg tilbage lidt senere.

En lille dansktalende fyr i t-shirt, blå badebukser og et formidabelt morgenhår krydser et af Plant Studios' brunpanelbetrukne opholdsrum, cirka syv timer efter vores ankomst til studiet.

At Lars Ulrich en del senere faktisk tager sig særdeles god tid - til i alt tre interviews med danske journalister - er lidt af en bedrift, situationen og tidsplanen taget i betragtning. Ud fra almindelig pladeselskabslogik betyder en forsinkelse udskydelse af albummet til 1998.

På den anden side er det jo bare trommeslageren, vi skal snakke med - og tønderne er forlængst kommet i kassen. Det forholder sig bare sådan, at Lars Ulrich ikke er den type trommeslager, der nøjes med at parere ordre, når frontfigurerne leverer færdigt bagte sange og dikterer, at markeringer skal ligge på 2 og 4.

Siden han tørnede ind i James Hetfield i 1981, har makkerparret stået ubestridt i spidsen for Metallica. De har været involveret i al sangskrivning, alle arrangementer og har fungeret som medproducere på samtlige albums (undtagen debutalbummet *Kill 'Em All* fra 1983). Ifølge kilder tæt på bandet er det derimod primært Lars, der har fat i den sorte pisk, når det kommer til alt uden for musikken - styling, præsentation, markedsføring og så videre.

Den dag, jeg drog af sted

17 år efter udrejsen til USA kan Lars Ulrich konkludere, at det egentlig er gået udmærket. Metallica har indtil videre solgt omkring 56 millioner albums verden over og nyder fortsat status som klodens førende heavy orkester. Han har allerede tjent flere penge, end han kan nå at bruge i sit liv, er for nylig blevet gift og bor perfekt i San Fransico-området med udsigt til Golden Gate-broen fra sin pragtvilla.

Trods det, at Lars Ulrich er en superstjerne i musikbranchen, virker han påfaldende uforandret af den årelange opmærksomhed, da GAFFA møder ham. Han er den ivrigt gestikulerende, hurtigt snakkende 'motormouth', der hellere fyrer løs fra hoften end stilfærdigt opsummerer en række forprogrammerde standardsvar.

Men hvilke evner er det denne mand besidder, evner, der har gjort ham i stand til at indtage og fastholde denne position. Selvfølgelig er der et element kaldet held - hvilket sjældent skal undervurderes, heller ikke her.

Så er der de musikalske vidunderbørn, der i kraft af deres guddommelige evner ofte indtager naturlige lederpositioner. Lars Ulrich lægger en solid bund hos Metallica, men man kan ikke beskylde ham for at være et multimusikalsk orakel.

Men et eller andet sted må der ligge en stålsat og ufravigelig selvtillid, der har gjort ham i stand til at pejle sig til tops, holde hovedet koldt og fastholde positionen. Bagagen er tilsyneladende i orden - opvæksten som søn af provokatøren, kunstneren, jazzanmelderen og tennisstjernen Torben Ulrich har givet ikke været kedelig - men alligevel, chef i Metallica på 16. år...

Mig og McEnroe

For at komme ind til sagens kerne er det som regel klogt at begynde fra begyndelsen af eventyret, hvilket vil sige tennis i tilfældet Lars Ulrich. I sin tid var han blandt Danmarks bedste ungdomstennisspillere - trommerne var kun en privat hobby, der ikke involverede andre mennesker. Men det blev ikke til nogen tenniskarriere for manden med jernviljen, hvorfor det?

- Det var meningen, at jeg skulle trænes af én, min far kendte i L.A., men jeg var allerede begyndt at få smag for andet end tennis. I Danmark var jeg begyndt at gå på staden og købe tjald, gå til koncerter, høre Iron Maiden og Motörhead. Jeg begyndte på High School i L.A., men det var ganske forfærdeligt. Folk var latterligt snobbede - gik rundt i lyserøde La Coste skjorter og stak næsen i sky. Det gad jeg slet ikke, så jeg røg hurtigt uden for kliken. Da jeg så mødte James Hetfield, var det ræs ligesom kørt.

Spiller du aldrig tennis mere?

- Det lyder nok lidt blæret, men når jeg spiller, er det enten med Guilermo Vilas (argentinsk 70'er-stjerne) eller med John McEnroe eller med min far. McEnroe er meget musikinteresseret og spiller selv guitar. Han bor i en fed lejlighed på Manhattan med udsigt over Central Park. Ligesom jeg er han meget kunstinteresseret, og har også selv en stor samling. Vi har faktisk en del berøringsflader.

Sex, drugs og Metallica

Selvom Metallica i begyndelsen levede som fattigrøve på vand og brød, fik de relativt hurtigt hul igennem til et stort publikum. Metallicas lynhurtige synkoperinger og infernalsk larmende aggresivitet ramte plet i såvel heavy- som punk-kredse. Metallica var fra *Master Of Puppets*-albummet i 1986 en gigantsucces.

I Danmark stod Lars Ulrichs skema på daglig tennistræning, men det var ikke ligefrem topidrætsmandens livsstil, der blev kørt i stilling, da Metallica begyndte at husere i starten af 80'erne.

- Vi kørte den helt vilde sex-, drugs- og rock'n'roll-stil af for 10 år siden. Da jeg var 24 år, var det druk og hor i en ordentlig køre, og det var da skideskægt og fedt alt sammen. Selv om vi gav den hele armen, undgik vi de helt store skandaler, som har klæbet til andre bands - det har aldrig rigtig berørt os pressemæssigt. Men sådan et liv kan ikke fortsætte i det uendelige; nu sætter jeg nogle andre livsstandarder. Før gjaldt det om at være "on the road" så meget som muligt; det at lave plader så vi faktisk som et irriterende afbræk. Nu er det nærmere omvendt; vi foretrækker at bruge mere tid på at arbejde i studiet og være mindre på turné.

Stædighed

Stærke rygter siger, at du er Metallicas uofficielle boss. Er det tilfældet - og hvis det er, hvad er det så for nogle egenskaber,

(Stik imod sædvane, falder svarer langt fra prompte. Lars tager sig smågrinende til hovedet, hvilket gør morgenhåret yderligere ekstravagant - og tager flere dybe indåndinger. Han prøver i første omgang at tørre det at på sangskrivningen.)
- Naaarrrjjj, det ved jeg nu ikke rigtigt, om jeg vil sige. Ok, der er ikke meget, der kommer på en Metallicaplade, som jeg ikke har godkendt. Det med sangskrivningen interesser mig meget, hvordan tingene bygges op og så videre. Jeg vil sige, at James og jeg, vi er helt sikkert partnere, det er vores gruppe, vores lille baby.
Men du virker aldrig bange for at tilkendegive din uforbeholdne mening om hvad som helst over for hvem som helst - hvor kommer den selvtillid fra?
- Det har nok noget med stædighed at gøre. Et eller andet sted er jeg vores egen største fan, og derfor skal tingene bare være i orden. Det er meget interessant, at du spørger mig om de her ting; det er faktisk meget svært for mig at svare på. Når man taler med en journalist, der spørger om ting, man ikke forventer og ikke rigtigt er vant til, så har det nærmest en terapeutisk effekt. De her ting er noget, jeg først er begyndt at tænke over det sidste års tid eller to.

Hellige headbangere

Det er muligt, at Lars Ulrich selv er Metallicas største fan - men i tilfældet er det i benhård konkurrence med "kids" verden over. Få grupper - om nogen overhovedet - har en så dedikeret og trofast fanskare som Metallica. I mange år var de "verdens største undergrundsband", da de hverken udgav videoer, singler eller gjorde noget videre ud af promotionapparatet.
I takt med Metallicas enorme succes i 90'erne har bandet flyttet sig markant, musikalsk såvel som imagemæssigt, hvilket har givet anledning til udbredt panik i visse dele af baglandet. Lars Ulrich er imidlertid ikke typen, der med skælvende underlæbe sidder og afventer dommen fra den ortodokse del af fangruppen.
- Vi er mere vores eget band end noget andet. Det lyder måske lidt indavendt, men sådan hænger det altså sammen. Vi udvikler os, som det passer os og gider ikke at leve op til stereotyper, som andre forventer af os. Det der med, at "Bob Rock ruined Metallica", at vi har solgt ud og er blevet kommercielle, er virkelig noget bræk - *Enter Sandman* var skrevet 3 måneder, før Bob Rock overhovedet eksisterede. Havde vi stadigvæk lydt som på *Master Of Puppets* i 1997, fordi vores fans ville have det, så havde der været tale om 'sell-out'.
Emnet har naturligvis været flittigt debatteret i heavy-blade verden over, hvor Metallica har været fast inventar i 15 år - en presse, som Lars ikke altid har taget lige alvorligt.
- Nogle af heavy-bladene er simpelthen så skide dogmatiske og stuerene. For et par måneder siden var der én fra et heavy-magasin, der spurgte mig, hvordan den nye Metallica-plade kom til at lyde. Slet ikke heavy, nærmere som Spice Girls, sagde jeg. Kort efter så jeg en stor overskrift: 'Lars Ulrich says the new Metallica album sounds like the Spice Girls'. Jamen, hvis det er så let, så fortjener de simpelthen, at man tager tykt pis på dem og sparker lidt til dem - og her stiller jeg hellere end gerne op som frivillig. Det har nok noget at gøre med min personlighed, som du spurgte om før. Jeg er nok lidt af en rod og kan faktisk godt lide at være det. Jeg har det med at skubbe og sparke lidt til folk (for at understrege sin pointe giver han GAFFAs udsendte et los over benet).

Reload

Hvad kan man forvente sig af Reload - hvor står Metallica i dag?
- Grundbåndene er indpillet i 94-95, da vi indspillede *Load* - vi havde simpelthen for meget materiale. Forskellen er nok, at vi i stigende grad prøver alt af. Er der ti idéer til et b-stykke, så prøver vi dem. Musikken gror bare, hvilket er virkelig fedt. Jeg har det sådan "I don't give a fuck"; de musikalske grænser kommer længere og længere væk, jeg føler mig virkelig fri som musiker. Det gode ved Metallica er, at vi rykker samtidig. Vi matcher de samme ting og er enige om udviklingen. Havde det ikke været sådan, havde vi klart haft et problem.
Load var ikke samme succes som Metallica (The Black Album), der solgte omkring 15 millioner eksemplarer - har det øget presset?
- Vi vidste udmærket, at vi ikke kunne matche salgstallene på *The Black Album* - *Load* solgte omkring halvdelen. På den anden side vil jeg heller ikke ønske at komme igennem sådan en tur som med *The Black Album* igen. (Metallica turnerede i over to år - og var efter sigende ved at gå op i limningen, red.). Denne gang har vi brugt 10 uger på at indspille, og det har egentligt ikke været specielt stresset. Kan den så sælge det samme som *Load*, svarer det jo til det samme som *The Black Album* og på nogenlunde den samme tid i alt.
Det er vel heller ikke det værste at stabilisere sig på 7,5 millioner solgte albums pr. udgivelse?
- Nej, vel.

California Sun eller Pisserenden

Nu har du boet halvdelen af dit liv i Danmark og den anden halvdel i Californien. Hvad er hjemme for dig - København eller San Francisco?
- Jeg skal ikke lægge skjul på, at San Francisco er hjemme for mig; det er en af de mest frie og tolerante byer i USA, for eksempel er bøssebevægelsen meget synlig her. Men jeg har da stadigvæk et af de rødbedefarvede pas som jer andre, men jeg må sige at jeg med tiden er begyndt at føle mig temmelig indeklemt, når jeg er i København.
Er det et anstrengende sted at være celebrity - vi har jo ikke så mange af din kaliber.
- Jeg ved det sgu ikke rigtigt, men efter 14 dage har jeg altså fået nok. Det er, som om der er for mange, der har det lidt for let uden at få noget ud af tilværelsen - går på bistand og bruger bare tiden på at sumpe og lave ingenting.
Trænger folk til et spark i røven?
- Jeg vil hellere sige, at hvis du virkelig vil sparke dig selv i røven, er der for mange ting, der holder dig tilbage eller stopper dig fra at gøre det - omgivelserne sparker ret kraftigt igen.
- Nej, nu kommer jeg tilbage til den personlighedssnak igen. Når jeg tænker over det, var det sgu altid mig der gik og sparkede til de andre ovre på Maglegårdskolen. (Folkeskolen i Gentofte, red.).
Var du den, der altid endte i slåskampe?
- Nej, men det var altid mig, der startede en masse slåskampe, men på en eller anden måde fik jeg altid trukket mig ud og fik de andre til at slås videre.

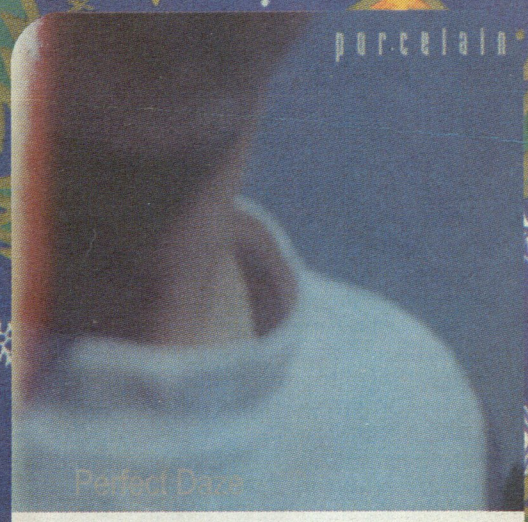
Autografjægeren

Det er efterhånden over en halv time siden, at Lars sagde "5 minutter tilbage" i studietelefonen - til teknikeren, der skal sætte det nye mix op - men der er lige én ting, jeg mangler.
Kan jeg få din autograf på The Black Album til min søn.
- Selvfølgelig... (der skrives)... jeg elsker den frase.... Spark Røv!
Inden taxaen tilbage til San Francisco ankommer til studiet, slentrer Lars Ulrich ind i studiekøkkenet.
- Nå, er du ikke gået endnu. Det var en meget anderledes og interessant snak, jeg glæder mig til at se, hvad du får ud af det. Hils Tobias!
Herfra hilses tilbage med et forsigtigt let på den rød/hvide-klaphat. Man kan mene om ham, hvad man vil - men luksusgadedrengen fra Gentofte/San Francisco kender den direkte vej og fastholder pedalen i bund.

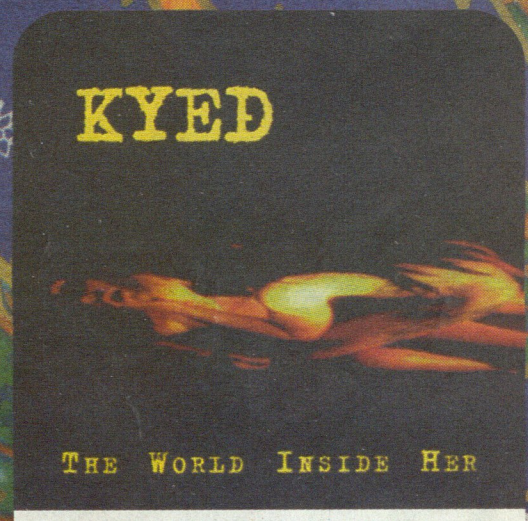
Lars Ulrich foran Plant Studios i San Fransisco forstaden Sausalito, hvor Metallica færdiggjorde det arbejde, der blev påbegyndt tilbage i 1994-95 på gruppens syvende studiealbum *Reload*.

FROM ALL OF US
TO ALL OF YOU!
KØB DEM IDAG ELLER
KLIP & ØNSK DIG:
"ÅRETS ALBUMS"

PORCELAIN "PERFECT DAZE"

Porcelain er Danmarks nye rockhåb. Perfect Daze er et af årets fedeste albums. Musikalsk ligger Porcelain mellem Radiohead og Smashing Pumpkins. Pressen skrev: En helstøbt og lovende debut!

KYED "THE WORLD INSIDE HER"

Kendt fra "Pusher". Pressen skrev: Et musikalsk møde mellem Tarantino & Lynch. Langt mere originalt, langt mere musikalsk udfordrende end den seneste i øvrigt udmærkede plade med Portishead. Årets trip-hop udgivelse.

MARTIN HALL & DEN DANSKE KVARTET "PERFORMANCE"

Et livealbum der opsummerer hele Hall's karriere med numre tilbage fra "Ballet Mecanique" og op til hans seneste "Random Hold". Pressen skrev: En ny dimension af sarthed og klassisk skønhed løfter sig .....

LINDCINE Distribution BMG / GDC

Af Michael C.W.P. Rasmussen

Hvid Sjokolade har lavet en musikvideo til nummeret *Kronisk Fastelavn* fra deres nye skive *Levende Poeters Klub*. Videoen er instrueret og produceret af to af Næstveds mest markante hip hop-personligheder, nemlig grafittimalerne **CMP** og **SPIN**. Videoen er klippet på en rigtig fed måde, der er ingen hurtige MTV-agtige klip. Den består af lange sekvenser og er bygget meget enkelt op, og det passer helt vildt godt til nummeret *Kronisk Fastelavn*, som er et langsomt, men slammin' track med operasang, som giver en fed stenet stemning, men i hvert fald et stort tilykke til CMP & SPIN som jeg håber fortsætter med at lave musikvideoer.

The Rapsody Overture hedder et nyt projekt, som blander hip hop med klassisk musik i samme stil som alle mulige gjorde med hip hop og jazz for nogle år tilbage. På *The Rapsody* finder du en masse kendte hip-hop kunstnere så som **LL Cool J, Xzibit, Warren G, Mobb Deep, Onyx, Redman** og **Run DMC**, som leger med klassisk og opera. Jeg synes ikke, at det er alle der slipper lige godt fra det, men jeg tænder på nummerne med Xzibit, LL Cool J og Warren G's duet med norske Sissel Kyrkeby er også en for vild ting. Jeg tror, at det at blande hip hop med klassisk og opera bliver en ting vi lige så godt kan vænne os til, for folk som Xzibit, Hvid Sjokolade og MC Clemens har alle brugt det på deres seneste albums, så jeg kan kun anbefale The Rapsody Overture, hvis du er frisk på noget nyt liv i din pladesamling.

Den 1. november blev der afholdt **DM i Rap** i en totalt udsolgt Amager Bio. Vinderen blev **Rent Mel I Posen**, der med en kneben sejr vandt over **Jøden**, der måtte tage til takke med andenpladsen. Et stort tilykke til Rent Mel I Posen herfra.

December byder som altid på en masse fede koncerter oven på et hav af julefrokoster. Her er, hvad jeg har støvet op til jer. Lørdag den 6. december kommer selveste **Alkoholiks** til København, nærmere betegnet Loppen på Christiania. Mon ikke at man skal sikre sig en billet i god tid, da Loppen ikke er verdens største spillested. Weekenden efter er der jam i Stengade 30 i København, hvor **Isbjerg, Rune Bøje, Creative** og **Paulo** spiller op til dans. Derudover vil der foregå nogle rapbattles imellem **Selv** vs. **Tjes Boogie,** og en anden battle vil stå imellem **Oromar** vs. **Preacherman**. Lørdag den 13. december er der julebal i humleland, hvor **Humleridderne** er på hjemmebane i Amager Bio, hvor der bliver fest og farver med **Posetiv Profit,** en anden special guest står for opvarmningen, og Dj Nut sørger for, at det nok skal gå hen og blive den perfekte afslutning på Humleriddernes efterårstour.

Pulejam afholdes i år for tiende gang og bliver i år arrangeret af Twisted Mind System, som blandt andet var folkene bag SUBKULT 96. Hvem der spiller er i år hemmeligt, så kan folk jo gå og gætte sig frem, hvilket sikkert vil skabe en masse rygter, som ingen hverken kan be- eller afkræfte. Jeg kan i hvert fald godt fortælle, at der både vil være grafitti, break dance, DJ'ing og naturligvis rap. Det er jo også underordnet, hvem der spiller, for man ved jo, at Pulejam der får man jo altid noget for pengene, specielt nu, når det er jubilæum. Arrangementet bliver afholdt i Amager Bio, hvilket betyder, at der er omkring 400 billetter færre end sidste år, da der var omkring 1500 personer til Pulejam part 9, så forsalg er det gyldne ord i den sammenhæng. Tænk, hvis man gik glip af Pulejam part 10.

Der er selvfølgelig en masse andre koncerter som jeg ikke har fået fat i, men du kan selv løbende se, hvad der sker over hele Danmark via **Coolface Convager**, den sprødeste hip hop reggae og r'n'b-kalender på internettet på følgende adresse: www.geocities.com/sunsetstrip/studio/7314. Kalenderen bliver opdatet af min mand **Klaus Køl**, som sidder flere gange om dagen og retter og pudser på den hjemmeside. Det sidste nye er, at man nu ved at trykke på musen også kan se løbesedlen fra det arrangement, som man er interesseret i, så lov mig at du lige kigger forbi den ovennævnte hjemmeside mindst en gang om ugen.

Plader på stribe

Af Keld Rud Nielsen

Først en rettelse. Af uvisse årsager stod tre volumeknapper helt og aldeles forkert i sidste måneds metalklumme. **Illdisposed** skulle have haft fuldfede 8 og ikke sølle 3 for *There's Something Rotten...*, **God Dethroned** var et solidt 6-tal og ikke 4, mens **Junkie XL** kun skulle have 4 og ikke 6.

Denne måned udgår nyhederne, da min ydmyge bolig svømmer i nye metaludgivelser, der fortjener et par ord med på vejen.

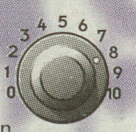
Limp Bizkit: Three Dollar Bill, Yall$ - Interscope/BMG

Årets rap/metal-crossover kommer ikke overraskende fra staterne. Den appetitvækkende opskrift på denne debut lyder på lige dele Korn, Beastie Boys og Rage Against The Machine. Som en lille kuriositet er det DJ Lethal (ex-House Of Pain), der styrer pladetallerkenen.

Deicide: Serpents Of The Light - Roadrunner/Edelpitch

Glen Benson og co. har udviklet sig til dødsmetallens svar på AC/DC. Med jævne mellemrum udgiver de den samme plade. Men det er en skidegod plade, der kortfattet og fængende opsummerer dødsmetallen som den skal være, når den er bedst: dræbende!

Milk And Blood: Milk And Blood - SPV/Kavan

Stakkels Jim Martin. Faith No More kører virkelig med klatten, og så sender ex-guitaristen denne omgang hø på markedet. Alt er galt. Sangene er dårlige og alt for lange, produktionen er nosseløs og Jim Martin har fejlagtigt haft den opfattelse, at han kan synge.

Incubus: S.C.I.E.N.C.E. - Immortal/Sony

Faith No More spøger også i kulissen hos Incubus. Men de har fat i den lange ende. Hooks i læssevis og et fint øje for at variere lydbilledet giver pluspoint. Vokalist Cornelius er oven i købet en overbevisende Mike Patton-protegé. Alt i alt en god kopi.

In Flames: Whoracle (Nuclear Blast/Voices Of Wonder)

Svenskerne her har længe været et massivt kultnavn, og det er ikke svært at se hvorfor. Hvis du kan li' at smadre kraniet til brutal energisk dødsmetal, men under seancen gerne vil have nogle gode melodier at nynne med på, har In Flames recepten.

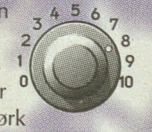
Judas Priest: Jugulator (SPV/Kavan)

Hvad gør man som band, når en karismatisk sanger forlader etablissementet? Man finder en, der lyder præcis lige sådan. Det har Priest gjort, og det bliver ikke på noget tidspunkt pinligt. Med Rob Halford ude er Ripper Owens inde. Jugulator får tankerne hen på Painkiller, men den er ikke lige så god.

Misery Loves Co.: Not Like Them - MVG Records

Hvis du vil have et album, der danner den perfekte ramme til intens selvdestruktion, skulle du prøve svenske Misery Loves Co.s andet udspil. Her åbenbares en verden, hvor lys er forment. Selvom duoen gør sig i en mørk industriel metalrock, er deres brødre i ånden bands som Joy Division og Killing Joke. For de hårdføre.

Hypocrisy: The Final Chapter - Nuclear Blast/Voices Of Wonder

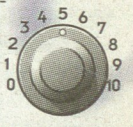
The Final Chapter er en opvisning i svensk metalekvilibrisme. Thrash Metal, Death Metal og Black Metal blandes i en knugende intens produktion, der er svinebeskidt, sort og skarp på en gang. Musikerne spiller som besatte af djævlen selv. Men det forbliver en opvisning, hvor det disciplinære synes at have vundet over det mere intuitive. Solid.

Fire danske metalplader:

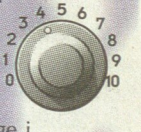
T.O.R.N.: Bones (Valhalla Records/Voices Of Wonder)

Hvorfor det er så upopulært at lave gode melodier i dansk metal, ved jeg ikke. Som pressematerialet til århusianske T.O.R.N.s debut fortæller, kan sangeren rigtig nok holde en melodi. Hvorfor udnyttes det så ikke? Jeg har noteret jer for et godt forsøg, men kom igen!

Point Of View Secondhand: Fraction Of Faith - Diehard/Edelpitch

Endnu et debuterende dansk metalband. Her er det den gotiske metal a la Type O Negative og Paradise Lost, der står for skud. Sangeren er farveløs, og musikken savner personligt præg og kompositorisk talent. Point Of View Secondhand har valgt en lidt ufarlig stil, men gør sig skyldige i genrens eneste farlige punkt: at lulle lytteren i søvn.

Infernal Torment: Birthrate Zero (Diehard/Edelpitch)

I langt tid har dette Silkeborg-band været en stående joke på metalscenen. Selvom deres dødsmetal er blevet mere prof., er deres forsøg på at være så politisk ukorrekte som muligt komplet latterligt. Birthrate Zero? Hvis der er noget, der er nul, er det tekstskriverens IQ. Infernal Torment synger: "Fuck The Whales". Nej, rettere: Fuck Infernal Torment.

Dominus: vol. beat - Diehard/ Edelpitch

Jeg kan godt li' Dominus. Deres vilje til konstant at søge nye græsgange er beundringsværdig. Vol. beat er en omgang rock'n'roll-tilbedende dødsrock, der minder lidt om Misfits og Danzig. Stilskiftet stiller dog nogle krav til bandets sangskrivning, som de ikke helt lever op til. Endnu.

Modkulturens maestro

Fra covers, fotografier, citater og med sin musik signalerer berlineren Alec Empire en rabiat, nærmest voldelig idealisme.
I sine biografiske noter citerer han den tyske, venstreorienterede terroristgruppe Rote Arme Fraktions medlem Gudrun Enzlien for ordene: "Everything is politics. When I have sex, that is also politics". På det seneste, andet album *The Future of War* fra hans trio Atari Teenage Riot finder man nummeret *Destroy 2000 Years Of Culture* om kristendommens forbandelse, og tilbage i efteråret '92 debuterede samme gruppe med 12-tommeren *Hetzjagd auf Nazis*. Udgivelsen faldt to en halv uge efter nynazisters angreb på indvandrere i Rostock og var inspireret af Empires møde med den spirende racisme i det tyske technomiljø. "No politics on the dancefloor!", lød det hedonistiske slagord fra den ligeglade pøbel dengang.

- Vi havde altid opfattet techno som euforisk, ny musik, der ville tilintetgøre musikindustrien, du ved, de gamle rock-dinosaurer. At den ville ændre hele samfundet", siger Empire. "Men så indså vi, at en masse mennesker bare dyrkede den for morskabens skyld, at der ikke var nogen filosofi bag – måske var der endda den forkerte filosofi. Det var derfor vi begyndte at bruge ord igen.

Revolutionær musik
Det handlede og handler om politik, om anarkismens frihed, om kampen mod systemets undertrykkelse til 8 til 4-jobbets trælbinding og den lalleglade weekend-hedonisme uden egentlig betydning eller energi. Det handler om modkultur.
- Filosofien bag selskabet er 'Riot sounds produce riots' – det er generelt ekstrem musik, der nedbryder den falske harmoni, som foregøgles af medier som MTV og radio i dagtimerne. Jeg mener, at overalt hvor musik spilles, der er det for at berolige folk.
Som svar blev asfalterede guitarsamplinger, forvrængede råbekor og råt skårne, tonstunge, hurtige breakbeats allerede tilbage i '92 Atari Teenage Riots varemærke – iøvrigt parallelt med jungles fremvoksen i London – og genrebetegnelsen forærede gruppen selv journalisterne med dannelsen af pladeselskabet Digital Hardcore Recordings.
- Vi bruger de samme våben, som systemet bruger. Vi har disse meget korte informationer. Atari Teenage Riot er grundlæggende en informations-overload, men samtidig forsøger vi også at destruere bevidsthedens dogmer med enkle midler. Blot et riff og et beat. Vi sampler sågar kun fra ting vi mener har en revolutionær energi omkring sig. Tidlig, meget tidlig Iggy Pop & The Stooges og Otis Reddings 'Live At Monterey Pop Festival'.

Handling i stedet for ord
Den 25-årige Empire har også udgivet på Frankfurt-selskabet Mille Plateaux – portrætteret i electronicas septemberudgave. Et selskab der med en tung, intellektuel overbygning til en vis grænse deler tanker med Empire. Mille Plateaux' idé-grundlag – løftet fra den afdøde, franske filosof Gilles Deleuze – kan således uddrages af for eksempel det mere subtile Empire-album *Hypermodern Jazz 2000.5,* der dekonstruerer og poder og forvrider blandt andet jazz og latin i sampleren. Flere årtiers musikkultur kastes i den digitale malstrøm – deterritorialiseres, som Deleuze ville have sagt det. Men idag har Alec Empire fået nok af Mille Plateaux.
- Tingene er anderledes, når du er studerende og læser medieteori og taler om lyddesign.
Så tilgangen er for intellektuel?
- Ja. Jeg synes ikke der er noget galt med dét, men jeg synes, man bør indse, at man bør gøre andet end blot at tale.

Foto: Ralf Christensen

Empire har istedet dannet Geist Records og taget sit Mille Plateaux-bagkatalog med sig, hvilket kan nydes i fyldige uddrag på den første udgivelse *The Geist of Alec Empire*. Her kan man opleve berlinerens musikalske spændvidde – fra den tidlige hard acid over frostkolde ambiente lydlandskaber og kortsluttende orkesterstykker til muterende jazz og anløbent industrielle og abstrakte breakbeat-strukturer.
Hvor vigtigt er det for dig at holde dig i kreativ bevægelse?
- Det er vigtigt, men det er også altid et spørgsmål, om man har brug for at komme videre. At løbe efter den nye trend er ikke det samme som at bevæge sig.

Støj er modkultur
Den deterritorialiserede musiker, den både geografisk og musikalsk nomadiske herre klarer sig for tiden med transportabelt udstyr, men håber en dag at kunne opbygge et studie i Berlin – i stil med den jamaicanske dub-guru Lee 'Scratch' Perrys Black Ark-studie. Angiveligt nedbrændte Lee Perry selv studiet, og det samme kunne Empire også finde på at gøre.
- Hvis det ikke har sjæl mere – hvorfor ikke? Jeg har smadret udstyr af samme grund. Mixerpulte og så videre. Jeg hader det. Sommetider kan du bare ikke få dét ud, som du vil have ud. Grundlæggende er det, fordi det meste udstyr idag er designet til at fjerne støj, den analoge forvrængning, der er så vigtig.
Den lydlige sminke, som nye synthesizere og mixerpulte lægger over musikken er, ifølge Empire, blot endnu et udtryk for undertrykkelsen af den fri kreativitet. Stilhed er døden. Harmoni er småborgerlig idyl. Støj er modkultur.
- Den lyder så levende. Det er dét, der er med støj. Det var ideen på albummet 'Low On Ice' netop ikke at gøre det så støjende. Fordi jeg dengang var meget desillusioneret, og ikke følte at noget gav mening. Det er den præcise reflektion af dét.

Ralf Christensen

electronica

mark whitfield lewis morten bagai morten remmer jakob rosenbak ralf christensen morten schwartz lausten morten jensen

album

Adam F: Colours
(F-Jams/Positiva/Flex/EMI)

De tre fine drum'n'bass singler Metropolis, Aromatherapy og Circles, kan man alle sammen finde på dette (debut-)album, hvor de sammen med nyere ting som Music In My Mind, Jaxx og Dirty Harry, danner en kværnende modpol tilden lidt slappe 70'er-funkyjazz-pop-drum'n'bass-fusion, som præger resten af materialet på Colours, og som mest ekstremt kommer til udtryk ved Mother Earth (!) med Tracy Thorns meget karakterfulde vokal. Men afgjort værd at se gennem fingre med. *MWL*

●●●●OO

A Reminiscent Drive: Mercy Street
(F Comm/MD)

Omkring halvdelen af de ialt 15 tracks på franskmanden Jay Alanskis første album kommer fra 3 EP'er han har indspillet i 1996-97. Den anden halvdel består af nyt materiale, men holdt i den samme stemning: Roligt suggererende (og computerfri) lydlandskaber med beats og små stumper melodi. Når det er bedst, kan man fornemme et slægtskab med den ambiente del af den desværre alt for sparsomme produktion fra danske Regroovable (aka Hans Hvass), og i disse enkelte øjeblikke skaber Alanski et emotionelt rum - en slags åndehul, man kan nedsænke sig i midt i verdens støj. *MWL*

●●●OOO

Bill & Ben: South Of The River
(Harthouse/VOW)

Navnet lyder som en dårlig western, men dækker over to fyre fra det sydlige London. *South Of The River* er deres første album, og stilmæssigt er pladen lidt af en rundtur med inspirationer fra både reggae, Adrian Sherwood-dub, funk og electronica, hvoraf dub- og funk-elementerne klart er de dominerende. Af de 16 numre kan jeg bedst lide den simple men hårdt groovende *Magnetic Funk*, der har et totalt fedt guitar-riff og *On The Sly*. Hvis man som undertegnede hører til dem, der får allergi af alt, hvad der bare lugter af reggae, skal man dog holde sig fra numre som *Country Man Dub*, og gør man det, er her en rigtig god plade - både til dansegulvet og derhjemme. Et sikkert hit for alle der er til Daft Punks *Da Funk* og David Holmes' *Lets Get Killed*. *MB*

●●●●OO

DJ Dara: Rinsimus Maximus
(Sm:)le /MD)

DJ Dara er en af New Yorks mange jungle-DJs, og efter hvad undertegnede har kunnet opstøve af informationer, er dette hans første album. Daras udgave af jungle er ret forskellig fra den, vi kender fra den engelske scene, der ofte henter beats og inspiration i jazz-genren. Her er der tale om en koldere og mere teknoid lyd, hvor de opskruede beats ofte kun er akkompagneret af en simpel keyboardlinie. Når det er bedst, er det direkte animerende som på åbningsnummeret *Kah*, hvor man virkelig kan fornemme storby-stemningen, mens det andre gange kan blive lige lovlig monotont at høre på i helt ædru tilstand. *MB*

●●●OOO

Dubstar: Goodbye
(Food/EMI)

I 1995 tog Dubstars blanding af Smiths-inspireret guitarindie og elektronisk pop a la St. Etienne og Pet Shop Boys den engelske musikverden med storm. Også selv om debutalbummet *Disgraceful* ikke helt levede op til den fremragende single *Stars*. Problemet er det samme på det nye album *Goodbye*, hvor det kun sporadisk lykkes for trioen at gennemføre den på papiret himmelske fusion af de to stilarter. Der hvor det lykkes er resultatet perfekt pop - som på singlen *No More Talk* og den melankolske ballade *My Start In Wallsend*, mens de resterende numre mest af alt fremstår som en klodset og lidt ucharmerende udgave af St. Etiennes postmoderne sukkerpop. Og så forstår jeg ærlig talt ikke, hvorfor Sarah Blackwood altid skal gentage omkvædet så fandens mange gange, at musikken oftest ender med at blive påtrængende! *MB*

●●OOOO

Jam & Spoon: Kaleidoscope
(Allstar Music Productions/Sony)

Den legendariske tyske technoduo er bedøvende ligeglade med former og genrer og holder legestue med lyden fra lige dele eurodance og psykedelisk tresserrockguitar. Men også sjov og hip salsatechno fra Ibiza, skønsang, ambient og drum'n'bass eksperimenteres der med i samplernes kunstige popparadis. Dog uden anden målsætning end pastichen. *MSL*

●●●OOO

James Hardway: Welcome To The Neon Lounge
(Recordings of Substance/VOW)

Efter sidste års formidable *Deeper, Wider, Smoother Shit* kan man med rette bruge betegnelsen "længe ventet" om det nye album fra James Hardway (aka David Harrow). Og måske er det derfor, at *Neon Lounge* ikke til fulde indfrier forventningerne. Kernen er stadig jazz-lyden med den fjedrende junglebund, men nyskabelserne er få - selvom det godt kan være, som Harrow selv synes, at lyden har flyttet sig fra en slags 1950'er New York-bebob til nu at være nærmere 70'erne og en mere afdæmpet og melodiorienteret vestkyst-lyd, med varmere klima og kortærmede skjorter. *MWL*

●●●●OO

Johnny L: Sawtooth
(XL Recordings/MD)

Johnny L er, med adskillige velansete 12"ere, en gammel kending på Londons junglescene. Dette er dog første gang at han får lov at vise sine talenter på et helt album. Stilen, han dyrker til noget nær perfektion, er en meget hård og minimalistisk electro-inspireret jungle, der dog af og til blødes op med svævende klangflader. Et par numre, hvor især *Detroit* skiller sig ud, nuancerer med deres blødere beats pladens ellers uforsonelige stil. Disse får sammen med de ellers meget hårde og tillukkede numre albummet til at fremstå som en ganske helstøbt enhed. *MJ*

●●●●OO

Juryman V Spacer: Mail Order Justice
(SSR/Crammed Discs/VOW)

Det må være en slags jazz. Men mere trippet, udsyret og udforskende det moderne elektroniske legetøj såvel som de akustiske instrumenter. Intet synes umuligt i disse fusionstider. Under alle omstændigheder er det bestemt visionære lydbilleder, der peger udad og fremad. Med en dyb, bølgende bass, abstrakte beats og ambiente samples, en skæv saxofon og et hammond-orgel, cool rap og digtoplæsning(!). Fragmenter af melodier. Acidjazz? Næh, det er vist noget helt andet. MSL

●●●●OO

Luke Slater: Freek Funk
(NovaMute/MD)

Luke Slater udgav tidligere sin vidtfavnende elektroniske musik under adskillige projektnavne, men på *Freek Funk* er idéerne istedet blevet samlet under eget navn. Selvom Slater trækker på flere af technoens undergenrer, lykkedes det alligevel at skabe en helhed på pladen. Gennem sammenkædningen af de 16 numre fremstår albummet som en fem-kvarters flydende lydcollage uden egentlige brud. Udgivelsen er lyttevenlig og velklingende, men degraderes let til lydtapet, da den ikke magter at fastholde opmærksomheden i længden. Det er dog ikke entydigt negativt. *JR*

●●●●OO

Magick A: Lemon, SAAB 96 And A Book
(April Records/VOW)

Magick A er et enkeltmandsforetangende fra nordmanden Håvid Engmark, der bor i Oslo. På *Lemon...* gør han sig hovedsageligt inden for en behageligt lydende ambient drum'n'bass, der dog hele tiden krydres med elementer fra stort set alle andre elektroniske genrer samt jazz og latinamerikanske rytmer. Derfor er der tale om en meget varieret udgivelse, hvis største force er dens åbenlyse melodiøsitet, samt at den på grund af variationen aldrig bliver kedelig. Jeg er mest til den easy *Flamengo - Lux*, og kombinationen af electro og drum'n'bass på *Filtermatick*. På *Biceps Hangover* virker det dog som om, at Engmark har haft det lige sjovt nok, og *How Weed* kunne også godt være udeladt, uden at det ville have forringet det udmærkede helhedsindtryk. *MB*

●●●●OO

Nicolette: Now Is Early
(!K7/MD)

Jazz er det hippe på øjeblikkets jungle og Drum'n'Bassscene. Det var det bare ikke for fem år siden, da Nicolette særdeles fremsynet udgav sit debutalbum. Nu genudgives det heldigvis og fortjener bestemt at blive nævnt. Det er nemlig intet mindre end fremragende. Og meget svært at ligge stille, når Nicolettes stærke bluesstemme vækker een så insisterende en efterårsmorgen. Smyger sig kælent mellem speedede breakbeats og swingende bas, sensuelt hviskende "I'd like to wake you up, I like to eat you up". MSL

●●●●●O

Plaid: Not For Threes
(Warp/VOW)

Ed Handley og Andy Turner, som engang udgjorde computer-shaman-mystiker-kollektivet Black Dog sammen med Ken Downie, udsender hermed deres andet album - deres første efter kollektivets opløsning. *Not For Threes* er en dejligt elastisk tone-textur, som et par steder byder på vokale indslag fra bl.a. Nicolette og Björk. Det er nærmest "Autechre møder Aphex Twin" i denne rytme-spøgende og små-melodiøse 'electronica', som dog ikke når samme niveau som nogen af de to. Størst opmærksomhed til tåreperserен *Rakimou* med Kieslowski-strygere og Mara Carlyles følelsesfulde vokal i et smukt, smukt genkommende tema. *MWL*

●●●●OO

Project Pollen: Project Pollen
(Sideburn/Crippled Dick Hot Wax/VOW)

Project Pollen er en ret spøjs konstellation bestående af to amerikanske producere, hvoraf den ene primært har gjort sig inden for New York-baseret hip hop, mens den anden har arbejdet inden for rocken med navne som Galaxie 500 og Jon Spencer BX. Sammen har de begået en popplade, der henter sine grundlæggende elementer fra den engelske trip-hop, men også indeholder et strejf af latin jazz og r&b. De mest poppede tracks indeholder desuden vokal fra sangerinderne Dawn og Misha, og selv om det nogen gange bliver lige lovlig amerikansk og corny, ville et nummer som *Scum* afgjort være et hit i en bedre verden. Det bedste er dog bossanova-nummeret *Maria* med ualmindelig sleazy gæstevokal fra Aaron Freeman, der til daglig udgør den ene halvdel af college-syre-rockerne Ween. *MB*

●●●●OO

The Crystal Method: Vegas
(S^3/Sony Music)

Efter samarbejdet med Filter om nummeret *Trip Like I do* til Spawn-soundtracket er The Crystal Method nu klar med deres debutalbum. *Vegas* tager udgangspunkt i et syntetisk og svulstigt lydunivers, der glimrer ved sine glatpudsede og sterile elementer. Stilen er Big Beats, men i en modereret form, der styrker pladens iørefaldende udtryk. To af pladens numre er desuden smurt ind i sangerinden Trixy Reiss' følelsesladede vokal, så helheden, udover at vinde variation, også glider en hel del nemmere ned. En yderst veldrejet udgivelse, der også kan nydes, selv om man ikke tripper rundt i strobelys. *JR*

●●●●●O

kompilation

Front Line Assembly: Reclamation
(Roadrunner/Edelpitch)

Genkendelsens glæde spreder sig ud af højtalerne, når den nye F.L.A. udgivelse kastes i cd-maskinen. Helt nyt er indholdet dog ikke, for pladen er en opsamling af gruppens singler, remix, b-sider og andet materiale fra perioden 1989 til 1995. Numrene holder stadig, og dystre perler som *Provision* og *Mindphaser* viser gruppens absolutte styrker indenfor electro/industrial-genren. Pladen er langt fra ligegyldig, men udgivelsestidspunktet vidner alligevel om, at pladeselskabets ønske om en større luns af den forgyldte juleand nok er den egentlige drivkraft bag *Reclamation*. Hvem fandt mon på titlen? *JR*

●●●●OO

Play
(Sideburn/Crippled Dick Hot Wax/VOW)

DJ Minus 8 tager os med på et hektisk orienteringsløb gennem tysk drum 'n' bass lige nu. Fra den allerbedste med fed, dansabel junglebass pumpende direkte i blodet, hvor technoficerede, langstrakte lydtæpper flyder henover perfekte breakbeats, til den mere eftertænksomme og jazzede, hvor man nogle gange godt kan blive lidt træt af en for Moonjamagtig sax eller lignende tudehorn. MSL

●●●●OO

LTJ Bukem Presents Earth 2
(Earth/Good Looking Records/VOW)

LTJ Bukem er vel noget nær jungle-scenens Godfather-figur, så forventningerne til enhver udgivelse, der bærer hans navn er pr. definition skyhøje. Pladen er som navnet antyder, den anden i rækken af kompilationer fra Earth Records, der er et sub-label under Good Looking. I forhold til etteren er der her tale om meget tilbagelænet og jazzet stil, hvor de letløbende jungle-trommer har veget pladsen for dovne breakbeats, og hvis man ikke vidste bedre kunne man meget nemt tro, at her var tale om en MoWax-udgivelse. Det er der jo absolut heller ikke noget dårligt i - ja faktisk er der ikke et eneste dårligt nummer på pladen - men der er absolut heller ikke noget nyt under solen. Lad os bare nøjes med at konstatere, at Earth 2 er overordentlig velkvalificeret pausemusik mens vi venter spændt på LTJ's første soloudspil, der kommer engang i det nye år. *MB*

●●●●OO

Late Night Sessions II: X-Press 2
(Ministry of Sound/VOW)

Halvanden times funky house og trippet flyderi, som med sin langsomt stigende *chill*-faktor er målrettet daggry-*clubbers*. CD1 hedder slet og ret *4AM-5.15AM*, og CD2 leder med *5.15AM-7AM* videre ind i den ny dag, der begynder som jazzet trip hop og siden bevæger sig ud i randzonen mellem de abstrakte beats og 4/4. Det er anden gang, den engelske klub og label Ministry of Sound udgiver en *Late Night Session*, og denne gang har DJ-trioen X-Press 2 stået for mixningen af diverse egne bidrag og produktioner fra Carl Craig, Ballistic Brothers m.fl. Dejlig plade! *MWL*

●●●●●O

Past-Present+Future
(Multiplex/BMG)

Efter et par år med front mod udlandet, har Multiplex nu omsider fået engageret sig også på det danske hjemmemarked. *Past-Present+Future* fører de gode takter videre fra *Get Lost*-kompilationen og byder på flere gode oplevelser fra folk som Orlando Voorn, Stasis, Mark Broom og John Tejada, foruden selvfølgelig Multiplex-drengene Cai Bojsen-Møller og Kong. Her diskes op med den fine, hvileløse 'old-school detroit' inspirerede techno som er Multiplex' kendemærke - på CD2 ovenikøbet med *continous mix* af Kong, optaget på Klub Vega i København. *MWL*

●●●●●O

Cosm Sound 1:
(Cosmos Records)

"Phatbeatz, experimental drum&bass, ambient jazz, trip hop, abstract techno", står der på omslaget til denne flot sammensatte kompilation fra Barcelonas Cosmos label, og selvom man nok kan sige at de dermed saver løbet over lidt vel tæt på kolben, rammer *Cosm Sound 1:* alligevel direkte ned i den fællesmængde som de mange sub-sub-genrer udstikker. Her finder man en elegant præsentation af den elektroniske spanske scene og folk som Ant Sue, Le Mans, Protozoo, Vanguard og Lucas, der står for de allerbedste tracks. *MWL*

●●●●OO

månedens

The Geist Of Alec Empire
(Geist/Digital Hardcore Recordings/VOW)

At Alec Empire er en af de mest produktive i musikverdenen turde være tydeligt for enhver. Inden sit 25. år havde den spinkle berliner udgivet intet mindre end 9 albums, 40 12'ere og skabt pladeselskabet Digital Hardcore Recordings. Tilsyneladende er der ingen ende på mandens kreative energi, for han har netop startet endnu et label i DHR-regi kaldet Geist. Det markeres med dette retrospektive boxset, hvis tre skiver tilsammen indeholder over 3,5 timers musik. På nær tre hidtil uudgivne numre og en håndfuld kompilationstracks, er hele materialet hentet fra de fem soloalbums Empire lavede på Mille Plateaux i perioden 94-96, og for alt sammen gælder det, at der er tale om en helt anden stil end Atari Teenage Riots frådende brekabeat-terror. Det betyder dog ikke, at musikken er lettere tilgængelig, for i modsætning til ATRs lige-på-og-hårdt attitude, er vi her i den refleksive og ekstremt eksperimenterende ende af musikspektret. Genremæssigt spændes der utrolig vidt: fra den varme og intense acid-ambient på materialet fra *Limited Editions 90-94*, der udvikler sig til kold, industriel og syntetisk sci-fi acid på *Generation Star Wars*, til de knapt nok hørbare arktiske lydlandskaber fra *Low On Ice*, samt dekonstrueret jazz og weird beats på de 6 skæringer fra *Hypermodern Jazz 2000.5*. Dertil kommer tre kompositioner fra Empires sidste Mille Plateaux-album *Les Etoilles Des Filles Mortes*, hvor han igen flirter med en slags ambient, der på nummeret *Opus 28* lyder som om det består af nedsmeltede og muterede orkestrale arrangementer. Chill-out musik bliver det i hvert fald aldrig - dertil er stemningen ganske enkelt for foruroligende og dyster. Som det er tilfældet med de fleste udgivelser af dette omfang er det absolut lidt af en opgave at danne sig et overblik over *The Geist Of Alec Empire*, og måske kunne det have hjulpet, hvis man konsekvent havde struktureret numrene kronologisk. På den anden side er det efter flere gennemlytninger bemærkelsesværdigt, hvor godt materialet trods alt hænger sammen, og man får fornemmelsen af eet svimlende værk frem for en guide til de respektive albums. En ekstrem og fremragende udgivelse, der dokumenterer en af vor tids skarpeste og mest brilliante kunstneriske hjerner. *MB*

●●●●●●

single

Rundt på gulvet med dj 360°
(Mantra-static torsdage 23-04)

Opiate *1/3 & Ω EP* (April)
Suveræn! Alle verdens minimalistiske musikstjerner, Photek, Roni Size, Vadim, og hvem der ellers måtte turde melde sig: I kan bare komme an! Vi har Opiate!!! Noget af det mest overbevisende og medrivende jeg længe har hørt. Udråbstegnene(!) hober sig op!!! Thomas påstår selv, at han ikke kan lave dansemusik, men jeg har danset lige siden, jeg fik pladen!!!!

●●●●●●●●●●●●

Acustic *No 2* (April)
En af de stærkeste elektroniske singler i år. En fantastisk original og tre suveræne remix: Cai Bojsen Møller og Jet rykker, men Bjørn Svin går amok. Gad vide, hvad den mand er lavet af?!

●●●●●●●●●●●●

Second To None *Breaker Breaks Vol. One*
(Second To None)
En DJ-battle-plade med nogle af de mest funky og rå break beats, man kan sætte sammen. Hvis man er til de "Bigger" beats indenfor hip hop'en, så er det her sagen! Hip Hop don't stop!

●●●●●●●●●●OO

Natural Born Chillers *Rock The Funky Beat*
(Urban Takeover)
En gammel drum-n-bass-klassiker som lige er blevet genudgivet og har fået massiv hype på MTV. Chuck D siger: "If y'all really like to Rock the Funky Beat, check this out!", og så går den ellers derudaf.

●●●●●●●●●●●O

Goldie feat KRS One *Digital (Boymerang remix)*
(ffrr/metalheadz)
Hvis du troede, du vidste, hvad Urban Atmosphere var, så tro om igen og lyt til KRS One, rappe over Goldies rå beats. Boymerang remixet rullen derudaf i typisk Boymerang-stil, og det er OK bare lidt trist, at han bruger de samme breaks næsten hver gang.

●●●●●●●●●OOO

David Holmes *Don't Die Just Yet* (Go!-Beat)
Mystisk 7"-single, der kun er lavet i ganske få hundrede eksemplarer. Meget anderledes remix af Arab Strap (det bedste) og Mogwai, som jeg ikke er helt sikker på, jeg forstår endnu! Men jeg kan lide det!

●●●●●●●●●OOO

Portishead *Over* (Go!-Beat)
Originalen kender og elsker vi jo alle sammen nu, men remixet (lavet af Portihead selv) er faktisk endnu bedre! Hér er der virkelig mystik på drengen - uh-uhh!

●●●●●●●●●●OO

Beth Hirsch *Miner's Son* (artefact)
Originalen er lige så møgkedelig skønsang, som vores egne danske sangfugle med producere kunne lave. Aquatik-remixet derimod er rar og rolig trip hop lige til at drømme til.

●●●●●●●●●OOO

Roni Size *Brown Paper Bag/Western* (Talking Loud)
Roni Size er ved at erobre verden, og det er, som det skal være! Her får han hjælp af Photek (rullende og svævende) og Takemura (hmm). Videoen til Brown Paper Bag er for vild! Se den i et fjernsynsprogram nær dig.

●●●●●●●●●●O

Som en virus

Det er som at have en virus i kroppen at lave musik, påstår David Holmes, der ser sin nye plade *Let's Get Killed* som et syn på fortiden gennem nutidens teleskop. Electronicas Morten Remmer tog pulsen på sin irske DJ-kollega da han var i København for nylig.

foto: Per Houby

David Holmes samler materiale til sin plade og render rundt i New York med sin DAT-båndoptager tændt hele tiden for at opfange stemninger. Men en nat klokken tre er det lige ved at gå galt. Han bliver jagtet af nogle bøller, og overvejer, om det nu er forbi: "Fuck it! Let's get killed!" tænker han, mens han spæner for sit liv. Sådan opstod titelnummeret på albummet. Fem minutter senere, da banditterne er rystet af, runder han et hjørne, hvor der står sprayet på væggen: "Don't die just yet!" - titlen på et af pladens andre numre. Denne historie står i kontrast til det billede, de fleste mennesker har af technomusikeren: en indadvendt særling, som får for lidt sollys, er blevet nærsynet af at kigge for længe på sin computerskærm, og er ved at få slidgigt i fingrene af at dreje på knapper. Det er ikke for ingenting, at techno i mange år har haft betegnelsen "nørdmusik". De fleste technomusikere passer til denne betegnelse - men ikke David Holmes.

Blenderen som instrument

Den hurtigtsnakkende irer indrømmer lidt skyldbetynget, at han faktisk ikke interesserer sig særlig meget for den tekniske side af musik. Han bruger ikke teknikken for teknikkens skyld (i modsætning til, hvad man godt kan beskylde en stor del af (specielt goa-) technoscenen for). Teknikken er kun et instrument til at viderebringe nogle følelser og billeder, som Holmes har haft. Så hvis *han* får slidgigt i fingrene, er det ikke af at dreje på knapper, men af at tænde og slukke for DAT-båndoptageren.
Båndoptageren kan nemlig, på samme måde som sampleren, opfange nogle stemninger, der allerede findes omkring os, og de stemninger kan kunstneren Holmes så klippe op, spejlvende, forvrænge og forlænge, så de lyder lige præcis, som han vil have: - "Jeg ser musikken (på pladen) som en rejse fra de tidlige 60'ere op igennem de tidlige 70'ere, men puttet igennem en 90'er blender." Og 'blenderen' er meget vigtig for Holmes: "Det kan ikke nytte noget, at man bare bruger en sampling, så det er fuldstændig åbenlyst, hvor den kommer fra. Man skal skjule den og forandre den, så folk ikke ved, hvad det er, de hører. Ellers bidrager man ikke selv med noget kunstnerisk, og så bliver pladen ikke personlig og original. Det var meget vigtigt for mig, at pladen ikke kom til at lyde som en Andrew Weatherall-plade (produceren, der blev mest kendt for sin arbejde med Primal Screams plade *Screamadelica,* red.) eller som en DJ Shadow-plade (hip hop-artist fra New Yorks undergrund, som hastigt er på vej til overgrunden, red.) men som en David Holmes-plade.

Visuel musik

At lave musik handler for Holmes om at underholde, om at skabe en visuel forestilling ved hjælp af musikken, bygget over historier og oplevelser fra hans eget liv. Men selv om historierne handler om Holmes' liv, og titler som *Let's Get Killed* har en helt speciel betydning for ham selv, så er det også vigtigt, at både musikken og titlerne kan betyde hvad som helst for andre. Folk skal nemlig selv have lov til at finde ud af, hvad det betyder for dem:
- Jeg ville gerne have, at pladen skulle være mere end bare musik. Det skal være en følelse, en stemning - som filmmusikken til en film der ikke eksisterer.
Begrebet filmmusik er ikke ukendt for David Holmes, der netop har lavet musikken til en ny engelsk krimiserie, og det er med til at ryste billedet af teknoen som en undergrundsgenre, at en technomusiker kan lave kendingsmelodien til en tv-serie. Til det siger Holmes:
- Techno har været overgrund længe, men den har stadig en undergrundsfornemmelse ved sig.

Bare det har soul, funk og emotion

Men hvis teknoen ikke længere er undergrund, og hvis billedet af technomusikeren som en nørd ikke længere holder, hvor er teknoen så på vej hen?
- Den traditionelle trance-techno blev for stillestående og kedelig. Der kom for mange dårlige plader, så de få gode, der fandtes, forsvandt i mængden. Musikken blev for forgængelig! Men for at være ærlig, så analyserer jeg ikke musik så meget. Enten kan jeg lide det eller også kan jeg ikke. Bare det har soul, funk og emotion, så kan jeg lide det. Og det kan man finde i alle mulige forskellige genrer! Det er denne udadvendte og åbne holdning til musik sammenblandet med en iver og trang til at lave noget nyt, der har gjort (i hvert fald Holmes') techno tilgængelig og populær blandt et større publikum:
- At lave musik er som en virus. Når først man har prøvet at lave noget, og folk har sagt *wouw, det er virkelig godt!*, så er rnan solgt. Så vil man kun gøre det bedre og bedre. Fremskridt er vigtigt! Det handler om at bygge noget. Og hvis du spørger mig, så har folk ikke hørt noget som helst endnu! Det siger Holmes på trods af, at han er meget tilfreds med sit album og på trods af, at hans egen fremskridtsdrift nær havde fået ham dræbt i New York.

chart

Vi nærmer os så småt begyndelsen til et nyt år, men før vi tager næste skridt mod årtusindeskiftet og lader 1997 endeligt bag os, kaster vi lige dette sidste blik bagud gennem året på de 5x7 fuldtræffere som vi bringer med os ind i 1998, og altså hermed også i erindring:

1 **Mouse On Mars**: Autoditacker (Too Pure/VOW)
2 **Alec Empire**: The Geist Of Alec Empire (Geist/DHRVOW)
3 **Pluramon**: Pick Up Canyon (Mille Plateaux/VOW)
4 **Bowery Electric**: Beat (Kranky/Beggars Banquet/MD)
5 **Laika**: Sounds Of The Satellites (Too Pure/VOW)
6 **Microstoria**: Reprovisers (Mille Plateaux/VOW)
7 **Photek**: Modus Operandi (Science/Virgin)
MB

1 **Panasonic**: Kulma (Blast First/MD)
2 **V/A**: Arctic Circles - A Selection of Sub Zero Soundscapes (Beatservice/VOW)
3 **Third Eye Foundation**: Ghost (Domino/MD)
4 **Tiermes**: (s.a.g. II) (Elfenblut/Nordic Metal)
5 **Mouse On Mars**: Instrumentals (Sonig LP 01)
6 **Kreidler**: Weekend (Freibank/MD)
7 **V/A**: Electric Ladyland IV (Mille Plateaux/Force Inc./VOW)
JR

1 **Babyfox**: A Normal Family (Malawi/Edelpitch)
2 **V/A**: Dubmission 2: The Remixes (Quango/Polygram)
3 **Eat Static**: Science Of The Gods (Planet Dog/VOW)
4 **V/A**: Lost Treasures (Basic Beat/Guardian Angel/MD)
5 **V/A**: Super Discount (Solid/Different/MD)
6 **Dreadzone**: Biological Radio (Virgin)
7 **Daft Punk**: Homework (Virgin)
MSL

1 **Autechre**: Chiastic Slide (Warp/VOW)
2 **Carl Craig**: More Songs About Food And Revolutionary Art (Planet E/SSR/Crammed/VOW)
3 **Boymerang**: Balance of the force (Regal)
4 **V/A**: Grooverider Presents The Prototype Years (Prototype/Sony Music)
5 **Daft Punk**: Homework (Virgin)
6 **Roni Size/Reprazent**: New Forms (Talkin' Loud/Polygram)
7 **Bjørn Svin**: Mer Strøm (April/VOW)
MWL

1 **Luke Vibert**: Big Soup (Mo'Wax/Polygram)
2 **Skylab**: The Trip (Roni Size remix) (Eye Q/VOW)
3 **Photek**: Ni-Ten-Ichi-Ryu (Science/Virgin)
4 **Opiate**: 1/3 & 1/2 EP (April/VOW)
5 **Mulu**: Pussycat (Francois Kavorkian remix) (Dedicated/Warner)
6 **Air**: Le Soleil Est Pres De Moi (Source/VOW)
7 **Ufo**: The Planet Plan (Carl Craig-remix) (Talking Loud/Polygram)
MR

electronica

Anmeldelser

Keld Rud

Bedst lige nu

In Flames' version af Depeche Modes *Everything Counts*. Det må være årets cover.

Metallica: Reload.
Andet ladegreb, men der er stadig masser af ammunition, og krudtet forbliver tørt.

Limp Bizkit: Three Dollar Bill, Yall$.
En noget nær perfekt fusion af hiphop og metal.

Værst lige nu

Kvaliteten af de danske metaludgivelser modsvarer ikke kvantiteten. Desværre.

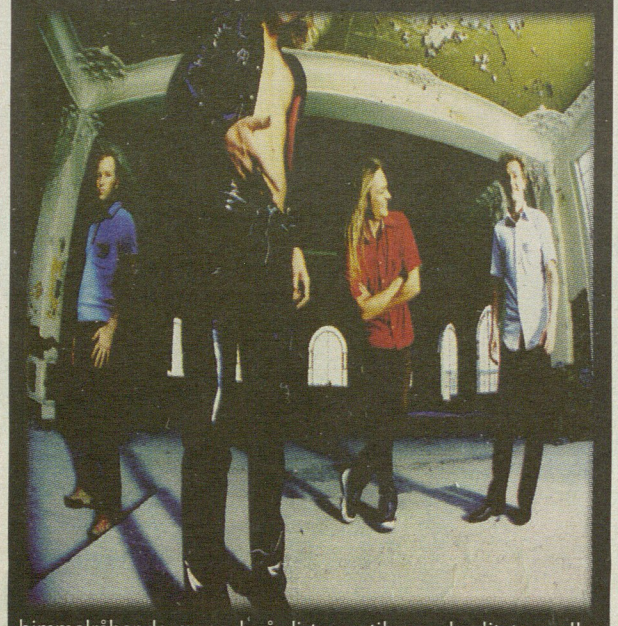
Mogwai:
Mogwai Young Team
-Chemikal Underground/VOW
Lige i blodet, lige til hjertet går det unge debuterende Glasgoworkester Mogwai med deres smukke, direkte og fandenivoldske variant af langstrakt instrumental rock. Gruppens amerikanske pladeselskab udsendte for få måneder siden den i øvrigt udemærkede kompilationsplade *Ten Rapid*, men *Mogwai Young Team* er gruppens egentlige debut. En debut, der kan tage pusten fra enhver med sine på en gang brutale og poetiske ordløse hymner, så intense, at hvert et sekund er propfuldt af ungdom, stolthed og vilje. *Mogwai Young Team* spænder fra det drønende, fræsende og voldsomt rasende *Like Herod* til pladens eneste nummer med vokal R *U Still 2 It*, et smukt lavmælt nummer med bysbørnene Arap Straps Aidan Muffat som gæstevokalist. Bedst er dog pladens 17-minutters grande finale *Mogwai Fear Satan*, hvor trommer og guitarstøj ruller som bølgeslag hen over en spinkel tværfløjte. Et album, der er skelsættende som Joy Divisions *Unknown Pleasures*, The Jesus and Marychain's *Psychocandy* og My Bloody Valentines *Loveless* var det. Et album og et orkester, der bare er alt for fantastisk til kun at blive værdsat af de få udvalgte.
Peter Studstrup

Will Oldham: Joya
- Domino/MD
Will Oldham solodebuterer med *Joya* efter adskillige plader med det mere end almindeligt skæve countryensemble Palace. Solokarieren fortsætter i samme spor som udørksbandet Palace, selv om det er en mere harmonisk Will Oldham, der ikke længere finder det nødvendigt at rette sine kødelige kærlighedserklæringer mod sin søster eller sin hest, og det gør ham unægteligt lettere at tage alvorligt over landsbytosseniveauet. *Joya* er en regulær studieplade, og det vinder Will Oldhams særegne stemme faktisk ved, så den står centralt og stærkt i det lille firemands-band. *Joya* er så ikke hjerteskærende eller uhyggelig, som Will Oldham med den altid fortvivlede knækkede stemme var i det Palace-sammenhæng. Til gengæld er pladen langt mere tilgængelig med sin afdæmpede, melodiøse og næsten hyggelige folk-rock uden den sædvanlige grødede lo-fi lyd. Det er dog stadigvæk Will Oldhams indlevelse og sørgmodige krakelerede stemme, der gør, at hans sange trods alt virker så stærkt, som de gør. Joya er en fin introduktion til Will Oldhams univers.
Peter Studstrup

Velvet Belly: Lucia
- BMG
Norske Velvet Belly har efterhånden otte år og fem albums på bagen uden nogen nævneværdig udvikling. Velvet Belly spiller engelsksproget, stiv og overproduceret 80'er-retro. Gruppen har sit navn fra en This Mortail Coil-sang og kunne lige så godt have heddet 4AD Jam. Anne Marie Almedal har en flot og sødmefuld stemme, der, når den er bedst, giver mindelser om Harriet Wheeler fra The Sundays, og inspirationen fra The Sundays er også tydelig på numre som *Easy* og *Fast & Far Away*. Det er så afgjort frk. Almedal, der giver det atmosfæriske Kristiansand-orkester potentiale til at komme ud af middelmådigheden, men det har vi endnu til gode, og efter fem skæverter skal der noget drastisk til, før Velvet Belly får chancen igen.
Den i Norge nok så velanskrevne Erik Honoré kan tilsyneladende producere hvad som helst ihjel. Erik Honorés stive overproduktion klæder hverken Velvet Belly eller for eksempel Claudia Scott, der begge ville vinde meget med et enklere, friere og mere personligt lydbillede. Lær for eksempel af Lisa Ekdahl.
Peter Studstrup

D:A:D: Simpatico

- EMI-Medley
Det vakte lettere forbløffelse og et større frafald blandt fanskaren, da D:A:D i 1995 sagde farvel til det gammelkendte koncept og undergik en metallisk renselseskur i form af det tunge og destruktive album Helpyourselfish, der bestemt er langt bedre end sit rygte. Her viste D:A:D sig som et fuldblods rockband, der også kunne spille, som det galdt liv og død. Og for de ellers så glade drengerøve stod den ganske karriere virkelig på spil, da de med rette frygtede at ende som "det unge Gnags".
Trods formaninger om det modsatte, trak D:A:D med *Helpyourselfish* det længste strå, da de nu har bevist, at de vitterlig kan spille rock med blod, sved og tårer. Men drengerøvene kan dog ikke klare sortsynet i for store doser og er med *Simpatico* tilbage på gammel kurs, hvor de musikalske finurligheder igen stortrives.
Simpatico er ikke et album, der når forgangs højder, men der er noget herligt befriende over denne klassiske D:A:D-rock, hvilket uvilkårligt hænger sammen med den hårde rockscenes

himmelråbende mangel på distance til egne kvaliteter - eller mangel på samme. Humor har altid været forløsende, og det er D:A:D's rette element. På *Simpatico* dyrkes den særegne D:A:D-stil, hvor titelnummeret er kendingen, åbningsnummeret *Empty Heads* det melodiøse D:A:D og den fortræffelige *Cloudy Hours* det hårdtslående D:A:D. Ellers byder *Simpatico* også på en række klassiske D:A:D-ballader, så alt er, som det skal være.
D:A:D lever derfor helt op til forskrifterne med en kaskade af ørehængere, der måske når lige lovlig meget rundt i hjørnerne, men ovenpå metalterapien er det også lyden af et tilnærmelsesvis genfødt band - dog genfødt i datid.
Alligevel spejder *Simpatico* også en smule fremad. Midt i galskaben fornemmer man nemlig en mere voksen indstilling til tingene, og set fra den vinkel, er *Sympatico* også lyden af et band, der er ved at finde sig et mere fast ståsted i tilværelsen. Albummet er absolut bandets mest modne udspil, hvor de formår at udnytte de mange let - og dyrtkøbte erfaringer, som tiden har budt på undervejs.
Det er svært at forestille sig en dansk rockscene uden D:A:D, men med *Simpatico* kan man sove forholdsvis roligt om natten. The boys are back in town! 4
Jan Opstrup Poulsen

The Kelly Deal 6000:
Boom! Boom! Boom!
- Play it again Sam
De formodentlig opløste The Breeders med Kim Deal som mastermind har uden tvivl haft en vis indflydelse på amerikansk kvinderock i 90'erne med deres blanding af subtile støjflader og kåd surferrock med det rette hook. En tradition, tvillingesøsteren Kelly Deal, som medvirkede på Breeders' *Last Splash* fra 1993 med hørbar kompetence videreførte på hendes band The Kelly Deal 6000's første solo udspil *Go To The Sugar Altar*. Sådanne takter skal der midlertidigt ledes længe efter på *Boom! Boom! Boom!*, der besidder samme effekt som vådt krudtslam. De store knaldeffekter udebliver gennem det meste af cd'en, hvor det er svært at hitte rundt i rodet af sange, som virker halvfærdige, og ordet kedsomhed kommer til sit rette. Det er kun i åbningsnummeret *Brillo Hunt*, at Kelly Deal brillerer, resten burde være blevet i skrivebordsskuffen sammen med de stoffer, hun for længst har lagt på hylden.
Finn P. Madsen

Hvid Sjokolade:
Levende Poeters Klub
- Scandinavian Records
I begyndelsen var der Næstved Køle Pose, som siden transformeredes til Hvid Sjokolade. Så var der undergrundskendinge som *Honey, Spred De Stænger* og *Mandens Bedste Ven*, og i december1994 kom demobåndet *Sovs Fra Syden*, hvorpå blandt andet *Pikken i Hånden* og *Skyd Dem Op* hørtes for første gang. To år senere lå de på det afklædte, blåøjede succesalbum *Så'n Er Vi*, og nu er tiden så kommet for den anden masseduplikerede stereofoniske transmission fra Næstvedtrioens mentale hjemstavn: det højtbesungne Sjokoladeland.
Denne gang et mere helstøbt album med en gennemgående stemning, der emmer af harmoni og velbehag. Præsentationen af image og grundholdninger er nu tilbagelagt, og der er blevet plads til lidt mere emneorienterede tekster med flere og mere præcise pointer, som videoudspillet *Kronisk Fastelavn* er det bedste eksempel på. Stilen er mindre ivrig og mere eftertænksom, hvilket er meget sympatisk, men ikke nødvendigvis særlig musikalsk eller sjovt for den sags skyld.
Som lytter fornemmer man en langt større fokusering på teksterne og deres indhold end på rytmikken i dem og leveringen heraf. Flowet er blevet for tamt til min smag, og efter den første håndfuld gennemlytninger begynder jeg så småt at irriteres over rappen. Nage skulle tage at rappe noget mere. Ikke at hans produktioner fejler noget. De er tværtimod blevet bredere og mere alsidige og dog ikke mindre harmoniske. Instrumentvalget er overraskende, men på ingen måde upassende. Den flittige brug af operasang, og sang i det hele taget, gør sig godt, og musikken passer meget fint til rappen og det føromtalte altomsluttende lune. Hvid Sjokolade har altså specificeret, hvordan de gerne vil lyde. På *Så'n Er Vi* havde jeg indtryk af, at de havde været lidt uheldige med mixet, hvorfor lydbilledet var blevet lidt walkmanagtigt, altså ikke ret dynamisk eller pumpende. Det er tilsyneladende med vilje. Men jeg synes alligevel, at det er synd for de ofte virkeligt velvalgte og originale hooks og melodistykker (som i for eksempel *Bli' Ved*), at de beats, der holder sammen på dem, er så anonyme og fedtfattige. Men så'n er Hvid Sjokolade, og hvis man kunne lide den første plade, kan ingen undskyldninger retfærdiggøre et manglende medlemsskab i Levende Poeters Klub.
RasmusPoulsen

Recoil: Unsound Methods
- Mute/MD
Recoil er navnet på det tidligere Depeche Mode-medlem Alan Wilders fortløbende soloprojekt, der med *Unsound Methods* er nået til det fjerde kapitel. Stilen veksler mellem dyster og pompøs elektronisk dommedagsmusik og hysterisk paranoide stemninger. Pladens uensartede karakter skyldes især, at Alan Wilder har inviteret forskellige kunstnere til at skrive og fremføre tekster til hans lydcollager. Det hysterisk paranoide leveres af New York-poeten Maggie Estep på numrene *Luscious Apperatus* og *Control Freak*. Disse numre minder meget om Anton Fiers samarbejde med poeten Nicole Blackman på det seneste Golden Palominos-udspil. Maggie Estep har bare ikke Nicole Blackmans klasse, og hendes seksuelle mareridt virker noget anstrengte og forstyrrer pladens naturlige flow. Albummets bedste og mest vellykkede nummer er introen *Incubus*, hvor Nitzer Ebb-sangeren Douglas McCarty helt i pladens ånd citerer fra Coppolas *Dommedag Nu*. *Unsound Methods* er en svært tilgængelig plade, der næppe vil finde sit publikum imellem Depeche Modes mange fans.
Peter Studstrup

Kent: Isola
- BMG
Kent er efterhånden gået hen og blevet kæmpestore - i hvert fald i hjemlandet Sverige. *Isola* er deres tredje album og efterfølger deres eponymiske debut fra 1995 samt sidste års rekordsælger *Verkligen*. Selv om bandet har skiftet producer fra Nille Perned til Zed, er stilen grundlæggende den samme afvekslende, iørefaldende og klart britsk inspirerede rock som på de to foregående udgivelser. Der synges naturligvis stadigvæk på modersmålet svensk, og frontfiguren Joakim Bergs intelligente tekster er og bliver bandets største force. For selv om der er gode melodier hele raden rundt, kan det nogen gange være svært at spore en egentlig musikalsk udvikling på *Isolas* elleve numre, selv om de i Zeds produktion har fået en lidt mere fyldig og rocket lyd. Uden at det skal lyde som en gang indie-slumromantik herfra, kunne man måske sige, at den store og dyre produktion ikke ubetinget gavner sangene på *Isola*, der indimellem savner den råhed, og de kanter, der især var til stede på debuten. Stadigvæk er der dog tale om en rigtig god plade, hvor højdepunkterne er det Radiohead-agtige åbningsnummer *Livrädderen*, de smukt klingende guitarer på *Celsius* og den ultra-melankolske *747*, der måske er gruppens bedste nummer til dato.
Morten Bagai

ZOO

MAGAZINE

D:A:D

"Vi ville opløse bandet"
Nu er spilleglæden tilbage

Dylan taler!

Suede

James Bond

Metallica

Oasis versus Beatles

Årets radio-hits

Bluffers guide til dance

Med vedlagt CD

INCL. D:A:D, Suede, Bloodhound Gang, 311, Black Grape, Black Sabbath, Leonard Cohen

Blad og CD, KUN 59,50

Nærmeste forhandler &
abonnements-tilbud
oplyses på tlf. 33154400

TUBORG...gør noget ved MUSIKKEN.

Anmeldelser

Finn P. Madsen

Bedst lige nu

Primal Scream: Echo Dek Space oddity

Ivy: Apartment Life Poppens svar på brugskunst

Mew: She Came Home For Chrismas (ny version) Ganske enkelt bedårende pop, så selv englene synger om kap med dette stjerneskud i dansk rock

Værst lige nu

Spice Girls: Spiceworld Spice Girls er en veltilrettelagt og altopædende vaginal pengemaskine, der én gang for alle har taget poppens mødom

Ivy: Apartment Life
- Warner
En fransk kølig sarthed af hunkønsvæsen krydset med to amerikanske afslappede "lads" med hang til iørefaldende pop, og ud af højttaleren kryber elegant trioen Ivy bestående af Dominique Durand, Andy Chase og Adam Schlesinger; sidstnævnte træder til dagligt sine sko i Fountains Of Wayne. Lige så meget, som musikken synes hørt alle mulige steder på et eller andet tidspunkt, lige så lidt skjules inspirationskilderne i pressemedelelsen, som blandt andre omfatter Go-Betweens, Burt Bacharach, Orange Juice og The Smiths. Noget, man efter at have lyttet på Ivys andet udspil *Apartment Life* kan nikke genkendende til. Ikke, at man kan tage et af numrene ud og sige, at det lyder præcis som en af ovennævnte kunsterne, for de fleste af sangene er gennemvædet af lidt af det hele. Og det fungerer upåklageligt; dette er kvalitetspop af fineste kvalitet, som balancerer mellem det forkromede high-tech og det sværmerisk drømmende, hvor sangene afleveres med et appetitvækkende pop-touch, godt hjulpet på vej af gæstemusikere som Dean Wareham, Stanley Demski (begge Luna), James Iha (Smashing Pumpkins) og Lloyd Cole. Ikke, at det havde været nødvendigt med disse gæstevisitter, for Ivy fylder glimrende pladsen ud i det interiør, de har fået stillet op til lejligheden.
Finn P. Madsen

Billy MacKenzie: Beyond The Sun
- Nude/Sony
Bedst som den tidligere Associates forsanger Billy MacKenzie havde skrevet pladekontrakt med Sony-aflæggeren Nude og hans karriere igen var på rette vej, gik han pludselig hen og døde, kort tid inden han ville være fyldt 40 år. Spekulationer går i retning af selvmord, for den skotske mestersanger led af svære depressioner efter hans mors død. Han efterlod sig nogle demooptagelser, og det er dem, Nude nu udsender som *Beyond The Sun*. Cocteau Twins' Simon Raymonde har lavet post-produktion af pladen sammen med Pascal Gabriel og Giles Hall, og de har nænsomt tilføjet klaver, guitar og rytmer. Man kan tydeligt høre, at der er tale om ufuldendte demoer, men det giver sangene en nøgen og hudløs kvalitet. Det er især balladerne *Winter Academy* og *Nocturne VII*, der står stærkt på et afvekslende album med en gennemgående kabaret-stemning, men har man én gang hørt Billy MacKenzies stemme, så glemmer man den aldrig.
Peter Studstrup

Mike Tramp: Capricorn
- CNR Music/Mega
Kortene på bordet. Jeg har aldrig brudt mig om Mike Tramps tidligere bands, White Lion og Freak Of Nature. Jeg troede derfor, der var sket noget forfærdeligt med min karma, da jeg fik stukket *Capricorn* i hånden og i det fjerne hørte ordene "til anmeldelse". Men ret skal være ret, og manden skal sgu da ha' en chance. Med Mike Tramps svenske alter ego in mente, Joey Tempest, er *Capricorn* et hæderligt forsøg på at fortrænge en fortid som pop-metal-ikon. Tramp har fundet telecasteren frem, og den uforfalskede retro-rock'n'roll står også bedre mål med Tramps sparsomme stemmepragt. Albummets største problem er, at det opererer inden for en stilart, hvor historiefortælling og autenticitet er de primære veksler. Hvad angår det første, prøvede jeg at læse teksterne, men måtte opgive, da jeg var ved at blive kvalt i de mange selvrefleksive klichéer: "And I don't know why I do the things I do/yeah I don't know why I never seem to make it through". Tramp er tydeligvis ikke en poet. Hvad angår det autentiske, ja så har Tramp her sit største problem. Lad os se det i øjnene: I en genre, hvor det handler om den grænseløse ærlighed, hvem vil så spilde tid på en Mike Tramp?
Keld Rud Nielsen

Spice Girls: Spiceworld
- Virgin
We're Only In It For The Money hedder et af Frank Zappas albums, et ironisk indslag over rockbranchens pengepugere. Men hvad har det med fænomenet Spice Girls at gøre, gruppen, der i bedste tegneseriekarikatur erobrede alle teenagehjerter med singlen *Wannabe* og siden har solgt over 18 millioner af debut cd'en *Spice*? Ikke andet, end at nogle udspekulerede bagmænd gnider sig frydefuldt i hænderne over denne succes, hvor fem syngepiger med sexappeal er blevet ført til tops med en stram markedsføring og ikke mindre end syv sponsorkontrakter i baglommen. Med andre ord, Spice Girls er en veltilrettelagt og altopædende vaginal pengemaskine, der én gang for alle har taget poppens mødom i takt med, at kasseapparaterne kører på højtryk. Ikke nok med det, *Spiceworld - The Movie* og en verdensturné er på bedding samt ikke at forglemme deres andet album *Spiceworld*. For at ingen skal være i tvivl, nævner pladeselskabet lige i forbifarten, at Spice Girls er det mest populære navn siden The Beatles (her gik man og troede, det var Oasis). På en måde en hån mod The Fab Four, men okay, så længe ordet "navn" bruges, går det vel. Kunstnerisk vil Spice Girls aldrig kunne få et eftermæle, når de er forsvundet ud af bagdøren med hænderne fulde, men hvad, pengene har de vel lov at ha'. *Spiceworld* er kun beregnet som ren underholdning, hvor tøserne og deres bagmænd prøver at afsætte en fabriksfabrikeret soulpop, der virker mere forloren end juleaftensand. Ét er dog sikkert, du vil blive propfodret så meget med kryddersild de næste måneder fremover, at lugten af fisk vil fremkalde brækfornemelser selv ved tanken om den Lille Havfrue.
Finn P. Madsen
Underholdningsniveau

Kunstnerisk niveau

Sleeper: Pleased To Meet You
- BMG
At Louise Wener kan andet end at kæfte op, og at Sleeper med deres tredje album har fået fat i en lunte, der er andet end en fuser, beviser *Pleased To Meet You* på eftertrykkelig vis. For siden debuten *Smart* har gruppen mest været kendt for deres frontfigurs kontroversielle udtalelser om alt lige fra politik til seksualitet. Netop det har givet en del lussinger i den engelske musikpresse, der ikke har regnet dem for ret meget andet end en flok medløbere i britpop-ræset. Sleeper, som nu er reduceret til en trio, har på *Pleased To Meet You* taget skeen i den anden hånd. Hvor deres sange før var gennemsigtige og uden den store variation, har de fået en tiltrængt dybde, hvor et mere personligt sangskriveri er ved at indfinde sig. *She's A Good Girl* med blæsere og Weners dybe croon emmer af ren tressernostalgi, mens den underlige døsige *Breathe* driver afsted som en atlet på valium. Selv i den kælne Pretendersagtige ballade *Miss You* og den sprintende *Firecracker*, hvor en ung viril Elvis Costello kigges dybt efter i sømmene, synes bandet at have tilføjet noget af sig selv. *Pleased To Meet You* lever værdigt op til sin titel, selv om Sleepers frøken modsat sikkert langt fra har ladet munden vaske i sæbe og gerne vil have det sidste ord.
Finn P. Madsen

Lisa Ekdahl: Bortom Det Blå
- BMG
Hvis islandske Björk er teknotrolden fra klipperne, er svenske Lisa Ekdahl visealfen, som bor i det grønne, bløde mos. Med sit nyeste *Bortom Det Blå* har alfen bevæget sig længere ud af skyggerne og opdaget nye swingende og gyngende sider af sin musik. Første gang, det rigtigt høres, er på *Två Lycliga Dårar*, hvor 50'ernes doo-wop-stil charmerende bruges til at fortælle historien om to elskende, der ler af og med hinanden. Manden bag Lisa Ekdahls nye lyd og arrangement er den svenske guitarist Georg Wadenius, som til dagligt bor i New York og derfor ikke ved, hvordan visealfen plejer at lyde. Selv om det ikke er nogen revolution, Wadenius har produceret, formår han alligvel flere gange at få Ekdahls små, tætte og inciterende sange til at swinge sig ud af traditionel svensk visetradition og danse til helt andre takter som på *Sakta, Sakta* og den helt uimodståelige svingende *Vill Ha Dig Kvar*. Den svenske visealf er begyndt at vrikke med vingerne.
Lars Nielsen

Lighthouse Family: Postcards From Heaven
- Polygram
Postcards From Heaven er duoen Lighthouse Familys anden cd og en længe ventet efterfølger til debutalbummet *Ocean Drive* fra 1995.
Med et tilbagelænet musikalsk overskud og en tro-på-sig-selv-attitude bevæger Lighthouse Family sig igennem de 10 postkort/skæringer på cd'en og viser en modenhed, som er kommet duoen til del siden *Ocean Drive*. Cd'en svinger mellem danseable grooves i numre som *Rain Cloud* med ægte Motown-appeal og *Once In A Blue Moon* med spadserende funkbas til stille melodramatiske ballader som *Sun In The Night* og *Lost In Space*. Check endvidere *Let It All Change*, der med sine hængende hip hop-trommer giver nummeret et anderledes udtryk og det smukke semiakustiske *Postcards From Heaven*, der med sine enkle harmonier og tætte sammenspil vidner om den engelske musikbranchens evne til gang på gang at skabe nye bands og stilarter på den musikalske stjernehimmel.
Henrik Bæk

G. Love & Special Sauce: Yeah, It's That Easy
- Sony
"Ja, så let er det", må være den flade fordanskning af titlen på amerikaneren G. Loves nye album. Dropper man det danske og udtaler titlen på drævent amerikansk, har man et rammende billede af *Yeah, It's That Easy*.
G. Love er nemlig svoren tilhænger af det enkle og humørsmittende beat, der befinder sig i hver en afkrog af dette uimodståelige album. G. Love er ganske enkelt indbegrebet af en groovy bluesrock, der ikke står tilbage for en lidt jazzet indgang til livets fortræffeligheder og hvad der ellers byder sig til undervejs.
Egentlig er der ikke så meget at sige om *Yeah, It's That Easy*. Albummet rummer nemlig det nødvendige melodimateriale, talentet og den hele rette holdning, *Yeah, It's That Easy*!
Jan Opstrup Poulsen

STØT AIDS FONDET

HUSK OGSÅ DEN INTERNATIONALE AIDS-DAG 1. DECEMBER

DENNE ANNONCE ER SPONSERERET AF
MUSIKMAGASINET GAFFA

PRØV det hele på Medie-højskolen

18 UGERS KURSUS
28/2-98 - 3/7-98

TV NYHEDSPRODUKTION
RADIONYHEDER
JOURNALISTIK
AVISPRODUKTION
FOTOREPORTAGER
MEDIER I SAMFUNDET
STUDIETUR

Ring nu
eller skriv efter brochure med
tilmeldingsskema

ESBJERG HØJSKOLE

Stormgade 200 - 6700 Esbjerg - Tlf. 7512 48 88 - www.eh.dk

Den Rytmiske Daghøjskole
forårssæson '98

LYDPRODUKTION OG STUDIETEKNIK
5 måneder fra 2. februar.
Intromøde 8. december kl. 10

MUSIKLINIEN
5 måneder fra 2. februar.
Intromøde 9. december kl. 10

DANS OG BEVÆGELSE
5 måneder fra 2. februar.
Intromøde 9. december kl. 14

Kig ind eller ring efter program og ansøgningsskema

Rytmisk Center
Vesterbrogade 107 E
1620 København V
tel 3122 5141, fax 3122 3441

Den Rytmiske Daghøjskole tilbyder endvidere en række linier på K.U.B.A. (tidligere Nøddeknækkeren), Øster Farimagsgade 16 B i Fotokunst, Billedkunst, Skrivekunst, Multimedie, Projekt, Musik Stanislavski, Fysisk teater og Lydstudie.
Ring efter program på tlf. 31 38 11 83

HOLSTEBRO HØJSKOLE
23 ugers forårsskole fra 4/1 1998

Klassisk musiklinie: Individuel undervisning, korsang, sammenspil,musikhistorie, teori, hørelære mm.
Teaterlinie: Teori, dramaturgi, skuespillerteknik, værkgennemgang, teaterproduktion.
Rytmisk musiklinie: Sammenspil, improvisationsteori, arrangement, komposition, lydstudieteknik mm.
Kunstlinie: Maleri, tegning, keramik, farve - og formlære teori,museumsbesøg mm.
Fællesfag: Filosofi, bevægelse, demokrati, folkemusik, international orientering, litteratur, kor mm.
Fællesarrangementer, foredrag, studierejser

Ring eller skriv efter brochure
HOLSTEBRO HØJSKOLE
Bisgårdmark 18, 7500 Holstebro
Tlf. 97 42 48 22

Unsigned From Denmark
- Rosa
At krisen kradsede ved DM i rock viste sig tydeligt i 1997. Enten er det de forkerte bands, som bliver udvalgt, eller er der bare for få bands med potentiale?
Godt nok udsendes der danske debut-cd'er som aldrig før, men til hvad nytte, når talentet mangler. Trods det udsender ROSA deres tiende udgivelse i Secrets-serien *Unsigned From Denmark* med 9 forskellige bands, der alle har udsendt egne udgivelser for de hårdt opsparede lommepenge gennem den senere tid. På albummet her, og som ved DM i rock gælder det samme, at der er for langt mellem snapsene, og originaliteten er det så som så med. Alt for ofte lænes der sig for meget op af de udenlandske forbilleder, og flere af produktionerne er for amatøragtige.
Godbidderne kommer til sidst på cd'en, århusianske Pocket Life har noget i gære med deres amerikansk inspirerede lo-fi rock, hvor *Flying Under Radar* og *You Should Have Been There* besidder det kælderstøv og den underspillede melodiøse intimitet, genren kræver. Begge sange, der på trods af deres miniput-agtige lyd vokser sig store ganske stille og roligt. Også Supersilent, ligeledes fra Århus, har fat i den rigtige ende, men på en mere udfarende i den glimrende *Let Me Out*, der trækker i tråde fra R.E.M., når de spiller med et sitrende og nervøst anslag. Er der et band, som synes grydeklar til kontrakt på *Unsigned From Denmark*, ja, så er det Haderslevbandet Sial, der har hevet teltpælene op og er flyttet til København. Selv om stilarten ikke er den, undertegnede dyrker mest, sparker de røv på en uhørt overlegen måde, som skal ledes længe efter af et usignet band. Guitarerne på både *Dogpile* og *W.C.* er tonsende tunge, mens rytmebunden slår triumferende atletiske smut, og vokalen snerrer arrigt som en bidsk køter i det heftige crossover kick, bandet så flot behersker. Lidt er bedre end ingenting, men næste gang burde ROSA på trods af de gode intentioner vente, til der er lidt flere bands på bedding med noget holdbart.
Finn P. Madsen

Anmeldelser

Metallica: Reload

- Vertigo/Polygram
Når et band bliver så umådelig stort som Metallica, kommer bandets musik til at betyde så meget og så meget forskelligt for så mange forskellige mennesker, at et hvert skridt i den ene eller anden retning bliver mødt af et ramaskrig i den ene eller anden lejr. Når et band bliver så stort, betyder det til gengæld knap så meget, hvad en skriverkarl nu en gang skulle mene om pladen. De fleste fans og ex-fans vil på forhånd have en mening om *Reload*. De gamle rotter, der stadig har våde drømme om dobbelte stortrommer og stiløvelser ud i thrashmetallen, vil holde sig langt væk fra *Reload*. Eller måske købe den for at dvæle i forargelsen. De nytilkomne fans, der gennem *det sorte album* og *Load* har lært at holde af metalrock, selvom de normalt mest er til U2, vil stensikkert købe *Reload*. Men på en måde er *Reload* èn udfordring til begge lejre. *Reload* har samme lyd og grundstil som *Load*, men

albummet er mere homogent og drøjere i brug. Det vil sige mindre hitappel. Her ligger udfordringen til Metallicas rockfans. Melodierne er lavet til at kunne modstå lang tids slitage, men det betyder også, at det varer længere, før de trænger ind til hjernebarken. På den anden side danner *Reload* perfekt bro mellem *det sorte album* og *Load*, så med mindre man virkelig sværger til Metallica, som de lød i 80'erne, er der ingen undskyldning for ikke at give *Reload* en chance. Her ligger udfordringen til Metallicas rockfans. Godt nok er der på *Low Man's Lyric* spor af noget, der kunne lyde som irsk folkemusik, og godt nok gæster Marianne Faithfull med vokal på *The Memory Remains*, men samtidig indeholder *Reload* også up-tempo-sange som *Fuel* og *Prince Charming* og to virkelige tunge svin i form af *Devil's Dance* og *Better Than You*. Oven i hatten smeder et af albummets mest imponerende numre, *Where The Wild Things Are*, Metallicas vanlige lyd med psykedelica. Det resulterer i noget, der kunne være 90'ernes svar på Led Zeppelins *Rain Song*. Selvom min ydmyge mening som skriverkarl ikke nødvendigvis får nogen betydning for dit eventuelle køb af *Reload*, må jeg som fan af bandet udtrykke min uforbeholdne begejstring for en sværere tilgængelig, men bedre samling sange i anden ombæring. Hurra.
Keld Rud Nielsen

Emotions: Emotions
- Replay
Det stærkt stigende cd-salg og de følgende ekstraindtægter begynder efterhånden at sætte sine spor hos pladeselskaberne. Aldrig er der blevet satset så meget på nye danske bands, og det betyder selvfølgelig også, at strømmen af mere eller mindre lovende bands på markedet er i kraftig vækst.
Hvis man ikke lige har et af disse lovende bands i kikkerten, bliver man nødt til at skabe et. Emotions er således et band bestående af gamle kendinge og lidt uprøvet fornyelse. De sikre kort i dette fortagende er de melodisikre brødre Michael (guitar) og Karsten Kolster (trommer), der var med til at gøre Nice Little Penguins til en succes.
Med Nice Little Penguins' driftsikre popperler i baghovedet kan det næppe vælte nogen af pinden, at debuten byder på en flot anrettet og let fordøjelig radiopop i et tidssvarende design, men med Kristina Holgersens kælne stemme og bandets overvejende veldrejede melodier bør Emotions kunne synge sig helskindet gennem den tætte tåge af håbefulde bands, der ønsker sig en plads i solstriben. Emotions er nemlig et friskt pust på den stadig gryende danske popscene, men forekommer endnu lidt blege i udtrykket, fordi de ofte forfalder til en noget kønsløs og programmeret poprock.
Der bliver dog eksperimenteret med lydtapetet undervejs, og Emotions vil meget gerne lyde lidt af undergrund, men ridser i lakken er der ikke ligefrem tale om. Alligevel rammer de næsten målet, når melodierne tager føringen, og giver søde mindelser om både Lovebites og Cranberries.
Jan Opstrup Poulsen

Porcelain: Perfect Daze
- Lidocaine
Med et afsæt i amerikansk lo-fi rock er der ingen fare for, at den københavnske kvintet Porcelain på deres debut *Perfect Daze* får det krystalklare glas til at slå revner, selv om der til tider bliver dækket op dertil. Med den pludselige eksplosive støj, som indhyller *Hurt Me* og *The Sun*, får gruppen forholdsvis meget ud af den spæde musikalske linie, de følger. Men det er i sange som *Hatesize* med sit gentagende og meget skarpe guitarflow, der sammen med den blødende og nervøst anlagte *Coward*, bandet finder sin styrke. Her spilles der dirrende intenst og helt ind under huden, til det gør ondt på en fejende smuk måde. Trods det underspillede viser Porcelain en trang til at eksperimentere ved at skabe små fordrejede lydlandskaber på *Un1/p1*, *A.U.F.* og titelnummeret. Det er bestemt ikke et dårligt kort at have i baghånden, når de skal justere trådene til det næste album.
Centreret omkring brødrene Peter Urban og Jesper Urban har Porcelain skabt et varmt og behageligt skjulested for fortabte sjæle med hang til at trække sig ind i sig selv.
Finn P. Madsen

The Wilsons: The Wilsons
- Mercury/Polygram
Amerikanske The Wilsons er et godt eksempel på, at den sikre fornemmelse for ørehængende kvalitetspop godt kan være arvelig. De to piger Wendy og Carnie er døtre af Beach Boys-geniet Brian Wilson, og de har allerede haft flere hits med deres forrige gruppe Wilson Phillips. Nu er de kun de to, og på deres nyeste udspil får de hjælp af farmand på et par numre. Han synger med og har endda skrevet cd'ens sidste nummer *Everything I Need* sammen med sin gamle Pet Sounds-partner Tony Asher - uden at det dog når fortidens højder. Selvom The Wilsons ikke laver genial pop, som deres far gjorde i 1966 og 67, så pumper de rigtige popgener rundt i dem. Harmonierne er flotte, sprøde og stiger konstant mod himlen, uden at de forsvinder som tom varm luft. Sangene har netop den rette blanding af dugfriskhed og drillende mønstre tegnet med smilet spirende i mundvigen, så charmen ikke bliver til vammel leflen for lette hits. The Wilsons har et godt eftermavn, og de lever op til det.
Lars Nielsen

SOUND CHECK

MUSIKERMAGASINET

DECEMBER 1997 - JANUAR 1998

Kæmpetest:
26 Guitarpedaler!

Nikolaj Foss
indbegrebet af dansk rock-lyd

Cand.rock.
Rockvidenskab pa universitetet

Allan Holdsworth
Guitarguruen stræber efter perfektion

Groovemaskiner i kamp
Akai vs. Ensoniq

Lars Ulrich
ind til metallet

5 705788 000031

KR. 40,-

Stor reportage fra BIPA EXPO • Sprogguide til musiker-slang • Gear & Lir – de perfekte juleonsker
Knud Møller hos gearspotteren • Andre Vinduer med Jonas Breum • 8 el-guitarer i mellemklassen
Korg Z1 synthesizer • Emagic Logic 3.0 • VHT rorcombo • Mackie aktive monitors • Sample CD'er

Nyt nummer ude 27/11-97

Anmeldelser

Jan O. Poulsen

Bedst lige nu

Nikolaj Nørlund: Nye Optagelser
Nye optagelser på gammeldags, der afslører dette årtis største danske sangskrivertalent.

D:A:D: Simpatico
Danmarks rocktog nummer 1 er tilbage i det gammelkendte spor.

Det stigende salg af cd'er og voksende konkurrence, der presser priserne ned og tilbyder de bedste bagkataloger til en yderst favorabel pris. Der skulle ikke være problemer med julegaverne i år.

Værst lige nu

At der skal smækkes med dørene på spillestedssuccesen Vega, før kommunen letter på låget til pengekassen. Hvornår lærer kommunerne, at rytmiske spillesteder koster - rigtig mange - penge, og hvornår lærer spillestedslederne, at der ingen penge er at hente?

Dissing, Dissing, von Daler & Dissing
- Joker Records

31 år som professionel troubadour. Poul Dissing har med sit originale udtryk hele tiden befundet sig i centrum for danskernes opmærksomhed - hadet eller elsket. Han har optrådt solo og duo med gode venner, eller i orkestre som Burning Red Ivanhoe, Tango Orkestret og New Jungle Orchestra.

På den nye cd er han i selskab med sine to sønner, Rasmus og Jonas samt Asger von Daler, som er søn af Dissings mangeårige medmusikant, violinisten John von Daler. Poul Dissings udtryk virker ikke mere overraskende, for vi kender det jo, og cd'en er da heller ikke en epokegørende milepæl i Dissings produktion. Den er "tilbage til rødderne", blues, blues, blues og blues på den danskeste måde, som om bluesen havde sin oprindelse i København og omegn. Repetoiret er en blanding af gamle og nye sange akkompagneret af to guitarer, mundharpe og keyboard - gyngende og vuggende smages der på livet og åbnes op for et univers, hvor tiden er en underordnet faktor, og det er da noget af et tilbud i vores travle lykkeland.

Jens Villy Pedersen

Joe Jackson: Heaven And Hell
- Sony

Den begavede sanger og sangskriver Joe Jackson har ikke haft det videre let på det kommercielle marked efter hans millionsælgende *Night And Day* helt tilbage fra 1982. Men den bredtfavnende englænder har til gengæld ikke leflet for hitlisterne, men har eksperimenteret med de fleste af populærmusikkens ansigter.

90'erne har dog ikke budt på videre interessante udspil fra Jacksons hånd. Det rådes der til dels bod på med den usædvanlige *Heaven And Hell*, der er typisk Jackson, fordi den netop blander de forskellige genrer. Her drejer det sig helt eksakt om en sammenkobling af klassisk og popmusik.

Heaven And Hell er tilnærmelsesvis opbygget som et konceptalbum og kredser om de syv dødssynder som tema. Med sig har Jackson inviteret musikere fra både den klassiske musikverden og popscenen. Her medvirker blandt andet sangerinderne Suzanne Vega, Jane Siberry, sopranen Dawn Upshaw og violinisten Nadja Salerno-Sonnenberg.

Selv har Jackson en meget tidlig fortid som klassisk violinist, og hans faglige interesse for den klassiske musik er sandsynligvis årsagen til, at den så ofte halsbrækkende sammensmeltning af klassisk og pop tilnærmelsesvis lykkes for Jackson. Bedst er *Heaven And Hell* imidlertid, når den nedtoner de elektriske virkemidler og lader Suzanne Vega eller Jane Siberry føre tonen, og i sine bedste øjeblikke kan det minde om Elvis Costellos vellykkede samarbejde med The Brodsky Quartet. Til gengæld kan den også virke direkte vammel, når Jackson banker løs i pianoet og et ekko af Supertramp lægger sig tungt over klangtonerne.

I sidste ende trækker Jackson alligevel det længste strå med et noget svingende udspil, der bestemt har sine kvaliteter, og byder på en velsignende musikalsk nysgerrighed.

Jan Opstrup Poulsen

Suzann Rye: Coming Back For More
- Elap Music

Den danske sangerinde Suzann Rye har udsendt debut-cd'en *Coming Back For More*, og med coverversionen af Celine Dions *Because You Loved Me*, der blev udsendt på single i starten af året, har Suzann Rye fået det hit, som mange debutanter kun tør drømme om.

Coming Back For More er produceret af det kendte makkerpar Mike Stock og Matt Aitken, der i slutningen af 1980'erne gjorde sig specielt bemærket som 2/3 af Stock, Aitken & Waterman, bagmændene bag Rick Astley, Kylie Minogue og pigegruppen Bananarama. Stock & Aitken har tegnet kontrakt på at udgive ikke mindre end fem albums med Suzann Rye, som dermed er stillet en international karriere i udsigt. Det er alt sammen meget godt, hvis ikke det lige var fordi, at Stock & Aitken med deres overforbrug af samplinger og monotone trommemaskiner præger lydbilledet totalt. Alt for mange numre på cd'en kører i samme disco-tomgang uden de store overraskelser, og hvor Suzann Ryes stemme desværre levnes for lidt plads. Kun på de mere stille numre som *We Should Be Together* og *Shoulder To Cry On* beviser Suzann Rye sit virkelige sangtalent, og symptomatisk for cd'ens ti numre samt to remix er det de bedste numre. Så hvis man forventer en stor musikalsk oplevelse, er *Coming Back For More* en skuffelse, idet der imidlertid ikke er tvivl om, at cd'en vil skabe glæde i enhver forsamling, hvor der skal sættes skub i dansegulvet. På den konto har *Coming Back For More* sin musikalske berettigelse, men når det er sagt, så skal der anderledes boller på suppen, hvis Suzann Rye skal blive andet og mere end blot en døgnflue, som man tidligere har oplevet det med førnævnte Rick Astley og Blackbox.

Henrik Bæk

På Slaget 12: Ro Mit Hjerte
- Elap Music

Danskpop er andet end Richard Ragnvald, Johnny Reimar og Dorthe Kollo, det er også På Slaget 12 fra Århus (hvis I skulle have glemt det). Gruppen blev dannet i 1984 af blandt andre guitaristen og sangskriveren Niels Kirkegaard, som tidligere har spillet med i Erling Erlang & Trio, og sangeren Ann-Mette Elten, som tidligere havde været musiker i Frelsens Hær i Aalborg. På seks plader har de siden 1986 sat musik til kaffemaskine-poesi om parcelhuslivets små glæder, hyggelige minder og tårevædede tragedier. Det samme gør sig gældende på den nye *Ro Mit Hjerte*. Produktionen er klar; trommerne lyder, som om de er indspillet i en flyhangar, Kim Sagilds guitar er velafbalanceret og Ann-Mette Elten synger ufortrødent linier som "Zap forbi de fremmede kanaler. Vi forstår det ikke, når de taler. Stil antennerne ind på mine læber. Sluk for de politiske skandaler". På Slaget 12 leverer underlægningsmusik til kakkelbordets glæder, og jeg vil til enhver tid byde uventede og uvelkomne gæster på *Ro Mit Hjerte*.

Lars Nielsen

Nikolaj Nørlund: Nye Optagelser
- Sony/Columbia

Sangskriverrollen byder ofte på en tilknappet verden, hvor slidsomt arbejde er den eneste farbare vej, hvis man vil nå noget. Dyrker man den dybde, der ligger i sangskrivningen, kræver det nemlig ikke kun talent, men også en anselig mængde tålmodighed. Det gælder for en Poul Krebs, en C.V. Jørgensen, en Allan Olsen, en Lars H.U.G. og selvfølgelig også en Nikolaj Nørlund.

Med *Nye Optagelser* kan Nikolaj Nørlund høste frugterne af et målrettet og tålmodigt arbejde, der begyndte for seks år siden med Trains and Boats and Planes' debut *Hum*, gik over lo-fi projektet Rhonda Harris og foreløbigt kulminerede med sidste års roste fortolkninger af Michael Strunge på albummet *Navnløs*. Ikke et målrettet stykke arbejde forstået på den måde, at Nikolaj Nørlund for 6 år tilbage satte kursen mod en selvstændig dansk sangskriverrolle, men fordi sangen altid har været det absolutte omdrejningspunkt for Nikolaj Nørlund.

Derfor havde hans ellers så fine dansksprogede debut *Navnløs* sine begrænsninger, da for meget var lagt fast på forhånd i Michael Strunges kuldskærende digte. På *Nye Optagelser* er

Nikolaj Nørlund helt fri af forudbestemte bindinger, hvilket høres tydeligt på dette årtis flotteste dansksprogede "debut". Man skal helt tilbage til Lars H.U.G.s skelsættende album *Kysser Himlen Farvel* fra 1987 for at finde et album af samme karakter og tyngde.

Men hvor Lars H.U.G. rystede godt og grundigt op i en henslumrende dansk rock og popscene, så går Nikolaj Nørlund stille med dørerne i sit musikalske udtryk. Her følger han forsigtigt op på de senere års dyrkelse af lo-fi genren og hans altid store beundring for Neil Young. *Nye Optagelser* er derfor en meget gammeldags plade i sine virkemidler, men yderst moderne i sit udtryk, da han fint indfanger eksistensen anno 1997. De tydelige inspirationer er en tidlig Bob Dylan, et forfinet Tindersticks, et flippet Steppeulvene og en altid søgende Neil Young. Forbillederne fejler bestemt ikke noget hos den ambitiøse Nikolaj Nørlund, der med afsæt i ovennævnte notabiliteter kan præsentere et overbevisende album, hvor han med sine kokette Eik Skaløe-fraseringer synger både sanseligheden og den maskuline sensualitet tilbage i dansk rock.

Ikke overraskende har der været ekstrem fokus på forventningerne til hans danske tekster, og her må man virkelig beundre Nikolaj Nørlund, der bevæger sig i et enkelt og meget forståeligt poetisk univers. Han har en historie at byde på i hver enkelt sang, og budskabet eller oplevelsen går rent igennem, hvilket gør ham fortjent til titlen sangskriver. Med *Nye Optagelser* går den danske rockscene derfor en tryg fremtid i møde.

Jan Opstrup Poulsen

The Corrs: Talk On Cornes
- Atlantic/Warner

Med 1995-debuten *Forgiven, Not Forgotten* skulle de fleste være klar over, hvem The Corrs er, ellere rettere sagt, så har de fleste ikke kunnet undgå at høre dette irske orkester og deres sentimentale keltiske poprock.

På opfølgeren *Talk On Corners* fortsætter The Corrs deres lettere farveløse udgave af de irske musiktraditioner i en yderst moderne indpakning, så det heller ikke bliver for autentisk. The Corrs har nemlig absolut intet med den stolte irske musiktradition at gøre, selvom de har fået de fremragende Chieftains til at medvirke på en maltraktering af Jimi Hendrix' *Little Wing*.

Der er masser af fløjter og violiner på *Talk On Corners*, men det ændrer ikke på den kendsgerning, at The Corrs er et udpræget keyboard-orienteret popband, der bruger disse instrumenter som iørefaldende underlægning. Det bliver bare aldrig særlig spændende, men forbliver gabende kedeligt.

Jan Opstrup Poulsen

Prøv det nye 8 spors lydstudie på:

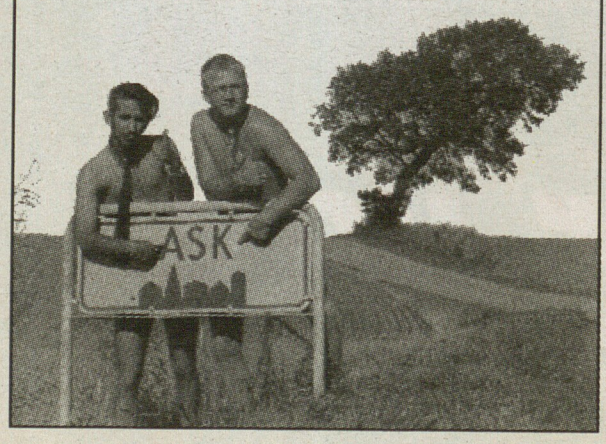
Ask Højskole

Kursusstart d. 12/1 1998

Skolen er **uden liniefag**, og du kan derfor frit sammensætte dit skema udfra 30 forskelige fag, bl.a. **musik, filosofi, religion, foto, kampsport, teater** og mange flere.
På 20 uger når du mindst 10 -15 fag.
Nyt på skolen: **internet**

Ask Højskole er beliggende lige udenfor **Århus** og har plads til **70 elever**.

Ring og få en brochure tilsendt på tlf. 86 92 71 95.

Vi har det hele.... og lidt til!

Technics PX-222

13.995,-

- 88 vægtede tangenter
- 32 toners polyfoni
- 6 lyde, chorus og rumklang
- 2 lyde ad gangen
- 3 anslagstyper, transponering
- host terminal
- 2x40 watt.

Roland E-14

Dette keyboard er rigtig godt til prisen

3.700,-

- 223 instrumenter
- 8 trommesæt
- 39 lydeffekter
- 24 toners polyfoni
- Keyboardet
- Anslagsfølsom

Midiman Keystation Pro

1.695,-

Midi controller keyboard

- 49 normal størrelse tangenter
- Anslagsfølsomt
- Direkte GM programskift

COMING SOON TO AN AAGE NEAR YOU

Akai DPS12 Harddiskrecorder

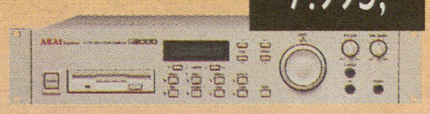
13.995,-
Forventet pris

- 12-spors desk-top harddiskrecorder med prof. lyd til små penge
- 8 spors samtidig optagelse
- 250 virtuelle spor
- Ingen data-kompression
- 6 balancerede indgange med 18 bit A/D konvertere
- Mulighed for indbygning af effektkort
- Forventet levering: December
- Indbygget 1Gb JAZ-drev for merpris 2.995,-

Akai S2000 Sampler

7.995,-

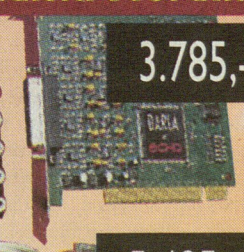

- Stereo ind-og udgang
- Samme lydkvalitet som S3000XL
- SCSI er standard
- Kan udbygges med SIMM-Ram, Flash-rom, effekt kort, 8 udgange og digital in/out (AES/EBU)

PCI kort fra EVENT til harddiskrecording

Event Darla

3.785,-

- PCI lydkort til PC og Mac
- 2 inputs og 8 outpouts
- Asio-driver til Cubase VST

Event Gina

NYHED!

5.485,-

- PCI lydkort til PC og Mac
- 2 in / 8 out interface
- S/PDIF digital I/O (op til 24 bit)
- 20 bit AD/DA, 128 X oversampling konvertere
- 98 dB dynamisk spændvidde
- ASIO driver til Cubase VST

Epiphone Les Paul Standard

5.195,-
Uden vibrato

- Rosentræs gribebræt
- pickup´s: 2 x humbucker
- Farve: metallic gold, sort silver honey burst, herritage cherry sunburst trans. red trans. amber

Med vibrato kr. 5.395,-

Zoom 505 Guitar

1.295,-

Programerbar Guitar-multieffekt. Distortion, chorus, delay, reverb, tuner, wah samt compressor

Zoom 2020

2.895,-

Compresor, wah, distortion, eq, chorus flanger, reverb, delay, phaser, tremolo, pitch shifter samt eq

Marshall VS-65R

4.695,-

- 65 watt combo
- 2 kanaler ren og forvrænget
- bas, diskant og contour kontroller
- 2 stk. ECC 83 rør, rumkl.,1 stk. 12" højttaler

Komplet 400w Sang og PA anlæg

- 2x200 watt powermixer
- 6 kanaler / 2 stereokanaler
- digital rumklang m. presets
- 7 bånds EQ for main og monitor
- phantom power
- tape in/out
- 2 høttalerstativer
- 2 vocal mikrofoner
- 2 højttalere m. 12"+horn eller 15"+horn
- alle tilslutningskabler

Chockpris med 12"+horn højttalere → 10.995,-

Chockpris med 15"+horn højttalere → 11.995,-

Pearl Export

5.995,-

SPECIAL AAGE PRIS!

- 12", 13",16", 22" & 14" Snare
- Komplet med hardware og stol
- Normalpris: 8.995,-

Se vores kæmpe udvalg af musikinstrumenter -både i København og Århus!

AAGE JENSEN

Musikhuset Aage Jensen A/S
Web: www.aage.com • E-mail: info@musikhuset.dk

Åbenrå 1-3 og Landemærket 27-29 • København K
Telefon 33 14 29 00 og 33 14 50 09

Vestergade 35 • 8000 Århus C
Telefon 86 19 06 44

Båndsalat

Ved: Nils Harbo

Musikmagasinet GAFFA og Sparekassen Thy præsenterer: Bellybutton

Bellybutton
Info: 20 81 22 16

En hammerhård længerevarende influenza kan intet stille op mod den strenge GAFFA-redaktørs deadlines. Selvom mit hoved er omsluttet af en glasklokke og min krop bevæger sig i slow motion, insisterer en ægte jysk redaktør på, at stoffet når frem: avisen skal ud. Så jeg er nødtvunget opstået fra mit feberleje og prøver desperat at fægte mig vej gennem stabler af bånd, for atter en gang at kunne give en stribe undergrundsband et par ord med på deres vej mod berømmelse, rigdom og skattegæld. Ud af de første febertåger dukker så dette her Thistedband op, der med hjælp fra diverse fonde og med forhåndstilsagn fra Sparekassen Thy (der gerne påtager sig at aftage de første 100 eksemplarer) har begået en promocd med fire numre. Melodiøs og storladen engelsk inspireret rock, spillet af fem musikere i alderen 19-21 år. Måske stadig en smule famlende i kanten, men melodimaterialet er overlegent, og ordene formidles rigtigt smukt af frontsanger Simon Agger. Musik, der i perioder giver sig god tid og andre gange trykker den rastløst af. Et meget positivt bekendtskab, men først når rutinen og sammenspillet bliver bedre, kommer der flere båndspoler.

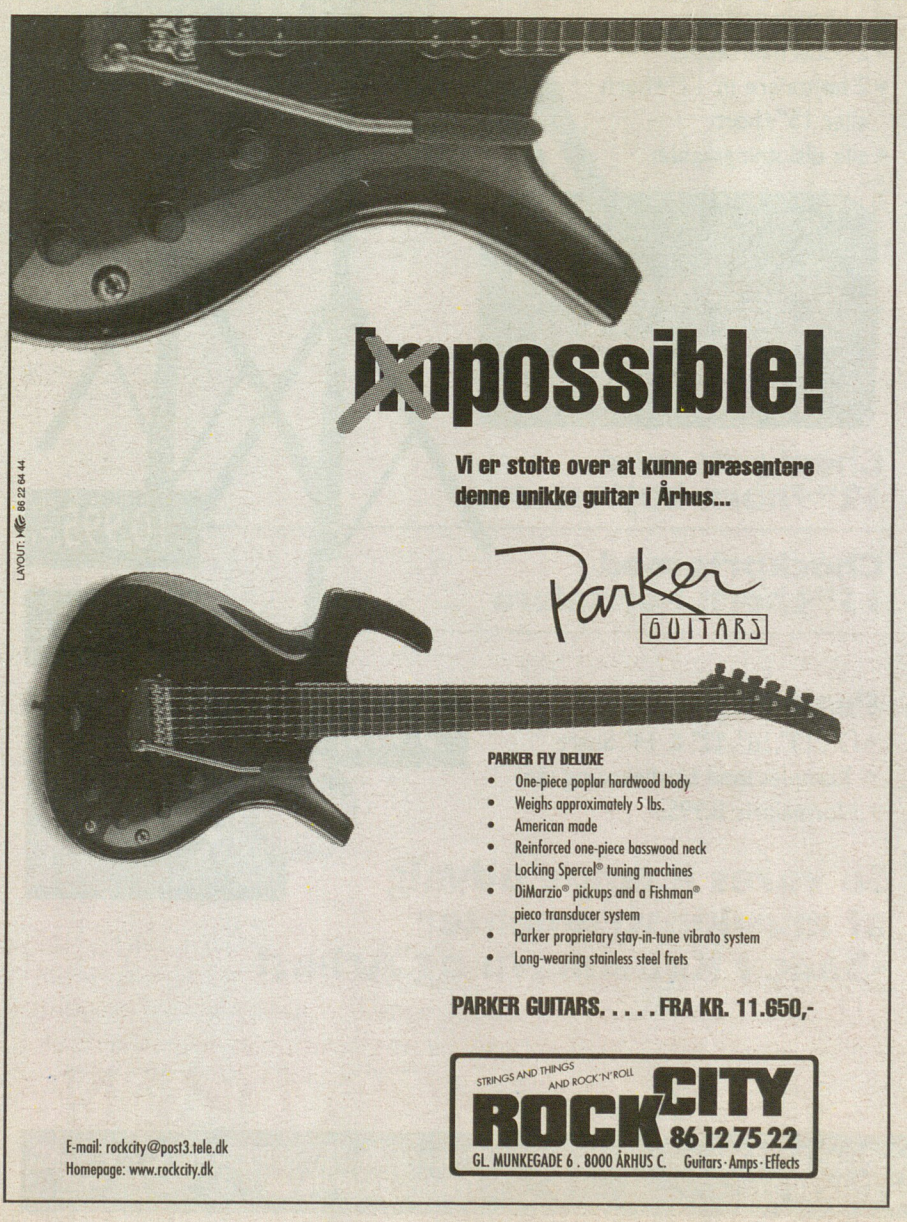
Sonic Machine
Info: 75 53 81 77
Af en eller anden årsag har det på det sidste væltet inde med meget tunge bånd til salatredaktionen. Det er lidt synd, for den gamle redaktør må - om end nødtvunget - ærligt erkende, at han har lidt svært ved at give trash og metalbands fair behandling, da det ikke er musik, han har et særlig intimt forhold til. Esbjergensiske Sonic Machine er imidlertid et af de bands, der gør størst indtryk og fejer al tvivl til side. Det band kan gøre en syg mand rask. De fem musikere spiller djævelsk dragende, som en okkult forførende lydmaskine, der tungt og massivt maser alt på sin vej og efterlader dybe spor i sjælen på tilhørerne. De fleste sangmelodier består kun af en eller to toner, men i munden på leadvokalist Tune Sønderby lyder de som store dæmoniske symfonier. Et tungt band, der ikke dyrker de hidsige tempoer, men formår at bevæge sig i mere træge, men klippefaste tempi. Sonic Machine er et stærkt vestjysk indslag på tung-scenen, og det fortjener større opmærksomhed.

Cheese
Info: 33 25 28 15
Cheese er en kvartet, der kommer fra den københavnske omegn og spiller musik i omegnen af Oasis og andre engelske rockgrupper med vægt på det melodiske. Besætningen er også den klassiske Beatles-line-up med to guitarer, bas og trommer og i det hele taget står det britiske stærkt i gruppens lyd. Efternavnene 2 x Hansen og 2 x Steen afslører, at der er tale om to brødrepar. Bandet fungerer da også godt sammen. Desværre er sounden på cd'en med hele 12 numre ikke særlig befordrende, forstået på den måde, at hvis musikken var blevet bedre produceret, ville Cheese meget bedre komme til sin ret. Det er som om, at der er en dyne af træthed og uengagerethed over det meste af cd'en, og man orker ikke rigtigt at lytte på hele pladen. Det er faktisk synd, for det virker som om, at Cheese, med de mange gode guitarfigurer, gode melodier og flot korarbejde har potentiale til meget mere end de to spoler, de nu får tildelt.

Skarn
Info: 66 14 21 15
I sidste udgave lagde jeg mig kraftigt ud med et par bands, der spillede gammel musik (fra 1979 og 1987), og jeg havde den store tilsvinekniv fremme. Skarn kommer fra Odense og de spiller også gammel musik; eller ihvertfald musik, der er inspireret af gammel dansk sangtradition. Skarn bruger violin, fløjte, trommer og sang som de blander med rockmusik, på samme måde som 70'ernes folkbands, Fairport Convention, Spillemændene med flere. - en tradition, som Lars Lilholt i mange år rastløst har søgt at forny. Men Skarn ønsker ikke at forny. De leger i stedet med de gamle formler, 6/8-takt, molmelodier og nyskrevne tekster om piger & karle, mosemænd, violinspillemænd og andre fornøjelige personager fra forlængst forsvundne århundreder. Her er det så, at jeg burde svinge slagterkniven igen, men influenzaen har gjort mig svag. Faktisk synes jeg, at det her er godt og særegent udført. Ja, selv lyden af en violin oplever jeg som smuk (ganske vist kun i et meget kort øjeblik, men det var der...). De fem odenseanske spillemand kaldte sig tidligere Tangle Roots og mener selv de nu under navnet Skarn spiller støjfolk. Jeg kan godt høre folk, men støjen hørte jeg ikke under mine gennemlytninger. Nu, da Sorten Muld har pløjet et stykke af furen i forvejen, kunne det være, at Skarn som det specielle projekt, det er; kunne opleve succes hos det rette og åbne publikum.

Triangle
Info: 35 36 63 96
Triangle er en rocktrio, der spiller musik inspireret af navne som Led Zeppelin, Primus og danske Kashmir. "Overlegen 90'er rock" skriver bandet i deres pressemateriale. Det er et citat fra Båndsalat juni 1996, hvor jeg havde bandet under behandling første gang (så det må jeg jo hellere stå ved). Dengang havde bandet base i Åbenrå, men det nye telefonnummer tyder på, at bandet nu har base i København. Musikken er stadig overlegen, funky, rå, småpsykedelisk, og Kasper Eistrup fra Kashmir har produceret. Triangle er ikke så legesyge som Kashmir, men gaber heller ikke over alt for mange stilarter, noget der personligt altid har irriteret mig med Kashmir. Triangle griber mere fat i den hårde alvor og har også en melankolsk tone i begge numre på promo-cd'en. Udmærket rockmusik, men de to store spørgsmål er: Aflivede Kurt Cobain ikke både sig selv og grunge, da han skød sig for panden i 1994? (Var det for resten i 1994 - det virker som hundrede år siden). Har vi noget at bruge grunge til her på tærsklen til 1998? Det må Triangle selv ud for at bevise, og først da kan det blive til flere båndspoler.

Tør du også være med i Båndsalat, så send bånd , cd, pressemateriale og fotos m.v. til båndsalatredaktør Nils Harbo. Vigtigt: Mærk alt materiale med tydelig navn og telefonnummer. Ønsker du dit materiale retur, hvis det ikke er blevet omtalt, så vedlæg frankeret svarkuvert. Send dit bånd til: Musikmagasinet Gaffa, Sjællandsgade 92, 8000 Århus C. Mærk kuverten "Båndsalat".

Jubilæum

PulæJam Part 10

Pulepris 80 kr.

100% HipHop

Rap - DJ Shows

Break Dance - Graffiti

26. december 1997 20.00 - 05.00

Amager Bio Øresundsvej 6 - Bus 2, 11, 12, 13, 28, 350 S, 250 S.

KØB DIN BILLET I FORSALG FRA 26 NOVEMBER:

KBH: Street Dance, Drop Dead 3332 0073, Unda´ground 3311 9095.
ROSKILDE: Drugstore 4632 0024. ÅRHUS: Fozz 8612 9017, Street Dance.
ODENSE: Xtreme 6612 9019. MALMÖ: Fonk.

SUPPORTED BY BY MUSIKMAGASINET GAFFA

Funhouse GRAPHICS

Vil du spille i band?

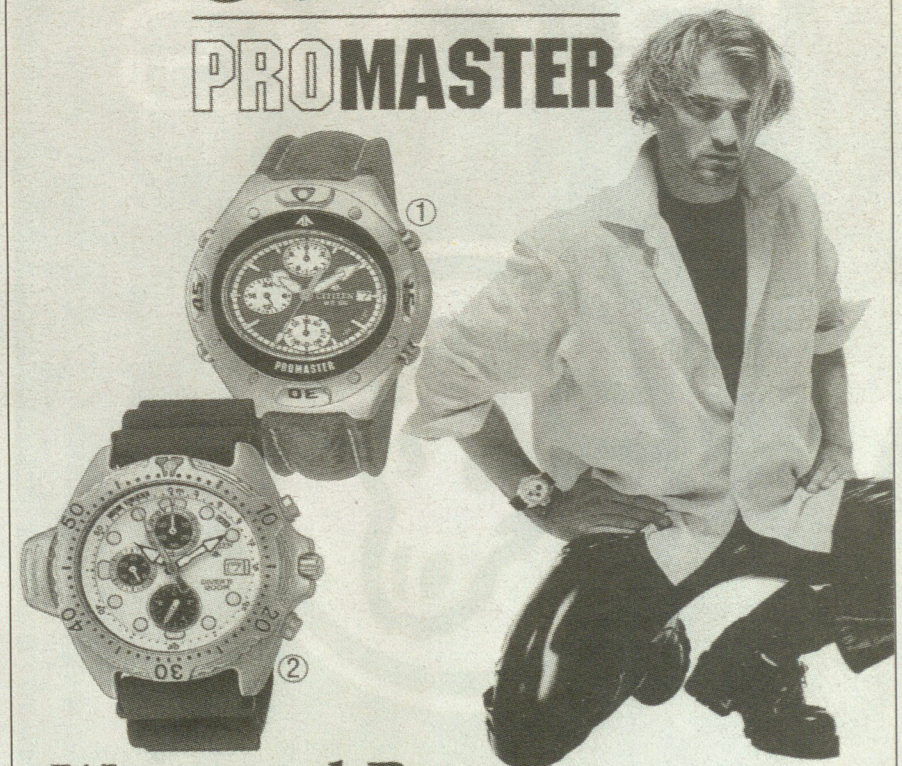
Musikkurser året rundt
Eget studie

- 16 uger fra 4. januar og 30. august
- 8 uger fra 1. juni 1998

Vallekilde Højskole
Ring efter ny brochure
4534 Hørve
Telefon 59 65 60 45
Telefax 59 65 66 30
www.vallekildh.dk.

CITIZEN

PROMASTER

Wave and Rave...

Nye farver, nyt design - High-Tech til visning af tid på jobbet og i fritiden. Time goes colour.
① CITZEN Neofleet Alarmchronograph med dato, helstål, 100 m.vandtæt. Vejl. udsalg kr.1745,- ② CITZEN Aqualand chronograph med elektronisk dybdemåler, dato, helstål, 200 m. vandtæt, 3 års garanti! Vejl. udsalg kr. 3995,-

CITIZEN
2 YEAR GUARANTEE

PROMASTER specialister oplyses på Tlf 6478 1560

B:O:G

kr. 139,95

hos bog- og pladebutikker

Venue '98

29. - 31. januar & 1. februar

DANMARK

Stor København:
Loppen, Rust, VEGA, Stengade 30, Pumpehuset og Forbrændingen
Odense:
Rytmeposten
Bornholm:
Bornholms Musikhus
Århus:
Husets Musikteater og Musikcafeen
Ålborg:
1000Fryd og Studenterhuset
Haderslev:
Panic
Kolding:
Pitstop
Vordingborg:
Biografen

SVERIGE

Malmø:
KB
Helsingborg:
The Tivoli
Lund:
Mejeriet

SE VENUEFESTIVALENS PROGRAM I GAFFA 6/1-98

Carlsberg

MUSIKMAGASINET GAFFA

Koncerter

VEGA
MUSIKKENS HUS
ENGHAVEVEJ 40 - KBH. V

Lørdag 29. november kl. 20
MORRISSEY

Søndag 30. november kl. 20
ERASURE

Torsdag 4. december kl. 22
DENMARK KYED

fredag 5. december kl. 22
FUNKY CATERING

Fredag 12. december kl. 22
SELVSVING
Satirekoncert med Læderhalsene

Lørdag 13. december kl. 23
KOXBOX

Lørdag 13. december kl. 24
ALEX REECE

Torsdag 18. december kl. 22
EL VEZ
"Merry Mex-mas"

Fredag 19. december kl. 22
LUKSUS
MOI CAPRICE

Fredag 26. december kl. 23
BJØRN SVIN

Fredag 2. januar kl. 19
SORT SOL
CV.JØRGENSEN
NIKOLAJ NØRLUND
DEEPFRIED TOGUMA
PUDDU VARANO
FUTURE 3 - LOIS
ET STÆRKT BEGRÆNSET ANTAL BILLETTER SÆLGES FRA 5. DEC.
Arrangeret af LO-Ungdom & Vega i anledning af LO's jubilæum

Fredag 23. januar kl. 20
PORTISHEAD

Mandag 2. februar kl. 20
PUFF DADDY AND THE FAMILY

Søndag 8. februar kl. 20
GREEN DAY

SIDSTE CHANCE
FOTOUDSTILLING MED
ANTON CORBIJN
VERDENS STØRSTE ROCKFOTOGRAF
KØRER T.O.M. 7. DECEMBER
Tirsdag - Fredag 17.00 -20.00
Lørdag & Søndag 14.00 - 20.00
FRI ENTRE
SALGSUDSTILLING
billeder, bøger og plakater

info om vega:
net: www.vega.dk.
eller telefon: 33 25 80 12

billetter til vega:
billetnet 38 88 70 22
sexbeat, baden baden & posthuse
sverige: julius

vejen til vega:
5 minutter fra hovedbanegarden & enghave station
bus 3 & 16 til døren.
få minutter fra bus 6, 10, 550 & 650
Døren åbnes een time før koncert.

Carlsberg

RUST
GULDBERGSGADE 8 · 2200 KBH N · 31 35 00 33
FORSALG: BILLETNET: 38 88 70 22
SIDSTE NYT: WWW.RUST.DK

Mandag d. 1. december/Entré 40
DOG FOR A DAY
Tirsdag d. 2. december/Fri entré
GUTRIX (S)
Onsdag d. 3. december/Entré 40
MARY COUGHLAN (IRL)
Torsdag d. 4. december/Entré 50
M@LKDEKOJN
Lørdag d. 6. december/Fri entré
MULU (UK)
Mandag d. 8. december/Entré 60
SUPERCHUNK (USA)
Tirsdag d. 9. december/Fri entré
POLYTONE
Onsdag d. 10. december/Entré 50
LOVEBITES
Torsdag d. 11. december/Entré 50
JODELLADIES
Tirsdag d. 16. december/Fri entré
GIRLFRIEND
Onsdag d. 17. december/Entré 40
PUPIL
Torsdag d. 18. december/Entré 50
LOIS
Tirsdag d. 23. december/Entré 70
BURNING RED IVANHOE
Onsdag d. 24. december/Fri entré
AFTER JULETRÆS PARTY
Tirsdag d. 30. december/Entré 40
NATURE™
Onsdag d. 31. december/Entré 150
NYTÅRSGALLA
M.BLA. PUDDU VARANO
Tuborg gør noget ved musikken
Natklub Tors, fre & lør 24-05

LOPPEN
CHRISTIANIA
FRE.-LØR. KL. 22-05 ANDRE DAGE 21-
DECEMBER 97

ONSDAG D. 3. ENTRÉ
BATES MOTEL (S)
CRY (S) + GRINNERS

TORSDAG D. 4. ENTRÉ
NATURE™
MASTERFATMAN + NILS LASSEN
+ TOKYO COMBO

FREDAG D. 5. ENTRÉ
FUTURE DISCO
LIVE HOUSE + DJ'S

LØRDAG D. 6. FORSALG KL. 21
THA ALKAHOLIKS (US)

ONSDAG D. 10. ENTRÉ
HALF JAPANESE (US) +
FRITZ BONFILS
& TRIPTYCON

TORSDAG D. 11. FORSALG
CLEMENS

FREDAG D. 12. ENTRÉ
PUPIL
DJ BAGGE

LØRDAG D. 13. ENTRÉ
BURNING RED IVANHOE
NATDISCO: DJ SOUNDGAZM

ONSDAG D. 17. ENTRÉ
KOSMISK BANKO

FREDAG D. 19. FORSALG
JULESHOW
DÜREFORSØG M. GÆSTER
NATDISCO

FORSALG: BILLETnet 38 88 70 22
BADEN-BADEN 33 15 40 35
SEXBEAT 33 12 82 92

COPENHAGEN JAZZ HOUSE
Moderne jazz - og det der ligner - af høj kvalitet mindst tre dage hver uge.
Niels Hemmingsens Gade 10
Tel: 3315 2600 cafe: 3315 4700
IntetNet: www.jazzhouse.dk

GOD JUL

PARK CAFE
DECEMBER 1997

Ons. d. 3. kl. 21.00 - entré/forsalg
Eagle-Eye Cherry (S)
Torsdag d. 4. kl. 23.00 - fri entré
Ebony Jam
Fredag & lørdag d. 5./6. kl. 24.00 - entré
Noisy Neighbours m/ Bobo Moreno
Tirs. d. 9. kl. 21.00 - entré/forsalg
Peter Smith
Ons. d. 10. kl. 21.00 - entré/forsalg
Juice
Torsdag d. 11. kl. 23.00 - fri entré
The Beverly Hills
Fredag & lørdag d. 12./13. kl. 24.00 - entré
Bryan Adams Jam
Acoustic
Søndag d. 14. kl. 20.00 - entré
Bent Jædig Trio
Torsdag d. 18. kl. 23.00 - fri entré
Bowie Jam
Fredag d. 19. kl. 24.00 - entré
Otis Redding Jam
Lørdag d. 20. kl. 24.00 - entré
Roy Richards
& His Funky Friends
Søndag d. 21. kl. 20.00 - entré
Fabeldyr
Tirs. d. 23. kl. 21.00 - entré/forsalg
Lille Juleaftensfest i selskab m/The Fatman Guru Orchestra
Onsdag d. 24. kl. 24.00 - fri entré
Efter Juleaften m/T. Clements Quartet
Tors./fred./lørd. d. 25./26./27. kl. 23.00 - fri entré
Efter julehygge m/Clements Blue Corner + special guests
Ons. d. 31. kl. 22.00 - entré/forsalg
Parks kæmpe nytårsfest
m/ Paul Fontaine Orchestra, Kit Cats & Dj's. Årets største fest i 2 etager & med masser af surprises & kæmpe festfyrværkeri.

PARK
Osterbrogade 79 • 2100 Kbh. Ø
Tlf.: 31 42 62 48 • Fax: 31 42 62 61
www.parkcafe.dk - info@parkcafe.dk
Tuborg...gør noget ved musikken

SPUTNIK
FREDAG D. 5/12
PUNK NIGHT 1
SCREAMIN´ ERIC & THE ERECTIONS · CIRKLE A
KL.21:00 ENTRÉ: 30,-

LØRDAG D. 6/12
PUNK NIGHT 2
CEREBELLUM
KL.21:00 ENTRÉ: 30,-

LØRDAG D. 13/12
SILENT NIGHT 1
LEARNING
FROM
LAS VEGAS
FRI ENTRÉ

FREDAG D. 19/12
SILENT NIGHT 2
SPARKEYS
FRI ENTRÉ

STURLASGADE 14 2300 S
TLF: 3296 9012

Forbrændingen
en spyklat fra stationen
Vognporten 11 • Albertslund • tlf. 43 62 50 43

Fredag 5.12 kl. 21 Entré 50 (medl. fri)
Se dagspressen
(Foreningsaften)
Lørdag 6.12 kl. 21
Se dagspressen
Torsdag 11.12 kl. 20 Fri entre
Filmklub
Lørdag 13.12 kl. 21 Entré 60 BILLETnet
Juice
Fredag 19.12 kl. 21 Entré 60
Dicte
Lørdag 20.12 kl.23 Entré 50 / 20 tor 24
Club Kalium
Fredag 26.12 – Lørdag 27.12 kl. 20
Entre 90 BILLETnet
Talegaver til Børn
Årets Comedy Marathon
til fordel for UNICEF & verdens børn
Tuborg gør noget ved MUSIKKEN

GAFFA ANNONCER
86 12 98 99

nyt album "nimrod" ude nu
forsalg: sex beat 33 12 82 92, billetnet & posthuse

ROCK ON PROUDLY PRESENT
D:A:D

29.01	HERNING KONGRESCENTER	9721 1333
30.01	SØNDERBORG, SFS-HALLEN	7442 5888
31.01	MIDDELFART, LILLEBÆLTSHALLEN	7922 2200
05.02	AALBORG HALLEN	9935 5566
06.02	VIBORG, TINGHALLEN	8662 6265
07.02	ÅRHUS CONGRESS CENTER	8931 8210
12.02	KØBENHAVN, KB-HALLEN	3888 7022
13.02	NAKSKOV IDRÆTSCENTER	5392 0234
14.02	RINGSTED KONGRESCENTER	5767 0909
19.02	ESBJERG, TOBAKSFABRIKKEN	7518 0000
20.02	SVENDBORG IDRÆTSHAL	6222 4411
21.02	ODENSE IDRÆTSHAL	6614 0110
27.02	RANDERS HALLEN	8641 6366
28.02	HORSENS, PARKHALLEN	7561 6944

Medley NEW ALBUM ~ SIMPATICO

PUMPEHUSET
ULTRA LIVE
STUDIESTRÆDE 52 · KØBENHAVN

UDSOLGT 29/11 KL. 21
POUL KREBS
& DE SMÅ SENSATIONER

UDSOLGT 30/11 KL. 21
POUL KREBS
& DE SMÅ SENSATIONER
EKSTRA KONCERT

MANDAG D. 1/12 KL. 21
MIKE SCOTT
& HIS NEW BAND

ONSDAG D. 2/12 KL. 21
ERIC GADD
EKSTRA KONCERT

UDSOLGT 3/12 KL. 21
ERIC GADD

UDSOLGT 5/12 KL. 21
BIG FAT SNAKE
EKSTRA KONCERT

LØRDAG D. 6/12 KL. 21
BIG FAT SNAKE
EKSTRA (EKSTRA) KONCERT

UDSOLGT 10/12 KL. 21
Lisa Ekdahl

TORSDAG D. 11/12 KL. 21
BOB HUND

UDSOLGT 12/12 KL. 21
Lisa Ekdahl
EKSTRA KONCERT

FREDAG D. 13/12 KL. 21
Lisa Ekdahl
EKSTRA (EKSTRA) KONCERT

FOR BØRN
- SØNDAG D. 14/12 KL. 14
MORTEN REMAR'S
DIG OG MIG OG VITO
FAMILIERABAT. RING TIL PUMPEHUSET 33 93 19 60

TORSDAG D. 18/12 KL. 21
TOM JONES
EXPERIENCE

FREDAG D. 19/12 KL. 21
DOBBELTKONCERT
Hvid Sjokolade
TAKT & TONE

LØRDAG D. 20/12 KL. 21
JULEOUVERTURE
KASHMIR

FREDAG D. 26/12 KL. 21
JULEGALLA
SWEETHEARTS
"GIRLPOWDER"
Feat: Pernille Højmark, Birte Kjær, Ditte Gråbøl, Marianne Van Toornburg, Donna Cadogan, Benedikte Hansen, Søs Fenger, Tamra Rosanes, Channe Nussbaum.
Special guest: Jodeladies

LØRDAG D. 27/12 KL. 21
LED ZEPPELIN
JAM

1998

29/1 - 1/2
VENUE FESTIVAL

TIRSDAG D. 3/3 KL. 21
ECHO
& THE BUNNYMEN
Support:
Super Furry Animals

Yderligere oplysninger
www.pumpehuset.dk

FORSALG: M&M 33 93 14 32
SEXBEAT 33 12 82 92 BILLETNET 38 88 70 22

KUC Carlsberg KUC

KONCERT KALENDEREN

DANMARKS MEST OMFATTENDE KONCERTKALENDER

MUSIKMAGASINET GAFFA

FREDAG 28

KØBENHAVN
20.00 Rubber Band/ Night Fever, Amager Kulturpunkt
20.00 Coming Right Up, Huset
21.00 Earl Thomas, Hard Rock Cafe
21.00 Rockbitch, Stengade 30
21.00 Bror Bloms Trio, Backfish
21.00 Smidt-Suwalski-Solomon, Blågårds Apotek
21.00 Snuff Cameramen, Amager Bio
21.30 Tango Orkestret, Copenhagen Jazzhouse
21.30 Anette Brunbjerg & Andrew Singer, Cafe Pandemonium
22.00 Mark & Troy, Sørens Værtshus
22.00 Empty Pockets Blues Band, Karens Minde Kulturhus
23.00 Soul Cafe, Barcelona
23.00 Tom Jones Experience, Cafe Kellerdirk
23.45 Brotherhood In Trouble, Tex Hot'N'Rock
ÅRHUS
21.00 Lummert, Vestergade 58
21.00 Juice, Blitz
21.00 tnc, Husets Musikteater
AALBORG
21.00 Peter Belli, Skråen
ALBERTSLUND
21.00 Mikkel Nordsøm Forbrændingen
ESBJERG
21.00 Humleridderne, Tobaksfabrikken
HADERSLEV
21.00 Souvenirs, Panic
HERNING
21.00 The Taming Power Of The Small/Catch A Billy, Fermaten
HORSENS
21.00 Her Aping, Kulisselageret
LYNGBY
22.00 Backyard Babies/Mazarine Street, Templet
ODENSE
20.00 The Chemist & Boyaka Reagae Sounds, Studenterhuset
21.00 Nicolai Nørlund m. Rhonda Harris, Rytmeposten
21.00 Ole Friis Band, Badstuen
23.00 Long Tall Sallys, Cafe Oscar
RANDERS
21.00 Off, Cafe Hatten
ROSKILDE
21.00 Flower Pot Party, Gimle
RUDKØBING
21.00 Porch, Den Gamle Kro
RØDOVRE
21.00 Sorten Muld, Viften
RØNNE
21.00 Bleeder, Musikhuset
SILKEBORG
20.00 Sigurd Barrett, Lunden
TØNDER
22.00 Motown, Hagges Musik Pub

LØRDAG 29

KØBENHAVN
20.00 Morrissey, Vega
20.00 Passion Orange/Schwarzwald Libery m.fl., Sputnik
21.00 Twang, Kul Kafeen
21.00 Morten Wittrock/Carsten Egedal, Cafe Svejk
21.00 Poul Krebs, Pumpehuset
21.00 Gohlke & Rågaard, Blågårds Apotek
21.30 Repertory Quartet, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Kim & Morten, Sørens Værtshus
23.00 World Of Illusion, Amager Kulturpunkt
22.00 Soul Cafe, Barcelona
23.00 Chillum Klud, Cafe Kellerdirk
23.45 Brotherhood In Trouble, Tex Hot'N'Rock
ÅRHUS
21.00 Nicolai Nørlund m. Rhonda Harris, Husets Musikteater
21.00 Klüvers Big Band m. Deborah Brown, Musikhuset
21.00 Triple Disc, Blitz
ALBERTSLUND
21.00 Bleeder, Forbrændingen
FREDERICIA
21.00 S:H:I:T, Det Bruunske Pakhus
HERNING
21.00 Hit Med 80'erne, Fermaten
HORSENS
21.00 Horsens Hardy, Kulisselageret
KALUNDBORG
21.00 Porch, King's Pub
KØGE
20.00 Die Herren, Portalen
LYNGBY
22.00 Mother Superior/Silverbullet, Templet
ODENSE
21.00 Rock, Salt & Nails, Rytmeposten
21.00 Burning Red Ivanhoe, Badstuen
21.00 Humleridderne, Magasinet
23.00 Long Tall Sally, Cafe Oscar
SØNDERBORG
21.00 Souvenirs, Sønderborghus
TØNDER
22.00 Motown, Hagges Musik Pub
AALBORG
15.00 Alborg Metal Festival, Skråen

SØNDAG 30

KØBENHAVN
16.00 Tvangslykke, Backfish
19.00 Erasure, Vega
21.00 Poul Krebs, Pumpehuset
21.00 The Delta 72/20 Miles, Loppen
FREDERICIA
20.00 Rock Salt & Nails, Det Bruunske Pakhus

MANDAG 1

KØBENHAVN
21.00 Dog For A Day, Rust
21.00 Mike Scott & His New Band, Pumpehuset
21.00 Kåre Thøgersen Band, Lades Kælder
ÅRHUS
21.00 Ikke Vores Men Jeres, Gyngen

TIRSDAG 2

KØBENHAVN
20.30 Björn Toroddsen Kvartet, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Eric Gadd, Pumpehuset
21.00 Play It Jam, Stengade 30
21.00 Dyr I Drift, Lades Kælder
21.00 Gutrix, Rust
ÅRHUS
21.00 Ole Frimer, Fatter Eskil
21.00 Ian Hooper, Jacobs bar BQ
AALBORG
20.00 Kim Sjøgren, Skråen
20.30 Nordjysk Amts Big Band, Studenterhuset

ONSDAG 3

KØBENHAVN
21.00 Eagle-Eye Cherry, Park Cafe
21.00 Fireside/Honey Is Cool, Stengade 30
21.00 Dyr I Drift, Lades Kælder
21.00 Eric Gadd, Pumpehuset
21.00 Bates Motel/Cry/Grinners, Loppen
21.00 Mary Coughlan, Rust
21.00 Sigurd Barrett, Kruts Karport
ÅRHUS
21.00 Ian Hooper, Jacobs bar BQ
21.00 Ronnie Taheny, Fatter Eskil

TORSDAG 4

KØBENHAVN

20.00 Marie Carmen Koppel, Cafe Tandklinikken
20.00 Skræp, Den Anden Opera
20.00 Dos Amigos, Kvarterscentret Nordvest
20.30 Jon Balke & Magneticnorth, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Mælkdekojn, Rust
21.00 Nature/Master Fatman/Nils Lassen/Tokyo Combo, Loppen
21.00 Oriental Mood, Operaen
21.00 Dyr I Drift, Lades Kælder
21.00 Stan Gets In Your Eyes, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Denmark/Kyed, Vega
21.00 Heatfarm/Cosmonks/Barcode, Stengade 30
21.00 Kyed/denmark, Vega
22.00 Soul Cafe, Barcelona
23.00 Popscene, Klaptræet
23.00 Ebony Jam, Park Cafe
ÅRHUS
21.00 Sorten Muld, Husets Musikteater
21.00 Cry/Bates Motel/Grinners, Musikcafeen
22.00 Ian Hooper, Jacobs bar BQ
22.00 Sigurd Barrett, Fatter Eskil
FREDERICIA
20.00 Strange Party Orhestra, Det Bruunske Pakhus
HORSENS
21.00 Jamsession, Kulisselageret
ODENSE
21.00 Carsten Sindvald Trio feat. Michael Clifton, Badstuen
AALBORG
20.00 Dicte, Skråen

FREDAG 5

KØBENHAVN
00.00 Noisy Neighboursm. Bobo Moreno, Park Cafe
20.00 Majken & Fjeldtet, Huset
20.00 Krølle Erik & Morten Wittrock, Kvarterscentret Nordvest
21.00 Jet/Voks/Rupert Pay m.fl., Stengade 30
21.00 Kool And The Gang, Amager Bio
21.00 Dyr I Drift, Karens Minde Kulturhus
21.00 Screamin Eric & The Erections/Cirkle A, Sputnik
21.00 Terry, Backfish
21.00 Sørensen & Gutman, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Big Fat Snake, Pumpehuset
21.00 Brotherhood In Trouble, Lades Kælder
21.30 Erik Ørum Kvartet, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Soul Cafe, Barcelona
23.00 Cry For Soul, Cafe Kellerdirk
ÅRHUS
21.00 Denmark supp. Fjong, Musikcafeen
22.00 Det Blå Blues Band, Fatter Eskil
22.00 Ian Hooper, Jacobs bar BQ
FREDERICIA
21.00 Tears For Jeanie, Det Bruunske Pakhus
HERNING
21.00 Goon, Fermaten
HORSENS
21.00 Hawkeye & Hoe, Kulisselageret
KERTEMINDE
22.00 Strange Party Orchestra, Wenzel
LYNGBY
21.00 Sorten Muld,Templet
NØRRESUNDBY
19.30 NutSack/Gish/Naked, Stationen
ODDER
20.00 Atlantic Wave Band, Amtsgymnasiet
ODENSE
22.00 Cry/Bates Motel/Pink Glams, Rytmeposten
RANDERS
21.00 Dub Wise, Cafe Hatten
AALBORG
20.00 House Of Goth, 1000fryd
21.00 Peter & De Andre Kopier, Skråen

LØRDAG 6

KØBENHAVN
00.00 Noisy Neighbours m. Bobo Moreno, Park Cafe
21.00 T.S. Hawk And The Great Mongo Dillums, Stengade 30
21.00 The Akkaholiks, Loppen
21.00 Cerebellum, Sputnik
21.00 Big Fat Snake, Pumpehuset
21.00 Charlie Lustman, Kul Kafeen
21.00 Brotherhood In Trouble, Lades Kælder
21.00 HP Lange, Cafe Blågårds Apotek
21.30 Ulf Wakenius Group, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Soul Cafe, Barcelona
23.00 Die Herren, Cafe Kellerdirk
ÅRHUS
20.00 Flower Pot Party, Husets Musikteater
21.30 Dans Med Døden II, Musikcafeen
22.00 Ian Hooper, Jacobs bar BQ
22.00 Past To Present, Fatter Eskil
ÅRSLEV
22.00 Strange Party Orchestra, Musikcafeen
HERNING
21.00 Grope, Fermaten
HORSENS
21.00 King Biscuit & The Crakers, Kulisselageret
RANDERS
21.00 Sorten Muld, Cafe Hatten
ROSKILDE
21.00 Dog For A Day, Gimle
SKANDERBORG
22.00 Mister Jack & The Daniels, Marius Øltapper
TØNDER
22.00 Motown, Hagges Musik Pub
AALBORG
20.30 Cry Bates Motel & The Robots, 1000fryd

SØNDAG 7

KØBENHAVN
21.00 Gospel Night feat. Shirley Alexander
21.00 Rexscude Sixtyfour, Lades Kælder
FREDERICIA
20.00 Jams, Det Bruunske Pakhus

MANDAG 8

KØBENHAVN
21.00 Rexcude Sixtyfour, Lades Kælder
21.00 Superchunk, Rust
ÅRHUS
21.00 Ikke Vores Men Jeres, Gyngen

TIRSDAG 9

KØBENHAVN
21.00 Play It Jule Jam, Stengade 30
21.00 Peter Smith, Park Cafe
21.00 Wild Child, Lades Kælder
21.00 Polytone, Rust
ÅRHUS
20.00 Lisa Ekdahl, Musikhuset
21.00 Ole Frimer, Fatter Eskil
21.00 Ian Hooper, Jacobs bar BQ

ONSDAG 10

KØBENHAVN
20.30 Marie Carmen Koppel, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Half Japanese/Fritz Bonfils & Triptycon, Loppen
21.00 Nature/Stomp, Stengade 30
21.00 Juice, Park Cafe
21.00 Sigurd Barrett, Kruts Karport
21.00 Wild Child, Lades Kælder
21.00 Lisa Ekdahl, Pumpehuset
21.00 Lovebites, Rust
ÅRHUS
21.00 Can't Help It, Fatter Eskil
21.00 Ian Hooper, Jacobs Bar BQ
HJØRRING
19.30 De Spillemænd, Sysseltinget

TORSDAG 11

KØBENHAVN
20.30 Jens Jefsen Trio, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Godspeed, Stengade 30
21.00 Clemens, Loppen
21.00 Xstand Komo, Lades Kælder
21.00 Bob Hund, Pumpehuset
21.00 Inge Andersen Trio, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Jodelladies, Rust
22.00 Soul Cafe, Barcelona
23.00 The Beverly Hills, Park Café
23.00 Popscene, Klaptræet
ÅRHUS
21.00 Bad Shit supp. Stenhård Anal, Musikcafeen
21.00 Dicte, Husets Musikteater
22.00 Ritchie Dave Porter & Voodoo Witch, Fatter Eskild
22.00 Ian Hooper, Jacobs Bar BQ
HORSENS
21.00 Duo Jazz, Kulisselageret
HØRSHOLM
21.00 Lisa Ekdahl, Trommen
SILKEBORG
20.00 Niels Hausgaard, Lunden
AALBORG
20.00 Back/Larsen & Thrane, Skråen

Tilmelding og Information 33 32 46 99

Følg med i Gaffa og Soundcheck

DMI Rock 98

Tilmelding inden 1. januar 1998

Opvarmning: Tuborg

SOUND CHECK
MUSIKERMAGASINET

TUBORG
...gør noget ved musikken

KONCERT KALENDEREN

DANMARKS MEST OMFATTENDE KONCERTKALENDER

MUSIKMAGASINET GAFFA

FREDAG 12

KØBENHAVN
00.00 Bryan Adams Jam, Park Café
20.00 En Vogue, Falkoner Teateret
20.00 Tony Millett Band, Kvarterscentret Nordvest
21.00 Free Style/Jam Battle, Stengade 30
21.00 Pupil, Loppen
21.00 Cream Jam, Karens Minde Kulturhus
21.00 Xstand Komo, Lades Kælder
21.00 When Granny Sleeps, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Jazz Stands, Café Blågårds Apotek
21.00 Lisa Ekdahl, Pumpehuset
21.30 When Granny Sleeps, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Soul Café, Barcelona
ÅRHUS
21.00 Frontsession, Gyngen
21.00 Persuaders Lez Boomerang, Musikcafeen
22.00 Frimer Band, Fatter Eskil
22.00 Ian Hooper, Jacobs Bar BQ
FREDERICIA
21.00 Clowns, Det Bruunske Pakhus
HERNING
21.00 Tom Jones Experience, Fermaten
LYNGBY
22.00 Luksus/Berg,Templet
ODENSE
22.00 Jam Tech Tjeck, Rytmeposten
RANDERS
21.00 Brain & Hoppepude, Cafe Hatten
TØNDER
22.00 Neanders Jazzband, Hagges Musik Pub
AALBORG
20.00 Amazon, 1000fryd

LØRDAG 13

KØBENHAVN
00.00 Bryan Adams Jam, Park Café
021.0 Burning Red Ivanhoe, Loppen
21.00 Duck Soup, Stengade 30
21.00 Humleridderne, Amager Bio
21.00 Charlie Lustman, Kul Kafeen
21.00 Xstand Komo, Lades Kælder
21.00 Lisa Ekdahl, Pumpehuset
21.00 Sult, Backfish
21.00 Ralph And The Big Bang, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Learning From Las Vegas, Sputnik
21.30 Master Fatman Guru Orchestra Copenhagen Sønderborghus
22.00 Soul Café, Barcelona
ÅRHUS
22.00 Big Time, Fatter Eskil
22.00 Ian Hooper, Jacobs Bar BQ
FREDERICIA
21.00 King Biscuit & The Crakers, Det Bruunske Pakhus
HERNING
21.00 Hvid Sjokolade, Fermaten
HILLERØD
14.00 Ralph & Big Bang Group, Jazzhus Møllen
HORSENS
21.00 Mr. Gold's Silverband, Kulisselageret
ODENSE
21.00 Amazone Groove, Badstuen
21.00 Woodoo Witch, Rytmeposten
ROSKILDE
21.00 Dicte, Gimle
ALBERTSLUND
21.00 Juice, Forbrændingen

SØNDAG 14

KØBENHAVN
16.00 Channe Nussbaum & Spielniks, Copenhagen Jazzhouse
16.00 Tvangslykke, Backfish
20.00 Bent Jædig Trio, Park Café
21.00 Vaselino, Lades Kælder

MANDAG 15

KØBENHAVN
21.00 Vaselino, Lades Kælder

TIRSDAG 16

KØBENHAVN
21.00 Jam Sauce, Lades Kælder
21.00 Play It, Stengade 30
21.00 Girlfriend, Rust
ÅRHUS
21.00 Ole Frimer, Fatter Eskil
21.00 Ian Hooper, Jacobs Bar BQ

ONSDAG 17

KØBENHAVN
20.00 Joe Cocker, Valby Hallen
20.30 Dicte, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Wild Child, Lades Kælder
21.00 Pupil, Rust
21.00 Sigurd Barrett, Kruts Karport
21.00 MotherF..../Encore, Stengade 30
ÅRHUS
21.00 Ian Hooper, Jacobs Bar BQ
21.00 Frontsession, Gyngen

TORSDAG 18

KØBENHAVN
20.30 Jazzcode, Copenhagen Jazzhouse
20.30 Markussen/Chacon Qintet, Copenhagen Jazzhouse
21.00 El Vez, Vega
21.00 Wild Child, Lades Kælder
21.00 Krølle Erik & Kim Gutman, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Lois, Rust
21.00 On Trial, Stengade 30
22.00 Soul Café, Barcelona
23.00 Bowie Jam, Park Café
23.00 Popscene, Klaptræet
ÅRHUS
22.00 Mojo Hands, Fatter Eskil
22.00 Ian Hooper, Jacobs Bar BQ
FREDERICIA
20.00 Burning Red Ivanhoe, Det Bruunske Pakhus
HORSENS
21.00 Falden/Rysgaard duo, Kulisselageret

FREDAG 19

KØBENHAVN
00.00 Otis Redding Jam, Park Café
21.00 Düreforsøg, Loppen
21.00 Luksus, Vega
21.00 Wild Child, Lades Kælder
21.00 Rubens Orkester, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Sparkeys, Sputnik
21.00 Deeprest/Jaded/Club Dancecore, Stengade 30
21.30 Gogo Busters, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Soul Café, Barcelona
ÅRHUS
21.30 Dans Med Døden II, Musikcafeen
22.00 Humble Men, Fatter Eskil
22.00 Ian Hooper, Jacobs Bar BQ
HERNING
21.00 Julerock, Fermaten
HORSENS
21.00 Dudes In Limos, Kulisselageret
RANDERS
21.00 Jule Jam, Cafe Hatten
AALBORG
21.00 Rockmaskinen, Skråen
ALBERTSLUND DICTE, FORBRÆNDINGEN

LØRDAG 20

KØBENHAVN
00.00 Roy Richars & His Funky Friends, Park Café
20.00 Tripple Feet m/Jan Petry, Kvarterscentret Nordvest
21.00 Charlie Lustman, Kul Kafeen
21.00 Wild Child, Lades Kælder
21.00 Hot Wood, Café Blågårds Apotek
21.30 Richard Boone & Sons, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Soul Café, Barcelona
ÅRHUS
21.00 Baden-Powll m.fl., Vestergade 58
22.00 Århus All Stars, Fatter Eskil
22.00 Ian Hooper, Jacobs Bar BQ
FREDERICIA
21.00 Delve/Glazeel, Det Brunske Pakhus
HERNING
21.00 Julerock, Fermaten
HJØRRING
22.00 Finale Paragraph, Sysseltinget
HORSENS
21.00 Mickey & The Rebels, Kulisselageret
AALBORG
21.00 Rockmaskinen, Skråen

SØNDAG 21

KØBENHAVN
21.00 Fabeldyr, Park Café
21.00 A Fistfull Of Dollars, Lades Kælder
FREDERICIA
14.00 Milo's Jazzband, Det Bruunske Pakhus

MANDAG 22

KØBENHAVN
21.00 A Fistfull Of Dollars, Lades Kælder
ÅRHUS
21.00 Tintin & Hårtørrerne, Fatter Eskil

TIRSDAG 23

KØBENHAVN
21.00 The Fatman Guru Orchestra, Park Café
21.00 The Folks, Lades Kælder
21.00 Burning Red Ivanhoe, Rust
RANDERS
21.00 Holmegaards Gasværk, Cafe Hatten

ONSDAG 24

KØBENHAVN
23.00 Brian Jensen, Lades Kælder
24.00 Papa's Got Brand New Bag, Stengade 30

TORSDAG 25

KØBENHAVN
20.30 Carlos Gomez & Havanna Express, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Piercing, Lades Kælder
22.00 Soul Café, Barcelona
HJØRRING
22.00 Sonor, Sysseltinget

FREDAG 26

KØBENHAVN
20.00 Pulejam, Amager Bio
21.00 Piercing, Lades Kælder
21.00 Sweethearts, Pumpehuset
21.30 Once Around The Park, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Bjørn Svin/Cygnet Committee, Vega
22.00 Soul Café, Barcelona
ÅRHUS
22.00 The Stuff, Fatter Eskil
21.00 Seagulls Afskedskoncert, Gimle
FREDERICIA
20.00 Bon Jovi Jam/James Brown Disciples, Fredericia Teater
HERNING
21.00 Julejam, Fermaten
HJØRRING
22.00 Disko-drengene, Sysseltinget
HORSENS
21.00 Showdown, Kulisselageret
NYBING F
21.00 Ralph & Big Bang Group, Frise Rock
ODENSE
22.00 The Blues Brothers Souvenirs Show, Magasinet
RANDERS
21.00 Marie Frank, Cafe Hatten
AALBORG
21.00 The Orginal Local Blues Band, Skråen

LØRDAG 27

KØBENHAVN
21.00 Piercing, Lades Kælder
21.00 Led Zeppelin Jam, Pumpehuset
21.30 Pierre Dørge & New Jungle Orch., Copenhagen Jazzhouse
22.00 Soul Café, Barcelona
HERNING
21.00 Songs From The Musical Hair, Fermaten
HORSENS
21.00 Svend Henter Honning, Kulisselageret
RANDERS
21.00 Irie Bob, Café Hatten
AALBORG
21.00 Local Blues Brothers, Skråen

SØNDAG 28

KØBENHAVN
16.00 Aske Jacoby Band, Jazzhouse Copenhagen
21.00 Dyr I Drift, Lades Kælder
ODENSE
22.00 The Blues Brothers Souvenir Show, Magasinet
RANDERS
21.00 Niels Klapper Fisken, Café Hatten
AALBORG
21.00 The Orginal Blues Band, Skråen

MANDAG 29

KØBENHAVN
21.00 Dyr I Drift, Lades Kælder
21.00 Illdisposed, Stengade 30
ÅRHUS
21.00 Ivan Sand & Friends, Fatter Eskil

TIRSDAG 30

KØBENHAVN
21.00 A Nigth To Remember, Lades Kælder
21.00 Nature, Rust
HERNING
21.00 Jørn & Okay, Fermaten

ONSDAG 31

KØBENHAVN
19.00 Nytårsfest m. Puddu Varano, Rust
20.30 Organic Paste, Copenhagen Jazzhouse
21.00 A Nigth To Remember, Lades Kælder
21.00 Dawn Pirates, Stengade 30
22.00 Paul Fontaine Orchestra, Park Café

DECEMBER PÅ FERMATEN
LIVE MUSIC
FREDAG D. 5 KL. 22.00
FERMATENS KONCERTGRAMMY 1997
LØRDAG D. 6 KL. 22.00 GROPE
FREDAG D. 12 KL. 22.00
THE TOM JONES EXPERIENCE
LØRDAG D. 13 KL. 22.00
HVID SJOKOLADE + HIP-HOP DISC.
fredag d. 19 kl. 21.00 JULEROCK
LØRDAG D. 20 KL. 21.00 JULEROCK
FREDAG D. 26 KL. 22.00 JULEJAM
TORDAG D. 30 KL. 22.00 JØRN & OK
JAZZ
LØRDAG D. 6 KL. 12.00 RIVER BAND
LØRDAG D. 13 KL. 12.00
NEANDERS JAZZBAND
SMALLEGADE 4
BAGHUSET
7400 HERNING
TLF. 97 22 55 10
WWW.FERMATEN.DK
MAIL@FERMATEN.DK
HERNING FERMATEN

HUSETS MUSIKTEATER
Fredag den 28. november
tnc
Lørdag den 29. november
NIKOLAJ NØRLUND
Torsdag den 4. december
SORTEN MULD
Lørdag den 6. december
FLOWER POT PARTY
Niels Skousen
Peter Ingemann
Stig Møller
Ken Gudman
Tømrerclaus
Claus Bo Jacobsen
Ole Frø
Torsdag den 11. december
DICTE
Fredag den 9. januar
JULIE MICHELSEN
+ DJs
Lørdag den 10. januar
BJØRN SVIN
Fredag den 30. januar
FLUKE (UK)
GAFFA
VESTER ALLÉ 15 - 8000 ÅRHUS C. - Tlf. 86126044 lok. 10

Musikrubrikker

AUDIO-KOPIERING

Skal du i gang med en CD?

- Kontakt mig for nærmere oplysninger og CD-produktion.
- Mastering og lydredigering med Sonic Sulutions CD-Pre masteringsystem til favorable priser.
- Jeg fjerner også evt. støj fra dine optagelser med Sonic Solutions NoNoise, som er det bedst tilgængelige lydrenove ringssystem.
- 16 spors digitale Liveoptagel ser med Tascam DA 88.

Jørgen Vad Lydteknik
45 80 64 25

VAD LYD

http://www.vadlyd.dk

tam

Cassette og CD
kopiering fra 1 til 500.
(eneste af slagsen CD'er fra kr. 53/stk.)
CD tape mastering/
redigering.
Hurtig og billig service
Ring eller skriv efter prisliste:

TAM Studio
Svenstrupvænget 3
5260 Odense S.
Tlf. 66 15 04 30 Fax 66 15 08 87

CD - CD - CD

Demo CD, max 20 min.
Fra: DAT, CD, Spole, Kasette.
CD-label med farvet tryk.
CD-cover med Ink-jet scan i sort/hvid eller farver.

PRISFALD:

50	stk.	kr.	2.475,-
100	stk.	kr.	4.350,-
200	stk.	kr.	6.950,-

(priserne er inkl. moms)

Demo bånd

Super-ferro BASF tape. Real time kopiering f.eks.:

100 stk. C-20	kr.	856,-
Bånd-labels	kr.	200,-
Cover S/H	kr.	875,-

Alle priser inkl. moms., excl. start - omkostninger, kr. 150, og forsendelse.

BIRKUM I/S

Strandvejen 112, 2900 Hellerup
Tel: 3940 0993 Fax:3940 1670
E-mail: Birkum@zitch.net

CD PRODUKTION

-DANMARKS BEDSTE PRISER-
-HURTIGSTE LEVERING-
-BEDSTE SERVICE-

Nye priser

F.eks.
500 stk. CD-maxi fra 6.375,-
500 stk. CD-album fra kr. 6.550,-
inkl. tryksager og levering
på kun 8 dage
(ex. moms & mCh)

Agent for Sonopress
Europas største CD-fabrik
Ring og få et godt tilbud

sundance
the scandinavian music company
tlf. 33 33 87 20 - fax. 33 33 87 30

CAFE

ZOO BAR

FOTOGRAFER

FOTOGRAF
PER HOUBY
TELEFON/FAX 31 81 62 80
MOBIL 20 94 62 80

HØJSKOLER

Front Session Rytmisk Musik

Stadig få ledige pladser på følgende hold:
Afro, Salsa og Rock
Bas, Blæs og Percussion.
Kursusstart:
19. januar 1998
Kontakt
BYHØJSKOLEN
snarest!
Næste hold medio
august 1998
Tilmeld dig
allerede nu!

BYHØJSKOLEN
TLF:86 19 68 22

KUNST
ARKITEKTUR
DESIGN
OG 24 ANDRE FAG

KRABBESHOLM
HØJSKOLE
7800 SKIVE TLF. 97 52 00 44

LYD & LYS

UDLEJNING, SALG OG SERVICE AF PROFESSIONELT LYD- & LYS-ANLÆG TIL:

KONCERTER
TURNÈER
FESTIVALER
SKOLER
DISCOTEKER

LYD & SAT

DANSK LYD & LYS UDLEJNING
NØRREGADE 4 - 5000 ODENSE C
66 11 38 06

LYD & LYS

MAZUR
PROF. LYD - LYSANLÆG
SALG-
UDLEJNING
Nr.Bjertvej 74
6000 Kolding
75 56 54 11

MUSEER

MUSEUM EROTICA
OP PÅ FARS HAT

French photo 1890 albuminprint

- Det behøver ikke være kedeligt at gå på museum...

★ Købmagergade 24 ★ Museum Erotica ★ Telf. 3312-0311 ★ Åbent dagligt 11 - 20 ★

PLADER

DELUXE IMPORT GRAMMOPHONE

REGGAE RAGGA
DUB SKA JUNGLE

CD LP 12" VIDEO

FAX/RING EFTER
KATALOG:31 596 444
ELLER CHECK BUTIKKEN
PÅ CARL MADSENS PLADS
CHRISTIANIA (BUS NR.8)

PLADESELSKABER

HAR DU HITTET SÅ HAR VI RECORD SERVICE!

RECORD SERVICE ER EN DANSK COMPILATION SERIE MED NYE AMBITIØSE DANSKE BANDS OG SOLISTER.

CD'en UDSENDES TIL DANSKE PLADESELSKABER, BOOKING BUREAUER, PRESSE & RADIO SAMT TIL UDENLANDSKE PLADESELSKABER & FORLAG.

FOR YDERLIGERE INFORMATION KONTAKT:
SERVICE RECORDS 4465 1413
ELLER SKRIV TIL OS PÅ ADRESSEN
ENERGIVEJ 42B, 2750 BALLERUP

PLADESELSKABER

UNIVERSAL

Esplanaden 46 • 1263 København K
Tel. 33912110 • Fax 33913110
e-mail: mcadanmark@mcamei.com

MCA GEFFEN

REJSER

LAVPRISER
til hele verden

New York... fra kr. 2.450,-
Bangkok.... fra kr. 3.600,-
Sydney..... fra kr. 6.800,-
Rio ..... fra kr. 5.415,-

Ring og få dagsprisen

inter-travel
Frederiksholms Kanal 2 - 1220 K.
Lavpriser til alle verdensdele
33 15 00 77

til unge og studerende...
SKI-XTREME
skirejser
Billigst til Frankrig!!!
Tlf: 31 19 81 41

STUDIER

ARP STUDIET
SKOVVEJEN 11-13
DK-8000 AARHUS C
86 12 94 65

Professionel optagelse og redigering af musikproduktioner
Demobånd og DAT mastering
DAT og kassettebåndkopiering

BIRDLAND
RECORDING STUDIO
86 25 50 00
I.P. JACOBSENSVEJ 35
8230 ÅBYHØJ

neverland RECORDING
Professionelle analoge og digitale optagelser
Nørrevoldgade 4, 1. sal
5000 Odense C · Tlf. 66 19 39 33

TRANSPORT

MERCEDES BANDBUS
PLADS TIL 7-8 PERSONER OG GEAR
ELLER
TRANSPORTER TDI (NY)
3 PERS., LANG, SORT, LÆKKER.
86 18 91 10

TØJ

BAND-FLYTTE-BILER
Udlejes uden fører
DRUM CITY
MUNKEGADE 11 · 8000 ÅRHUS C
TLF. 86 12 75 66 · FAX 86 12 74 12

TØJ

MIND THE GAP
Studiestræde 14 kld.
1455 København K....33 91 66 12

UNDERVISNING

SANGUNDERVISNING
Rock, pop, soul og jazz.
Arbejde med udtryk, frasering, rytmik og teknik.
Udd. Rytmisk kons.
Tlf. 36 70 75 45

WWW

tv·2
på nettet

www.tv-2.dk

WWW

G-punkt
www.gaffa.dk
- døgnåbent

ØVELOKALER

PROF. SESSION-ØVELOKALE
evt. m. backline.
Udlejes på dag eller ugebasis.
MUNKEGADE 11 · 8000 ÅRHUS C
TLF. 86 12 75 66 · FAX 86 12 74 12
DRUM CITY

Fajabefa-Århus udlejer øvelokaler og PA-anlæg til nogle af Århus' billigste priser. Info på 86121444

MUSIKMAGASINET GAFFA
MUSIK RUBRIKKER

4-f annoncer
Pris pr. m.m.
kr. 12,50

s/h annoncer
Pris pr. m.m.
kr. 9,50
(priser er excl. moms)

Bredde: 40 mm

Rabatter:
6 x - 10%
12 x - 20%

Materiale skal leveres på diskette i et af fig. formater:
Quark Xpress, Photoshop, Illustrator - eps eller tiff.

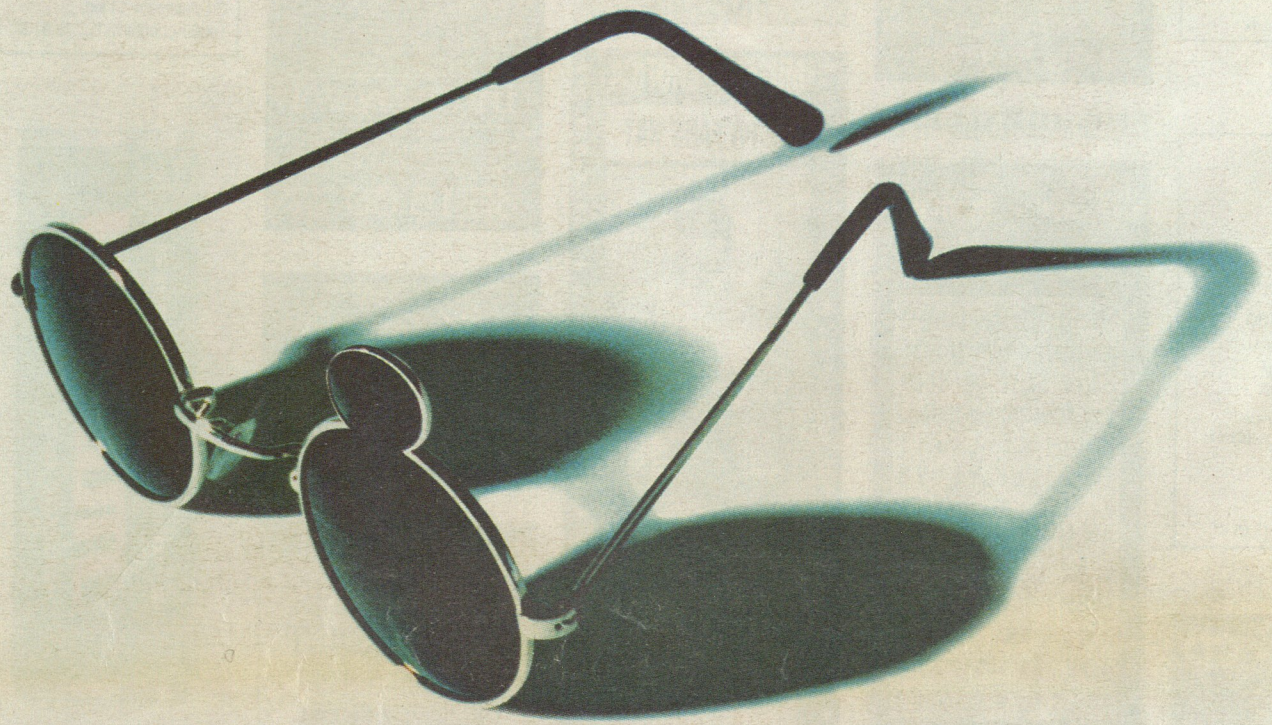
telefon
86 12 98 99
telefax
86 18 92 22
E-mail
gaffa@gaffa.dk

deadline
GAFFA 01/98
ons. 10.12.

11842 ARC 7865
OLE SVIDT
RISDALSVEJ 42 V. 116
8260 VIBY J

000

Wibroe, Duckert & Partners

[IMAGINE...]

www.tuborg.dk

TUBORG...gør noget ved MUSIKKEN.